

சிவபக்தன்.

மாதவெளியீடு

பவ-வருஷம் பங்குனித் திங்கள்

சுப்பிரமணியர் ஸ்துதி.

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தி யிரு
காலாலெழுப்பி வளைமுதுகோட்டிக்—கை நாற்றி நரம்
பாலார்க்கையிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த யகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதுளைத்தோ நிருதாளன்றி வேறில்லையே.

பத்திராதிபர்.

வை. செ. குருசாமி ஐயர், குகை சேலம்

வேண்டுகோள்.

ஆஸ்திக சிகாமணிகளான சிவபக்தர்களாயுள்ள பிரதி யொரு வரும் இப்பத்திரிக்கையை ஆதரிக்கவேண்டியது, மானி டர்களின் முதற் கடமையும் முக்கியகடமை (பிரதான முறமை)யு மாகும். ஆகையாலிதைக்கண்ணிலும் அன்பர்கள் ஒவ்வொரு வரும் வருட சந்தா ரூ. 1—8—0 மணியார்டர் செய்து சந்தா தாரராகச் சேரவேணுமாய் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்ம பொருளானது பலவழிகளிலும் சிலவழிந்து விடு வது சஹஜமாயிருக்கிறது. ஆகையாலிப்படிப்பட்ட அறிவிற்குண வாகிய இப்பத்திரிக்கைக்கு சிலவிடுதல் சாலச்சிறந்ததென அறிஞர் கள் கூறுவர். இதிலுள்ள விஷயங்கள் ஆழ்ந்த(உட்கருத்துடைய வைகளாகையால் ஒருமுறை வாசித்து விட்டுவிடாமல் சுவகாச முள்ளபோது பலதடவைகளிலும் படித்தால் விஷயங்கள் மன துக்கு நன்கு புலப்படும் (மி. பதியாக விளங்கும்.)

இப்பத்திரிக்கையை வி. பி. யில் அனுப்புவதால் அதிக சிலவும், ஸ்வீசிராமமுமேற்படுகிறபடியால் அன்பர்கள் வருடசந்தா ரூ. 1-8-0 முன்னதாகவே மணியார்டர் செய்தனுப்பவேண்டியது.

வைத்தியர்களுக்கும் மிக அவசியமானது.

சந்தா விபரம்.

வருடமொன்றுக்கு } இந்திய, பர்மா, சிலேன்,
தபாற் கூலியுள்பட } முதலான உள்நாடுகளுக்கு ரூ. 1—8—0
பிளங்கு, சிங்கப்பூர், தென்னாப்பிரிக்கா,
முதலான வெளி நாடுகட்கு ரூ. 2—8—0
தனிப்பிரதி ... 1-க்கு விலை 0—2—0
,, மலாய் நாடுகட்கு 15-காசு அல்லது அரை 0—3—0

ஒரு வருடத்திற்கு குறைந்த சந்தா கிடையாது. எப் போது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஆவணி மாதமுதல் கணக்கு வைத்து ஆவணி மாதசஞ்சிகை முதல் கொண்டு பத்திரிக்கை அனுப்பப்படும்.

பத்திரிகையை வி. பி. போஸ்டில் அனுப்புவதில்லை. ஆகையால் சந்தா தொகையை முன்னதாக மணியார்டர் செய் தனுப்ப வேண்டியது.

விளம்பர விகிதம்.

உள்பக்கம் ஒன்றிற்கு 1-மாதத்திற்கு ரூ. 5—0—0
அரை பக்கத்திற்கு ரூ. 2—12—0
கால் பக்கத்திற்கு ரூ. 1—8—0

நீடித்த விளம்பரத்திற்கும் துண்டு பிரசுரங்களை சேர்த் தனுப்புவதற்கும், ரிப்ளை கார்ட்டு எழுதி தெரிந்தும்கொள்ளவும்.

பத்திராதிபர்

வை. செ. குருசாமி ஐயர், குகை, சேலம்.

சேலம், ஸ்தல மலை,

ஸ்ரீஜகத் குரு ரேவண சித்தேஸ்வரர் ஐயந்தி மஹோற்சவம்.

சேலம் டவுனுக்கு அடுத்துள்ள ஸ்தல மலையின் மீது கோடைக்கும் வற்றாத ஊற்றுதானாகவே வழிந்தோடிக்கொண்டிருக்குமிடத்தில் சேலம், குகை, வைத்தியம் செங்கய்யர், குமாரன் குருசாமி ஐயரால் உண்டாக்கப்பட்ட அகஸ்தியராசீர்ம மென்னும் சித்தேஸ்வரராலயத்தில் ஸ்ரீரேவண சித்தேஸ்வரர் அகஸ்தியரிஷிகளுக்கு சிவசித்தார்த்தத்தை உபதேசித்த சாஸ்திர நியம பூர்வகமாக ஒரு பெரிய பாதையில் ஸ்ரீரேவண சித்தேஸ்வரர் ககனமார்க்கமாக விஜயம் செய்தமர்ந்து அகஸ்தியமஹரிஷிகளுக்கு உபதேசிக்கும் மாதிரியும். மற்றும் ரிஷிபத்தினி உலோபா முத்திரையும் மற்றும் அகஸ்தியராசீர்மம் சிவாலிங்கம் நந்தி ஸ்ரீசக்கரம் முதலான உருவங்களை செதுக்கப்பட்டுள்ள விடமாகிய அகஸ்திய ராசீர்மத்தில் அகஸ்திய முனிவருக்கு உபதேச மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீரேவண சித்தேஸ்வரர் ஜெனன நாளாகிய சென்ற 18-3-35 சோமவாரம் உதயத்தில் ஷே மூர்த்திகளுக்கு ருத்திராபிஷேகப் பூர்வகமாக சஹஸ்ர வில்வார்ச்சனை சோட சோபசார விசேஷ பூஜா வைபவங்கள் 11-மணி வரையில் மிகவைபவத்துடன் நடத்தி பிரசாத வினியோகமான பிறகு கணாராதனை சிறப்பாக நடைபெற்ற பிறகு மத்தியானம் 2½-மணிக்கு நம்ம ஜாதியாசார் சீர்திருத்த முன்னேற்றத்தைக்குறித்து சிவபிராஹ்மண (வீரசைவ ஜங்கம்)ர்களின் மஹாநாடு கூட்டவேண்டு மென்னும் தீர்மானம் நிறைவேற்றின பிறகு சபை முடிவு பெற்றது சுற்றுப்பக்கத்து கிராமத்தார்களும் விஜயம் செய்து கலந்துக்கொண்டது போற்றத்தக்கது.

பிறதி வருட மாமூல்படி இவ்வெட்டாமாண்டும் சகல வைபவங்களுடன் தன் சொந்த சிலவில் நடத்திவைத்த ஸ்ரீமான் குருசாமி ஐயருக்கு ஸ்ரீமத் பஞ்சாசாரியர்களின் கிருபாகடாக்ஷ முண்டாகுமாறு கோருகிறேன் இப்படிக்கு,

கு. அருணாசலய்யர்.

கீர்த்தனம் பல்லவி

குரோஸ்ரீ ரேணுக சிவகர சோமேசஜன நாகஹரண பாஹி
பிரமத சார்வ பெளம ... (1)

பாவனாத்மக சிவமுக்திதாயக சிவதத்வபோதக பவரோகநாசக
ஸ்ரீவிரக்த தேசிக ... குரோஸ்ரீ (2)

பூதவிகாச விதலிதாச மதனகாச நிதன பதன தலன பாச
விதி ஹரீந்த்ரவோஷ ... குரோஸ்ரீ (3)

கும்ப ஜானத வரம்பா புரீவ்ருத நிராலம்ப கணதுத
சுரசாம்ப வார்ச்சித ஸ்ரீஹரீச சேவித ... குரோஸ்ரீ (4)

நிகம விநுத சுகுண பரித சுகத விமத
ககனகமன சமன கலித யோகினி கரநாத குரோஸ்ரீ (5)

(ஹரீஸ்வர கவிக்குதம்)

குருபஜனை, கன்னட கீர்த்தனம் அடதாளம்

ஓம் நம குரு சிவாய ஜய ஜெய ஓம் நம குரு சிவாய
ஆறுபல்லவி

ஓம் குரு சிவாய ஓம் குரு சிவாய
ஓம் நம குரு சிவாய, ஜெய ஜெய ... ஓம் நம
சரணங்கள் (1)

ஹரி ஹர ப்ரஹ்மாதி சுர மனு முனிகளு
மரெய்தெ நித்தவு ஸ்மரணெ மாடுவந்தா (1) ஓம் நம
பன்னக சுர சித்த யக்ஷ ராக்ஷச ரெல்லா
பின்ன வில்லதெ கைது முன்ன முத்திய படுத (2) ஓம் நம
பரம பாவன ஜெகத் குருருபி நெழுபந்து
ஸ்மரிசுவ பஜகர ஜெரப் பிருதிகள கொந்த (3) ஓம் நம
துரித ராசியனெல்ல தரிதுபாவனகைது
நாரிகெ மோக்ஷவ கருணிசி கொடுவந்த (4) ஓம் நம
தரெயோள் கொல்லிபாகி புரதொ ஞுத்பவிசுதெ
வர்க்ருனோத்தாரக்கே ஹரிஹர தொருநிம்தா (5) ஓம் நம
முற்றிற்று.

கீர்த்தனம் பல்லவி

பஞ்சாஸ்ய பஞ்சாசார்யான் மங்கலம் குருத குருவார்யா : (1)
பிரஹ்மாண்ட புலனாசார்யா : பிண்டாண்ட சோதனகார்யா :
பாகண்ட கண்டன தைர்யா : பாண்டித்ய மண்டித வீர்யா (2)
த்ருத வேத வேத்ய லிங்கா : க்ருத பக்த பாப பங்கா
ஹிருதபஞ்ச பாணசங்கா வ்ருதசிஷ்ய ரத்னசங்கா : ... (3)
காலதி தத்வாஹரண : பாலாத்த தாஹகிரண
மலபார பாதித தரண : பலகாமி சங்கர கருண : ... (4)

கீர்த்தனம் ஜம்ஜஹ்மிராகம் ஆதிதாளம்

ஸ்ரீரேணுக ப்ராஜகம் பஜே க்ருபா காரகம்
மாகாரிச நீதபா தசா ரிரீ சாரிக ... (1)
தேலகுல பலகம் ப்ரமத திலகம்
மாக ரிச கரிமா ரிக சரி கமா ... (2)
விபோதகம் விசோதகம் விமோஹகம் விசாரகம்
மகாமபா மபாதபா மணீதபா மகாரிகா ... (3)
ஸ்ரீநிகம நிகர மது விறுதம் யதி பதி ததி சுத சரிதம்
மாமக மரிக சரிகரி கமா தப மப தப மக பமா (4)
புரஹர பூஜன நிரதம் யமன கலிதம் கமன கலிதம்
பத நித நீத பத பமா தப மக ரிமா பம கரி கமா ... (5)
ஸ்ரீவிரதி மிலிதம் விதர லலிதம் வித்ருத குருதம் விஹிருத
மாநிதப மகமா தபம கரிமா பம கரிகமா கரிச ... (6)
ஜாதம் சமிதம் தமிழம் சிவதம் சபதம்
ரிகமா கரிமா ரிகமா தபமா பதமா
சரகண பரிதம் மரண ரஹிதம்
நித தப மகமா கரி சரி கமா ... (7)

ஸ்ரீ அவதார புருஷாய நம :
வீரசைவ மதோத்தரகஞான கல்யாணி,
ஸ்ரீ பசுவேஸ்வரனின் செய்கைகள்.

லிங்காங்கி தர்மத்தின் சிரேஷ்டத்தைக்காட்டுவதற்காகவே பசுவேஸ்வரன் என்னும் மஹா புருஷன் அலிங்கிப் பிராம்ண குலத்தில் ஜனனமெடுத்துப் பிறகு லிங்கதாரியானானென்று இதி ஹாசத்தின் விருத்தாந்தம். இம்மஹானுபாவன் லிங்காங்கி தர் மத்தை விசேஷமாகப் பிரசாரம் செய்து வெகு உன்னத்திற்குக் கொண்டுவந்தான் என்றுச்சந்தேஹமில்லாமல்சொல்லலாம். ஆனால் அரசன் ஜனனையிருந்தாலும், அவனை லக்ஷியம் செய்யாது லிங் காங்கி தர்மத்தை உன்னதம் செய்துக் காட்டினான். ஆனதினால் தர்மத்தில் எல்லாரும் என்றால் அரசன் முதல் சண்டாளன் வரையில சுவதந்திரமான அக்குதார (பாத்தியதையுள்ளவ) ர்களென் பதைப் பிரத்பக்ஷமாகக் காட்டிக்கொடுத்தான். இதையே நம்ம பிரிட்டிஷசார்வபௌமர் அங்கீகரித்ததினாலேயே இவர் அரசாங்கம் வெகு காலம் நடக்கும் சம்பவமிருக்கிறது. ஆனால் தர்மத்திற்கு சர்க்கார் பாத்தியரல்ல என்பதைக்காட்டினவரில் பசுவேஸ்வரனே முதலாவதவன். பொருள் ஆசைக்காக மந்திரி பதவியை வகித்து எப்படி, ராஜி ராஜி. என்று காலம் கடத்திக்கொண்டு போவார் களே! மற்றும் சக்கிர நீதியில் எம் மந்திரிக்கு அரசன் பயப்படு வதில்லையோ அல்லது அரசனிடத்தில் கம்பிரத்தை வைத்துக் கொண்டிராத மந்திரி கேவல வஸ்திரபரணங்களாலலங்கிருதளான ஸ்திரீயை தாசி யென்றுச் சொல்லுமாதிரி பசுவேஸ்வரன் அரச னுக்குப் பயந்து ராஜ்யபாரம் என்றும் செய்யவில்லை. மற்றும் சுதல்லாது.

இதம் ராஜங்ஸ்ச சாஹிதம் யல்லோகானாம் தன் நகாரபேத்,,

என்னும் சக்ரநீதி வசனத்தைப்போல பிரஜைகளுக்கு அநுகூல மில்லாத காரியத்தை பசுவேஸ்வரன் என்றும் செய்யவில்லை. மற் றும் பிரஜாநுகூல கார்பத்தில் கேவலம் ராஜாக்களுயை சுவப்னத் திலும் அக்ஷேபிக்கவில்லை. இதனால் அவன் பிரஜாபிரதிநிதி சபையினாலேயே அரசாங்க கார்யம் நடைபெற வேண்டு மென்னும் அபிப்பிராயமு (கருத்து) ள்ளவனையிருந்தான் இன்னும்.

பசுவேஸ்வரன் லிங்காங்கி தர்மத்தில் நல்ல மஹிமை சாலியான உபதேசிகள் ஒரு வேளை சிலகாலம் சமாதானமாகத் தோன்றா விட்டாலும், தர்மங்கள் அழியக்கூடாதென்று அதன் கட்டிடத்தை வெகு நன்றாகச் செய்து வைத்தான். எப்படி என் றால் தர்மதத்துவங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு தர்மத்தின் ஆசார விசார வியவஹாரிக நியாய நிர்ணயங்களுடன் கூட அன்னியரால் அழியாதபடிக்கும் நீதிபிரஷ்டத்வமாகாதபடிக்கும் பரதர்மத்தின் துர்ப்போதனையினால் ஸ்வதர்ம தியாகிகளாகாதபடிக்கும் பிரதிபந்

தம் செய்வதற்கும் மடங்களை அநேகமாக அவ்விட மவ்விடம் நிர்மித்து அவர்களாலேயே தார்மீக விஷயங்களின் நிர்ணயமாகும் படியாகவும் வியவகாரிக ஒளவுத்யோகிக நியாய நிர்ணயத்திற்காகவும் அவைகளின் உன்னதப்ரோத் (மேன்மையான உற்) சாஹுத்திற்காகவும் பிரதியொரு கிராமத்திலும் (செட்டி) ஸ்ரேஷ்டி பணக்காரர் பஞ்சாயதர்களென்னும் பஞ்சாயத, சபைகளை ஏர்ப்பாடு செய்து இதற்கு செட்டி, பணக்காரரே முக்கிய அதிகாரிகளாயிருக்கவேண்டியும் அவர்கள் ஐவராக்னையின்படியே நடக்கவேண்டுமென்றும் நிர்ணயித்தான் ஆனால் தார்மீக விஷய நிர்ணயத்தில் இச்செட்டி பணக்காரரின் அதிகார மொன்றும் கிடையாது. தார்மீக விஷயத்தில் குருவின் ஆக்கினையின்படிக்கு நடப்பதே இவர்களின் கர்த்தவ்யம். தார்மீக நிர்ணயமெல்லாம் குருவினாலேயே தீர்த்தக்கது. அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள மடத்தவருக்கு அநுகூலமாக, அவரின் சேவையின்படிக்கே சமர்ப்பத்தின் சேவை செய்யும் உத்தேசத்தினால் கணாசாரி, மடபதி, என்னுமவர்களை நியமித்தும் இன்னும் மேம்பட்ட பீடத்தவருக்கு அப்போதைக்கப்போது தார்மீக விருத்தாந்தங்களைத் தெரிவிக்கச் சில காயகத்தய்பர்களை நியமித்தும் இவர்களை அந்தந்தபாகத்துபீடாதிகாரிகளின் ஆதினம் செய்தான், இக்காயகத்தவர்கள் பிரதியொரு வாரத்திற்கொவ்வொரு கிராமங்களாகப்போய் அந்தந்த கிராமங்களின் தார்மீக விருத்தாந்தங்களை பீடாதிகாரிகளுக்குத்தெரிவிப்பார்கள். இக்காயகத்தவர்கள் பீடாதிபதிகளின் போலீசார்களென்றும் சொல்லலாம் இக்காயகத்தவர்கள் தங்கள் மஹத்தான கார்யத்தின் ஜவாப்பு தாரித்வம் சாதாரணமானதல்ல, இவர்கள் தங்கள் சரீரத்தைத்தண்டித்து (சரீர தபசினால்) தர்மோன்னதம் செய்பவர்களானதினால்

காயேந தர்மோன்னதிர்விதி : கிரியதே இதி காயிகா :

என்னும் வியாக்ஞானமுள்ள நாமத்திற் கருகராயிருப்பார்கள். அந்தந்த கிராமத்து ஜனங்கள் வேறுகிராமங்கட்குப் போகாமலுள்ள நாளாகிய சந்தைநாள் இவர்கள் அந்தந்த கிராமங்களில் முகாம் செய்துக்கொண்டு ஜனங்கள் தங்கள் வியாபாரம், உத்தியோகம், கிரய, விக்ரயங்களினால் நிவிர்த்தமாகி முடிந்து சாயங்காலத்திற்குத் தங்கள் தங்கள் வீட்டில் சேர்ந்த உடனே அவர்கள் வீட்டிற்குப்போய் தர்ம மங்கல விஜயத்வனியு (சப்தமு) ள்ள கண்டாநாதம் செய்வார்கள். உள்ளிருப்பவர்கள் வந்து உள்ளே வாருங்கள், வாருங்களென்று, அச்சுஜங்கமரை யழைத்துப்போய் பாதத்திற்கு நமஸ்கரித்து தர்மத்தின் ஆசார விசாரபரமான குசல வினாவினால் அவர்தப்பிதத்தைத்தீர்க்க எச்சரிக்கைசெய்து க்ஞான போதகனும் தர்மசாசகனுமான குருநாமத்தை மறக்கவேண்டாமென்றுச்சொல்லி அபயதானம்குடுத்துப்பூறப்பட்டுப்போவார்கள்.

இக்காயத்தய்யங்கள் கிராமங்கட்கு வந்தால் அந்தந்த பிராந்தியத்தின் பீடத்தவரின் பிரதிநிதிகளான மடத்தவரிடமே இரங்கவேண்டியது. மற்றும் இக்காயகத்தவர்கள் கிராமங்களின் ஸ்திதிகளை அப்போதைக்கப்போது மேற்கண்ட பீடத்தவர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்கள். பிறகு பீடத்தவர்களும் காயகத்தவர்களுமாக அக்கிராமத்திற்குப்போய் எல்லா விசாரணையும்செய்துப் போதிப்பார்கள். அல்லது அக்கிராமங்களில் கிரமாக்கிரம விஷயங்களை காயகத்தவர்கள் தெரிவித்திருந்தால் இது வாஸ்தவமான தாவென்று பூர்ணசோதனைச்செய்து யாராவது துர்மார்க்கர்களாக நடந்தாலும் அல்லது தர்மார்த்தத்திற்குபங்கமுண்டாகும் ஸ்திதியிலிருந்தால் அவைகளை விசாரித்து, அவைகள் நிர்மூலார்த்தமான உபதேசம் செய்பவேண்டி கண்டி. காயகத்தய்யங்கள் என்றால் காயகத்தவர்களைவிட கொஞ்சம் அதிகமானவர்கள், இவர்களை யனுப்புவார்கள், இவர்கள் அக்கிராமத்திற்குப்போய் அவ்விடத்திய மடத்தவரால் சர்வ விருத்தாந்தங்களும் தெரிந்துக்கொண்டு அவ்வுரின் விசாலமானயிடத்தில் ஆசனம் போட்டு உட்கார்ந்துக் கொண்டு கண்டாநாதம் செய்தால் அக்கிராமத்திய சமஸ்த்த ஜனங்கள் அச்ஜங்கமரின் சன்னிதிக்கு வந்து நமஸ்கரித்து அவர் சொல்லும், உபதேசங்களைக் கேட்டு யென்றால் யார் என்ன தர்மவிநோதம் செய்கின்றாரோ அவனுக்கு அவர் உபதேசத்தின் மர்மம் தெரிந்து அப்புண்ணியபாப பல விசிஷ்ட கர்மத்தனால் ஜாக்ருத ராகும்படிச்செய்து குரு பீடத்தின் சந்நிதிக்குப் போவார்கள். இக்கண்டி காயகத்தவர் என்றால் தினப்பிரதி (9-10) மையில் போய் அந்தந்த கிராமத்தின் மடத்தவரால் கிராமத்தின் வார்த்தையைத் தெரிந்தே தீரவேண்டும். எப்படி என்றால் போலீஸ் சிப்பாய் தினப்பிரதி சில கிராமங்கட்குப்போய்த் தனிக்கை செய்து அக்கிராமத்திய முனிசீபு (கிராமாதிகாரி) முதலான அதிகாரிகளுக்கு பேட்டியாகி கிராமசங்கதிகளைத் தெரிந்துக்கொண்டு போலீஸ் டேஷனுக்குப்போய் தெரிவிக்குமாதிரி எப்படியோ, அப்படி இவர்கள் (8) நாளைக்கொரு குரு பீடத்திற்குப்போய் தாம் சஞ்சரித்த கிராமத்தின் சங்கதிகளெல்லாம் குரு பீடத்திற்கு அறிவிப்பார்கள். அல்லது ஒரு மாதத்தில் (15) நாளாவது சஹஜமாகவாவது உபதேசார்த்தமாகவாவது சஞ்சாரம் செய்துப்பிறகு குரு பீடமான டாணுவுக்கு வருவார்கள், இவர்கள் உபதேசம் செய்துப்போன பிறகு மறுபடியும் அக்கிராமத்திற்குப்போய் மடத்திலிறங்கி துர்மார்க்கனின் விஷயமாக அம்மடத்தவருக்குச் சொல்ல அவர் துர்மார்க்கத்தை இன்னும் விடவில்லை என்றுச் சொல்லப்பிறகுத் தாம் உபதேசார்த்தமாக அவர் வீட்டிற்குப் போய் உபதேசம் செய்து மறுபடியும் எல்லாத் துர்மார்க்கர்களை யும் நன்றாகத் தெரிந்துக்கொண்டு மடத்திற்குப்போய் அவர் துர்

மார்க்கத்தை விடவில்லை என்றுத்தெரிவிக்க அக்ஷணமே குருக்கள் சத்தியாக்கிரக காயகத்தவர்களை யழைத்து நீங்கள் போய் உங்கள் சத்தியாக்கிரகத்தினால் இத்துர்மார்க்கனை நல்லவனாகச் செய்து வரவேண்டுமென்று உத்தரவிடுவார்கள், மஹா சத்தியாக் கிரகிகளான இக்காயகத்தவர்கள் உடனே அக்கிராமத்திற்குப் போய் இத்துர்மார்க்களின் வீட்டு வாசலுக்குள் அல்லது அவன் வீட்டு அத்துக்குள் கம்பத்தில் தண்ணைக்கட்டிக்கொண்டு நின்று விடுவார்கள். இம்மாதிரியாக (1, 2) நாள்கள்வரைக்கும் மௌன விரத உபவாசத்தினால் காலம் கடத்த ஜகத்தில் சர்வாதர்யாயி யான ஆத்மன் ஒன்றையாயிருந்து அச்சங்காளின் ஆத்மத்தின் மனம் அத்துர்மார்க்கத்தின் அல்லது அவன் குடும்பத்தவர்கள் அல்லது அவன் வீட்டிலுள்ள ஜனங்களை தவறிக்காமல் விடாது என்னும் தத்துவ சித்தாந்தத்திற்குள்பட்டு அத்துன்மார்க்கன் சுவாமி இனிநான் என் துர்மார்க்கத்தை விட்டுத்தங்கள் அக்கினை யின்படி நடக்கிறேன் தாம் இந்த விரதத்திலிருந்து நிவிர்த்தராகி என்னிடத்தில் இன்று சிவார்ச்சனை செய்து எனக்கு சுகசந்தோ ஷப்பூர்வகமான ஆசீர்வாதம் செய்துப்புனிதனாகச்செய்யவேண்டு மென்று வேண்ட அவர் அவ்விரதத்தைவிட்டு அவனால் ஸ்நானம் சிவார்ச்சனைகளை முடித்துக்கொண்டு குரு பீடத்திற்குப்போய் நடந்த சங்கதிகளைக் குருக்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வார்கள். பிறகு இக்காயகத்தவர்கள் தங்கள் நியமப்படிக்கு அக்கிராமத்திற் குப்போய் விசாரிக்க அவன் ஸ்கலிதஸ்வபாவத்தை விடவில்லை என்றுத்தெரிந்தால் உடனே குரு பீடத்தவருக்கு அறிவிப்பார்கள் மறுபடியும் பீடத்தவர்கள்முன்னையவிட பூஷண விரதனை சத் தியாக்கிரகியை அறுப்புவார்கள். இவர்கள் முள்ளுகாயகத்தவர் கள். குரு அக்கிளையின்படிக்கு அக்கிராமத்திற்குப்போய் அந்த மடத்தவரால் சர்வவிருத்தாந்தங்களும் தெரிந்து மௌதராகாரத் தினால் கூடிய வேஷமுள்ளவனாகி அத்துர்மார்க்களின் வீட்டு வாச லுக்கு வந்து ஏ புருஷனை நீ லிங்காங்கி தர்மத்தை நஷ்டம் செய்வதால் உனதர்ம பந்துவான நான் உன் அதர்மத்தை நஷ்டம் செய்து உனக்கு தார்மீக புத்தி உண்டாக்குவதற்காக என் ஆத் மத்தின் மனத்தினால் தேஹக்கிலேசம் செய்துக்கொண்டு அவன் வாசலில் நின்று கம்பீரவாணியை உச்சரித்து இருப்பு முள்ளு களுள்ள பலகைகளின் மீது விழப்போக அங்கிருப்பவர்கள் சுவாமி இப்படித் தாங்கள் செய்யக்கூடாது. நாங்கள் இப்பொழுதே இவ் வீட்டியஜானனுக்குப்போதனைசெய்து தம் அக்கிளையின்படிக்கு நடங்குமபடியாக எச்சரிக்கை செய்கிறோம். அகற்கு நாங்கள் சாக்ஷி பூரணமாயிருக்கிறோம். என்றுச் சொல்லி, ஏ ஏஜமானனை நீர்குருத்ரோஹம் தர்மத் துரோஹங்களுக்கு உட்படவேண்டாம், தார்மீகனாயிருக்கிறேனென்று மனப்பூர்வகமாக ஒப்புக்கொள்ளு

ன்று அவர்கள் போதித்த பிறகு சுவாமி என்ன நடவடிக்கை தப் பாயிற்று இனிநான் தப்பாது தர்மஷ்டனாக நடக்கிறேனென்றும் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை அந்த யஜமானன் சொல்லி அவரு க்கு யோக்கியமான தகைக்கொடுத்து சிவபூஜா உபசாரங்கள் செய்து அனுப்பிக்கொடுத்துப் பிறகு யஜமானன் சன்மார்க்கமாக நடந்துக்கொள்வது. இம்மாதிரி பிரதியொரு கிராமத்திற்கும் தர்ம விவேசனார்த்தமாக விபுல (விரிவாக) மடங்களை உண்டாக்கி அவரவர்சேவைக்குத் தேவையான சேவகரைத்தயாரித்துக்கொடு த்து இம்மாதிரியான தர்மபந்தன பிரசார உபாயம் எல்லாப் பக்கமும் பசுவேஸ்வரன் ஏற்படுத்தினான்.

இம்மாதிரியான காயகத்தவர் முள்ளு காயகத்தவர் முதலான வீரசைவ தர்மோன்னத விரதங்களில் ஆத்ம தமனரூப சத்தியாக்கிரகமில்லை என்று எவன் தான் சொல்லுவான். எந்த பாரதியர் தர்மத்தைத் தங்கள் பிராணனைவிட அதிகமான தென்று பாவித்து அப்படி நடப்பார்களோ? அப்படிப்பட்ட தர்மத்தை யும் கூட சத்தியாக்கிரக மென்னும் விரதம் தன்னுதீனம் செய் திருப்பதென்றால் சாமான்யமான ராஜகீய விஷயத்தை சத்தியாக் கிரக விரதத்தினால் சாதிப்பதென்ன ஆச்சரியம் தற்போதுள்ள மஹாத்துமா காந்தி முதலானவர்கள் சத்தியாக்கிரக விரதத்தைச் சோதித்துப் புதிதாகக்கண்டு பிடித்து ஆசரிக்கும் பிரக்யாதிக்குக் காரணராகியுள்ளார். ஆனால் தர்மீகம் ராஜாங்க விஷயங்களிரண்டும் சாதித்துக் கொள்ளும் மூலோபாயமே, ஆத்ம தமனரூபமான சத்தியாக்கிரக மென்று தூரதர்சியான வசுவேசனென்னும் புண் ணியாத்மன் (700)வருடங்கட்கு முன்னாகவே பரிசோதித்து அதன் படி நடந்துக்கொள்ளும்படி ஆச்னாபித்கார்.

இதையே காந்தி முதலானவர்கள் ஆரம்பம் செய்தார்கள். இப்படி பரோபகாரார்த்தமாகியும் தர்மத்தின் உன்னதத்திற்காக வும் ஆத்மத்தின் ரூபமான சத்தியாக்கிரக விரதத்தைப்போதித் தும் மற்றும் தானும் அதை ஆஸ்ரயித்துப்போன சத்தியாக்கிரக முதலான சிஷ்ணமர்ப்பாதையையடைந்தபசுவேசனே தன்னியன்.

இன்னும் பசுவேஸ்வரன் கண்டவர்களுக்கு லிங்க தார ணம் செய்தது வெகு தப்புச்செய்தானென்றுச் சில முதியோர் கள் நிந்தித்துக்கொண்டு நுந்தார்கள். ஆனால் இதுஇவர்களின் தப் பிப்ராயமாகும். எப்படி என்றால் பசுவேஸ்வரன் லிங்கதாரணம் சர்வருக்கும் செய்தது எவ்வளவு மஹத்தான காரியமென்பது எவ்வளவு சொன்னாலும் போதாது. இப்படியாக இந்த லிங்க தாரண விகானமானது சாஸ்திரப்பிரமாணத்திற்கும் மீறவில்லை. எப்படி யென்றால்.

பாரமேஸ்வர ராகமம்.

ஸ்திரீயோ பாலாஸ் ததா வருத்தா : சும்ஜா : குப்ஜாந்த பங்கவ :

மல்லிங்கதாரணாதேவ, மத்ரூபா, ஏவதே சிவே

பிராம்ணா : ஸுத்ரியா வைஸ்யா சூத்ராயே சான்ய ஜாயத :

லிங்கதாரண மாத்ரேண, சிவயேவ நசம்சய :

யஸ்யாப்தி பக்தி ரீசானி, வீரசைவ மதாஸ்ரயே

பக்தி மாத்ர பவித்ராஹி சர்வயேவாதி காரிண :

என்று சமஸ்தருக்கும் லிங்கதாரண முண்டென்றும்,
எவ்விடம் பார்த்தாலும் லிங்கத்தையேகாண வேண்டுமென்னும்,
ஈஸ்வராப்திக புத்தியானது அவனுடைய முதலாவது கருத்து.

ஸ்ரீ அவதார ரூபோப்ய :

இதி வீரசைவ காதர்ப்பணத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

விதி முறைகள்.

சிவ லிங்காய நம :

பஞ்ச சூதக நிவிர்த்தி வெண்பா.

சூரவனருளாற் சிறந்த கோதிலிங்கந்தன்னி
லரியலிங்க சம்மந்த மாநோர்—திருவுருவ
மான சிவலிங்க உருவாதலாற் சாதியெனு
மீன முறஞ் சூதகமே யில்

(1)

உய்ய லிங்கபோக முயர், போகமே பிடித்துத்
துய்யலிங்க சேடமது துய்த்தலால்—வையமகிழ்
தீதிலா வீரசைவ சித்தாந்தத்தோர்க்கு சிட்ட
சூதகமே யில்லை பென்று சொல்

(2)

முற்கரும மெல்லா முடித்து நிகரகன்ற
சற்குருவின் பாலுதித்த தன்மையா—நற்கருணை
மன்னிவளர் வீரசைவ மாதவனுக்குற்பத்தி
யென்னுமொரு சூதகமேயில்.

(3)

ஐம்பூத காயம்போ யாவி பிராணி யெனும்
வெம்பாவமானிலை வீட்டியே—நம்பொடு
பேதமிலா மந்திரமே பெற்றமையி னாலுருது
சூதகமேயில்லை துணி.

(4)

சீரிய லிங்கத் தொழிலே சேர்ந்து சிவாசார
தாரிபிரியா மற்றுனடைந்து—பேரருளா
லாண்ட சிவலிங்கத் தடங்கு சரணனுக்கே
யிண்டி. நங்குஞ் சூதகமே யில்.

(5)

ருது முதலிய காலங்களில் ஸ்திரீகள் லிங்கபூஜைக்கு அருகர்களே யொழிய, பாகாதி கிரியைகளுக்கும் புணர்ச்சிக்கும் அருகரல்லர். லிங்க லக்ஷணம், சுலோஹம்.

லிங்க விர்த்தி சமம்பீடம், தீர்க்கம் விஸ்தார மேவசு

ததர்த்தம் கோமுகம் சைவ, கோமுகாக்ரம் ததர்த்தகம்

ததர்த்தம் நாள விஸ்தாரம் பஞ்ச சூத்ரம் பிரகீர்த்திதம்,

லிங்கத்தின் சுற்றளவுக்குச் சமானம் பீடமும், கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, சமமாகியும், அவ்விலிங்கத்தின் சுற்றளவில் அரைப்பங்கு கோமுகமும், அக்கோமுகத்தின் அரைப்பாகம் கோமுகத்தின் அகலமும், அம்முகத்தின் அரைப்பங்கு நாளமும், இருக்கவேண்டியது சிவலிங்க மஹிமை

சங்கர சம்ஹிதை, சுலோஹம்,

சிவலிங்கம் மணி : சாக்ஷரம் மந்திர :

பஞ்சாக்ஷர ஸ்ததா பூதிரே வெளஷதம் பும்சாம்

மணி மந்திர அஷ்டதம் என்னும் மூன்றினுள்ளே மணி தர்க்கு மணி சிவலிங்கமும். மந்திரமே பஞ்சாக்ஷரமும், விபூதியே ஒளஷதமுமென்று சங்கரசம்ஹிதை கூறுகின்றது. மணியெனப் படுவது உலகத்தில் ரசமணியை உணர்த்தும், இக்குளிகையைக்கொண்டு சித்தர் ஆகாசகமன முதலியவற்றைச் செய்வரென்பர், அங்ஙனமே சிவலிங்க மணி வழிபாட்டினால் இஹலோஹ பரலோஹ சித்திகளை யெல்லாம் ஒவ்வொருவர் அடையலாமென்பது பெறப்பட்டது.

சிவ லிங்க பேதங்கள்.

சிவலிங்கமானது அவ்யக்தலிங்கமெனவும், வியக்தா வியக்த லிங்கமெனவும், வியக்தலிங்க மெனவும், மூவகைப்படும், பீடமும். லிங்கமாயிருப்பது அவ்யக்த லிங்கமாகும், லிங்கத்திலே முகமுந்தோள்களும் வெளிப்படவிருப்பது வியக்தாவியக்தலிங்கமாகும், எல்லா அவயவங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கும். சந்திரசேகரர்முதலிய 25, மாஹேசுர வடிவங்களே வியக்தலிங்கங்களாகும்.

பாத்தியாசமனங்களின், ஞானார்த்தம்,

சிவபெருமானின் திருவடிகளில் பொருந்துவதற்கறி குறியாகப்பாத்தியமும், அருள்திருமுகத்தில் பொருந்துவதற்கறி குறியாக அர்க்யமும், மோக்ஷ இன்பத்தை யடைவதற்கறி குறியாகப் புஷ்பமும், ஆன்மாவின் மலத்தைச்சுத்தி செய்வதற்கறி குறியாகத் திருமஜ்ஜனமும், அஞ்ஞான வாசனையை நீக்குதற்கறி குறியாக தூபமும், அவ்வஞ்ஞானம்நீங்கியவிடத்து விளங்கும் ஞானத்திற்கறி குறியாகத்தீபமும், மனதிலே அன்புண்டாகுமாறுதற்போதத்தை நீக்குதற்கறி குறியாக நைவேத்திய முகவாசமும், சிவபெருமானுக்கு உபசாரமாகச் செய்யப்படும்.

இன்னும் பாத்தியாச நாய்க்யம் பழுதக லான்மசத்தி நிமித்தமாகவும், நறுமலரதனை நல் வீட்டின் பங்குறுகுதலேது வாகவுங்கொடுத்து, நின்மலசத்தி நிமித்தமாக மமிழ்வுடனே திரு மஞ்ஜனம்பண்ணி, ஞானவிளக்க நண்ணுதற்பொருட்டுத் தூபதீபந் துதைந்தினிதனித்து, பின் மனமமைவு பிறத்தற் பொருட்டு. நைவேத்ய முகவாச முநல்கி, என்றுச் சொல்லும் சதாசிவரூப சூன் திரங்களாலறிக, இன்னும்.

நிர்லேபஞ்ச ஸ்ரீகந்தோ துவந்துவ தியாக பிரசுனகம்
பிரதக்ஷிணம்ச சர்வத்ர வியா பித்வம் சஹசம்புன
சரித் சமுத்ர சம்போகாஜ்ஜலம் சமரசம் யதா
ததா த்ம சிவயோர் யோகே நமஸ்கார : பிரகீர்த்யதே

பிரபஞ்ச வைராக்யமே கந்தமென்றும், துவந்துவங்களை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ந்திருப்பதை விடுதலே புஷ்பமென்றும், சம்புவாகிய சிவனாரோடு கூட (அருள்வாயிலாக) பாண்டும் வியா பித்தலே பிரதக்ஷிண மென்றும், நசியானது சமுக்திரத்தோடு சேர்ந்து சமரசமாயிருத்தல்போல ஆன்மா சிவத்தோடு சேருங்கால் (அவ்வான்மா சிவசாமிய குணமுற்றிருத்தலே) நமஸ்கார மெனப் பரிம், என்று ஸ்ரீகாலோத்தரராகமம் கூறுகின்றது.

அந்தர்யாக பூஜையைச் சிவஞான சித்தியார்

அந்தரி யாகந்தன்னை முக்தி சாதனமா
யரைந்திடுவ ரதுதானு, மான்ம சத்தியாகுங்
கந்தமலர் புகையொளி மஞ்ஜனமமுது முதலாகக்
கண்டன வெல்லா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு
சந்தையிநிற் பூசித்துச் சிவனை ஞானத்தாற்
சந்திக்கச்சிந்திக்கத், † தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடு மவ்வொளிபோல மருவி யரனுளத்தே
வரவந்திடுவன் பின், மலமான தறுமே

நித்திய கடமை,

அலிங்கிப்பிராம்ணர்கள் தினப்பிரதி செய்யும் நித்திய கர்மம் சந்தியா வந்தனாதிகள் கிரமப்படி தினப்பிரதி செய்யாதிருந் தாலவர்களுக்கு பாபம் சம்பவிக்கிறதென்றும், வீரசைவ சிவ (லிங்கிப்)பிராஹ்மணர்கள் தினப்பிரதி செய்யும் சிவலிங்கபூஜையே யிவர்களுக்கு நித்திய கருமமாகும். இதையிவர்கள் கிரமப்படி தினப்பிரதி செய்யத்தவரினால் பாபம்சம்பவிக்கிற தென்பதுசாஸ் திரோக்தமாகிறது.

முக்தி மார்க்கங்கள்.

விதிமார்க்கமெனவும், பக்தி மார்க்கமெனவு மிருவகைப் படும், இவைகளில் விதி மார்க்கமென்பது மட்குடத்திற்குச் சம

†, தர்ப்பணம், கண்ணாடி.

மெனவும், பக்தி மார்க்கமென்பது பொற்குடத்திற்குச் சமமெனவும், இவைகளில் பிராக்ருதர்களாகிய அலிங்கிகளான அறுசமயத்தவர்களா லனுஷ்டிக்கப்படுவது வேதோக்த விதிமார்க்கமெனவும், அப்ராக்ருதர்களாகிய சிவபிராம்ணர்களாலனுஷ்டிக்கப்படுவது பக்திமார்க்க மெனவும், இவற்றுள் விதிமார்க்கமானது பரபுருடரைப்புணரும் பொதுமாதருக்குச்சமமெனவும், பக்திமார்க்கமானது தன்பதியைப்புணரும்பதிவிரதைக்குச்சமமெனவும் வீராகம்ங்கூறுகின்றது. ஸ்நாநங்கள்.

சுத்தஜல ஸ்நாநமானது வெளி மலங் (அழுக்கு) களைப் போக்கும், மந்திரஸ்நாநம் இந்திரியசுத்தியாக்கும், அதாவது பாஹியாந்தக்கரண சுத்தியையுண்டாக்கும், பஸ்ம (விபூதி) ஸ்நாநம் சர்வபாபங்களையும் நிவிர்த்திக்கும், சிவத்தியான ஸ்நாநமானது, சிவமயமாக்கும். லிங்க, ஜங்கம, துரோகிகள்.

சிவலிங்கத்தை விடுத்து வேறுவடிவங்களை வழிபடுபவர்கள், லிங்கத்துரோகிகள், மற்றும் அஷ்டாவர்ணங்களே ஆபரணங்களென்றறியாது வேறு ஆபரணங்களை யணிபவர்கள், ஜங்கமதுரோகிகளாவார்கள்.

பிராணலிங்க அப்யாச லக்ஷணம்,

சோஹம் என்னும் மந்திரமானது வேதங்களில் புகழத்தக்கமந்திரமாகும், இவை பரசிவனுடைய நிட்கள உருவத்தின் சொரூபமாகிய ஓங்காரத்தையும், பரசிவன் ஆன்மாக்களைத்தனது சிவாநந்தத்தில் அபின்னத்தன்மையடைவிக்கும் பொருட்டு இச்சாசங்கற்ப சிற்சக்தியின் சலனவடிவினதாகிய, அம்சம், என்னும் பஞ்ச சம்க்ஞாஸூபஓங்காரசிந்தனாவாயிலாக தனதுபிராண சலனத்தைச்சிற்சக்தியில் லயம்செய்தலே பிராணலிங்காப்யாசமாகும், இன்னும் ஹகார, சகார, யிரண்டெழுத்துக்களின் மத்தியில், ஓங்காரத்தைச் சேர்க்க சோஹம், என விளக்கிற்று, இந்த ஹம்ச, வென்னும் மந்திரமே அஜபாகாயத்ரீயென வழங்கும், இன்னும் இச்சோஹம்என்னும்மந்திரமேபிரணவசஹித பஞ்சாக்ஷரமாகவழங்குதலுமுண்டு, ஆகாரம், ஹகாரம், மகாரம், சகாரம், ஃ, விசர்க்கம், எனவும், இதுவே சூட்ம பஞ்சாக்ஷர மெனவும், முக்தி பஞ்சாக்ஷர மெனவும், பெயர், இன்னும் நம : சிவாய மென்னும், பஞ்சாக்ஷரமே ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷர மெனப்படும்.

அம்ச சாயத்ரீ, லக்ஷணம்

பிராணவாயுவு ஓங்காரம், இவை சுவாசம், அ. ஹ. ம். என்னும், மூன்றெழுத்துக்களின் வாயிலாகவே சுவாசம் உட்சொல்லும், இன்னும் ச, ஹ, யென்னும் இரண்டெழுத்துக்களின்வாயிலாகவே, சுவாசம் வெளிவருதலுமாகிய இவ்வுண்மையினை தியானப்பூர்வகமாக அறிவின் கண் அநுபவ வாயிலாக அறிதலே பிராணலிங்க அநுபவஸ்தலம், எனப்படும்.

ஃ, விசர்க்கம் : இரண்டுபுள்ளி.

உண்மை விளக்கம் வேண்பா.

ஓங்காரமே நற்றிருவாசி உற்றதனுள்
நீங்கா வெழுத்தைந்தே நிறை சுடரும்
ஆங்கார மற்றாறிவார், அணியம் பலத்தாளுடல்
இது பெற்றார், பிறப்பற்றார் பின்

பதி, பசு, பாசு, தர்மங்களாவன

யாகம், யக்ஞம், கிருச்சா சாந்த்ராயணிவிரதம் முதலானவைகள் பசுகர்மங்களெனவும், இவை மத்திமகரும மெனவும் இன்னும் குருலிங்க ஜங்கம விபூதிருத்ராஷ்ட பஞ்சாஷ்டர முதலானவைகள் பதிகர்மங்களெனவும், இவை அந்தக்கரண சுத்திவாயிலாக திருவருட் (சிவப்) பிரசாதம் பெறுதற்குச்சாதனமாயும். இதுவே உத்தம கரும மெனவும், இன்னும், மனை, மக்கள், செட்டு, விவசாயம் சரீரபோஷணை முதலானவைகள் பாச கர்மங்களெனவும், இவையே அதம கருமங்களாகும்.

விபூதி, ருத்திராஷ்டம், சிவ பூஜா.

விபூதி ருத்திராஷ்ட தாரண மில்லாமல், அமங்கல சரீரிகளாக மங்கள மூர்த்தியைப் பூஜிப்பது சரியன்று, இப்படியாக சிவபூஜை செய்பவரின் பூஜையானது ஆற்றில் கழுவின புன்யம பழத்திற்குச் சமமாகிறது.

ருத்ரோ பூத்வாய ஜேருத்ரம் காருத்ரோ ருத்ர மர்ச்சசயேத்

பிராண லிங்காங்க சம்பந்தி சருத்ரோ நாக்ர சம்சய :

என்றால் தான் ருத்திரானுகி ருத்திரனைப் பூஜிக்கவேண்டுமல்லாமல், தான் ருத்திரனாகாமல் ருத்திரனைப் பூஜிக்கக் கூடா தென்றும், இம்மாதிரியனுசரித்த வீரசைவன் சாஷாத் ருத்திரனையாவானென்றும், சங்கர சம்ஹிதை சொல்லுகிறது. ஆகையால் சிவபூஜைகள் ஆதியில் சிவசின்னங்களான விபூதி, ருத்ராஷ்டங்களை விதியுத்தப்பிரகாரமாகத்தரித் (அணிந்) துக் கொண்டு பிறகு லிங்கமூர்த்திக்கு அபிஷேகாதிகள் செய்ய வேண்டுமென்பது தர்ம சாஸ்திர சித்தாந்தம், இன்னும் சிவபூஜாதிகள், செய்யும்போதும், மந்திரம் ஜபிக்கும் போதும், அம்மனிதன் பேசக்கூடாது, ஜபம் செய்யும்போதாவது பூஜை செய்யும் போதாவது அஞ்ஞானத்தினாலெவன் பேசவைக்கிறானோ, அவனுக்கு நூறுவருடங்களானாலும், பிராயச் சித்தமில்லையென்று தர்ம சாஸ்திரம் போதிக்கிறது.

போஜன விதி

நாம் சாப்பிடப்போகும் எல்லாப் பதார்த்தங்களையும், முதலிலேயே பரிமாறின பிறகு லிங்கமூர்த்திக் கற்பித்து அர்க்யம் (ஜலம்) சமர்ப்பித்த பிறகு போஜனம் செய்ய வேண்டியது.

ருத்ரேணுத்த மஸ்நந்தி ருத்ரேண பிதம் பிபந்தி

ருத்ரேணுக்ராதம் ஜிக்ரந்தி தஸ்மாத் பிராஹ்மண :

பிரசாந்த மனசோ வித்வாம்சோ நிர்மால்ய மேவ பக்ஷயந்தி

என்றால் வீரசைவ பிரஹ்மணர்கள் ருத்திரன் புசித்ததையே புசிக்கவேண்டுமென்றும், ருத்திரன்பானம் செய்ததையே பானம்செய்ய வேண்டுமென்றும், ருத்திரன்முகர்ந்ததையே முகரவேண்டுமென்றும், ஆனால் சாந்த மனஸ்தரான வித்துவாம்சர் சிவநிர்மால்யத்தையே பக்ஷிக்கவேண்டுமென்று ஜாபாலோபநிஷத்து சொல்லுகிறது. ஐபம்.

ஜெபம் செய்யத்தக்கவன் ஆதியில் தீக்ஷாகுருவினாலேயே ருஷிதேவதா டம்தஸ்ச பீஜசக்தி கீலகாதிகளை கரன்யாச, தேஹன்யாச, அங்கன்யாசங்களைத் தெரிந்துக் கொண்டு ஜபிக்கவேண்டியது. இன்னும் ஆசிரமானுசாரமாக நியாசங்களிருக்குமேயல்லாமல் சர்வக்ருருக்கும் ஒரேமாதிரியாகநியாசம் இருப்பதில்லை. ஆதியில் தீக்ஷா குரு தீக்ஷிதனான பிரம்மாசாரிக்குச்சிருஷ்டி நியாசக்கிரமத்தைப் போதிக்க வேண்டியது. சில காலங்கட்குப்பிறகு அப்பிரஹ்மாசாரி விவாஹிதனாகி கிரகஸ்தாஸ்ரமத்தை ஸ்வீகரித்த பிறகு தீக்ஷா குரு மறுபடியும் அவனுக்கு கிரகஸ்தாஸ்ரமத்திற்கு யோக்கியமான, ஸ்திதிநியாசத்தைப்போதிக்கவேண்டும், சிலகாலங்கட்குப் பிறகு சிலருக்குச் சமுசாரத்தில் விரக்தியுண்டாகி, வானப் பிரஸ்தன் அல்லது சன்யாசி ஆசீர்மத்தை யடைந்தவனுக்கு, அத்தீக்ஷாகுரு மறுபடியும் அந்த ஆஸ்ரமங்கட்கு யோக்கியமான, சம்ஹாரநியாசக் கிரமங்களைப்போதிக்க வேண்டியது. மற்றும் சிலர்பூர்வ ஜென்மபுண்ணிய விசேடத்தால் வைராக்கியசாலிகளாகி, சன்யாசிகளாவதுமுண்டு. அவருக்கு இத்தீக்ஷாகுரு இவரின் நிஜமான சன்யாச விருத்தியைப் பரீக்ஷித்து சம்ஹார கிரமத்தைப்போதிக்க வேண்டியது, இதுசாஸ்திரோக்தமாகையால் இக்கிரமப்படிக்கேசிஷ்யர்களுக்குப்போதிக்கவேண்டியது. இக்கிரமமறியாமல் சிலதீக்ஷாகுருக்கள் தம்மிடத்தில்பக்தியுள்ள சில பக்தர்களுக்குச் சம்ஹாரக் கிரமத்தைப்போதித்து அவர்கள் வம்சத்தையே நாசம் செய்கிறார்கள்.

வீரசைவ (லிங்காயுத) விதி முறை.

வீரசைவ குலத்தில் பிறந்தவுடனே குல குருக்கள் ஒரு பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபமான சிவலிங்கத்தைக் கண்டத்தில் தரிப்பித்ததினாலவன் பவித்திரனானான், பிறகு 8-வது வயதில் சாஸ்திர பிரகாரமாக சிவதீக்ஷை செய்வார்கள், பிறகு 18, 20, வருடங்கள் வரை அவர்கள் சேவையிலிருந்து வேதாத்யயனாதிகளைச் செய்து இக்குருவினாலேயே விவாஹம் செய்துக்கொண்டுச் சிலகாலம் கிரகஸ்தாஸ்ரம அநுபவத்தைப்பார்த்து பிறகு சம்சாரத்தில் விரக்தியுண்டாகி வைராக்பசம்பன்னனாகி இதே குருக்களிடத்திலுந் கிரஹம் பெற்று வானப்பிரஸ்தாஸ்ரமத்தை ஸ்வீகரிக்கவேண்டியது. பிறகு அக்குருக்களினாலேயே சன்னியாசியாஸ்ரமத்தை ஸ்வீகரித்து ஐக்கியஸ்தலத்திலிருப்பதே சன்யாசாஸ்ரமத்தின் லக்ஷணம்.

மாயிருக்கிறது. இதைப்போலவே கிரமமாக நடந்தால் முக்திலபிக்கும். இதற்கு மாறாக நடந்தால் சாயுஜ்ய முக்தி லபிக்கமாட்டது.

அசுத்தா சுத்தம்,

அஜாகாவோ மஹிஷ்யச்ச, பிராஹ்மணீச பிரசுதிகா
தசருத்ரேண சுத்தயந்தி பூயிஷ்டம் சனவோதகம்

ஆடு, பசு, எருமை, முதலானவைகளைப் போலவே ஸ்த்ரீகளும் பிரசவித்த, 10, நாட்கள் வரையில் அசுத்தரென்றும் 11-ம் நாள் ஸ்நானம் செய்த பிறகே சுத்தர்களாவார்களென்றும், இன்னும் நதி முதலானவைகளில் வந்த புதுஜலமுமிப்படியே 10, நாட்கள் வரையில் அசுத்தஜல மென்றும், 11-ம் நாளை சுத்தஜலமாகி ஸ்நானம் பூஜைபாகாதிகளுக்குத் தவுமென்றும் தர்ம சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது. ஆனபடியால் பசு, எருமை, முதலானவைகளின் பாலும் 10, நாட்கள் வரையிலுபயோகிக்காமல், 11-ம் நாள் முதலாக உபயோகிக்கலாமென்று வைத்தியர்கள் சொல்வது நிஜம் தான், எப்படி யென்றால், விசேஷ ரத்தாம்சத்தினால் கூடின இரண்டு மூன்று நாள் பாலை சீம்பால் கட்டியாகக்காய்ச்சி சாப்பிடுவது ராசுஷாம்சமேயாகிறது, இப்படியாகவே ஸ்த்ரீகள் ரஜஸ்வலாதி காலத்திலுங்கூட (சூதகமான) உடனே ஸ்தானாதிகள் செய்து சுத்தாத்மாவா (பவுத்திரரா) கி சிவலிங்கத்தைச் சரீரத்திலிருந்தகற்றாமல் சதாலிங்கார்ச்சனை செய்யவேண்டியது. ஆகையாலிவர்கள் நித்தியம் சிவலிங்க பூஜைக்குப் பவுத்திரர்களல்லாமல் இதர பாகாதி கிருத்தியங்கள் செய்வதற்கு அதிகாரிகளல்ல, என்று சித்தாந்த சிகாமணியும், பராசர் ஸ்மிருதியும், சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீ ஆசார்ய தேவோ யவ.

இஷ்ட லிங்கத்தின் சிரேஷ்டத்வம்.

சிவலிங்க தாரகர்கள் சிவனைத்தவிர வேறு தெய்வங் (தேவதை) களை ஆராதனை செய்ய(பூசிக்க)க்கூடாது, ஸ்தாவரலிங்காராதனைக்கார(பூமியில்ஸ்தாபித்த லிங்கத்தைபூசிப்பவ) ர்களைவிட இஷ்டலிங்காராதனைக்கார (லிங்கத்தை யணிந்து பூசிப்பவ) ர்கள் உத்தமர்களென வீரசைவ சித்தாந்தகிரந்தங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களிருதரத்தாரும் சிவனென்னும் ஒரேதெய்வத்தை(கடவுளை)ப்பூஜித்துக்கொண்டிருந்தாலும் இதனுள் பூமியில் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தை ஆரதிப்பதைவிட தேஹத்தில் பிரதிஷ்டையான சிவலிங்கத்தை பூஜிப்பதே மேலானதெனச் சொல்லும் காரணமென்னவென்பதையிங்கு விசாரிக்கவேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது, தேவாலயத்தில்பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டசிவலிங்கமானது பஞ்சசூத்திரத்துடன் கூடியது. தேஹத்தில் தரிக்கப்

பட்ட சிவலிங்கமும் பஞ்சசூத்திரத்துடன் கூடியது, சிலாத்துவ தோஷபரிஹாரத்திற்காகவும் தேவதவம்ஸ்திரமாக்குவதற்காகவும் ஸ்தாவரலிங்கத்திற்காயிருக்கும் வ்ஹிஷ்ட (மேன்மையான) மந்திர சம்ஸ்காரங்களும் இஷ்ட லிங்கத்திற்கும் ஆயிருக்கின்றது, இஷ்ட லிங்கத்திற்கு விதித்திருக்கும் பூஜாநியமங்களைத் தும் ஸ்தாவர (பூமியிலுள்ள) லிங்கத்திற்கும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது, இப் படியா (இவ்விதமா)ன பிறகு ஸ்தாவர லிங்காராத்நையை விட இஷ்ட லிங்காராத்நையானது எப்படி உத்தமமான தென்னும் சங்கையானது உற்பத்தியாகும்.

ஸ்தாவர லிங்கத்தை ஆராதனை செய்பவன் பிரதிதின மும் ஸ்தாவர லிங்கமிருக்கு மிடத்திற்குப்போய் பூஜை செய்ய வேண்டுமென்னு ம் நியமமாவது பூஜை செய்து தீர்த்தப்பிரசாதங் களை ஸ்வீகரித்தபிறகே புசிக்கவேண்டு மென்னும் நியமமாவது இப்படிச் செய்யாமல் போஜனாதி வியவஹாரங்கள் செய்தால் தோஷங்கள் வருமென்னும் நிஷேத சாஸ்திரங்களாவது இருப்ப தில்லை, அவரவர்களின் இஷ்டாநு சாரமாக பண்டிகை முதலான விசேஷ நாட்களிலும் மற்றும் பிரார்த்தனை (வேண்டுகோள்) முத லான சங்கற்ப காலங்களிலும், சுவாமி யிருக்குமிடத்திற்குப்போய் பரிசுத்த பாவனையுடன் சேவை செய்வ (வழிபடுவ) து உலகப்பிர சித்தமானதாயிருக்கிறது. மற்றும் ஸ்தாவர லிங்கத்தை யெவன் பூஜிக்கிறானே அவனே அதைப்பூஜிக்கவேண்டு மென்னும் பிரபல நியமமில்லை, ஒரு தெய்வத்தை அநேகர்கள் பூஜிக்கலாம் அல்லது ஒருவரேயாகிலும், பூஜிக்கலாம். சரீரத்தில் தரிக்கப்பட்டசிவலிங் கத்தை எவன் சரீரத்திலணிந் திருப்பானே அவனே அதைத்தன் னுடைய ஜீவியகாலம் வரையில் பூஜிக்கவேண்டுமென்னும் நியம மிருப்பதல்லாமல் அவன் பிரதிதினமும் ஸநாநாதிகளினால் பரிசுத்த னாகியும் கிரமமறிந்து தத்துவசுத்தி, பூதசுத்தாதிகளினால் பரிசுத்த னாகியும் குரு உபதேசித்த சாஸ்திர கிரமத்துடனாச்சித்து சிவலிங் கத்தின் தீர்த்த பிரசாதங்களை ஸ்வீகரிக்காமல் போஜனாதி வியவ ஹாரங்களைச் செய்துக்கொள்ளக்கூடாது.

சிவபூஜாதி கிரமணம் மஹாதோஷஸ்ய காரணம்

சிவபூஜையை பிரதிதினமும் செய்யாவிட்டால் மஹா தோஷமுண்டாகு மெனவும்.

அசுர்ச்ய பதம் சம்போ: பு: க்தே காததி பாதிய:

ஸ்வராம்ச மஸ்திமுத்ரம்ச புக்தே காததி பாதிச

என்னும் பிரமாணத்தின்படிக்கு எந்த வீசைவ (லிங் காயுத)னாவது தன்னுடைய சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக்காமல் ஆஹா ரம் புசிப்ப (போஜனம் செய்வ) தாவதும், ஜலபான மருத்துவதா வதும், பலஹாராதி பக்ஷணங்களை ஸ்வீகரிப்பதாவதும் முதலான தெதையும் செய்யக்கூடாது, அப்படிக்குச் செய்தாலவன் நமக

காமியா (நாகத்தை யிச்சித்தவனா)வானென சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இஷ்ட லிங்கதாரியானவன் தானெப்போதும் எக்காலத்திலும் சதாசிவசன்னிதியில் வாசம் செய்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்னும் திடபாவனையு (உறுதியானதியாமு)டையவனும்மற்றும் சிவசன்னிதியில்பாவகாரியங்களைச்செய்யக்கூடாதென்னும்பயத்துடன் கூடியுள்ளவனுமானதினால் திரி (மூன்று)காலங்களிலும்சிவஸ்மாணைசிவநாமகீர்த்தனம், சிவகதாஸ்ரவணம், சிவரேவணை (சிவனைச்சேவிப்பது)சிவார்ச்சனை (சிவனைப்பூசிப்பது) சிவவந்தனம் (சிவனைவணங்குதல்) சிவகைங்கர்யம், சிவசக்யம்(சிவனிடம் அன்பு கொண்டிருத்தல்)ஆத்மார்ப்பண முதலான நவ(ஒன்பது விதமான) பக்திகளுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்பதே சிவலிங்கதாரணையின் முக்கியோத் தேசமாயிருக்கின்றது. ஸ்தாவரலிங்காமாதனைக்காரர்கள் முக்திசாதனங்களான இன்னவவித (ஒன்பது விதமான)பக்திகளைச் சாதிக்க வேண்டியிருந்தாலுமவர்களுக்கு எப்போதும் சிவலிங்கத்தின் சான்னித்திய (சமீப)த்திலிருப்பது சாத்தியமில்லை, ஏனென்றால் தேவாலயத்திலுள்ள சிவலிங்கத்திற்கும் தனக்கும் இடைவிடாத சான்னித்தியமில்லாதிருப்பதனாலும் சிவலிங்கத்தின் தரிசனம் செய்யவேண்டுமென்னும் இச்சையுண்டானபேது மாத்திரம் ஸ்நானம் செய்து தேவாலயத்திற்குப்போக வேண்டிதாயிருக்கிறது, அத்தேவாலயத்தில் எவ்வளவு நேரம் வரையில் சிவன் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றதோ அது வரையில் (அக்காலபரியந்தம்)மாத்திரம் அவன்செய்தபாவகருமங்களைத்தும் மறந்து பரிசுத்த பாவனையுடன் கூடியிருக்கிறான், மறுபடியும் தேவாலயத்தை விட்டு வெளியில் வந்தவுடனே சிவசான்னித்தியமானது இல்லாதிருப்பதால் காயகம் வாசகம் மானசிகங்களான (காமப்பிராந்தியினாலும், வார்த்தையாலும், மனத்தினாலும்) பாவகருமங்களைச் செய்வதற்கு அவகாசமேற்பட (சமயமுண்டாக) லாம், பூமியையரசாரும் மஹாராஜனுக்கு எதிரில் நின்று கொண்டிருக்கும் பிரஜைகளுக்கும் தூரத்தில் யதேச்சையாகத்திரிந்து கொண்டிருக்கும்பிரஜைகளுக்கும் அநேக வித்தியாசங்களுண்டு, தூரத்திலிருக்கும் பிரஜைகளின் பயபக்திகளுக்கும் ராஜ சன்னிதியிலுள்ள பிரஜைகளின் பயபக்திகளுக்கும், வெகு (அநேக) வித்தியாசமுண்டாயிருப்பதைப்போல சதா (சிவலிங்க)சான்னித்தியமுள்ள சிவபக்த சிரோன்மணிகளுக்கும் ஏதோவொரு நாள் சொற்ப நேரம் சிவலிங்கமிருக்கு மிடத்திற்குப்போய் சிவலிங்க தரிசனம் செய்யும் சிவபக்தர் களுக்கும் அநேகமான தாரதம்மியங்களிருக்கின்றன. என்பது அதுபவ சித்தாந்தமாகத் தெரியவருகிறது, ஆனதினால் குருவினால் சம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட தேஹ (சரீர) மென்னும் தேவாலயத்தில் சிவலிங்க சான்னித்திய மிடைவிடாதிருப்பதால் எப்பொழுது

(எக்காலமு)ம் பயபக்தியுள்ளவனாயிருந்து காயம், வாக்குமனங்களு ள்ளும் ஏதாவதொன்றினாலும் நரகஹேதுவானபாவகாரியங்களைச் செய்ய அவகாச (சமய)மிருப்பதில்லை, அப்படி பாவகருமங்களைச் செய்தால் ஸ்தாவர லிங்காமாதகர்கள் செய்த பாவகாரியங்கள் சிவசன்னித்தியமில்லாதிருக்குப் போதுசெய்தபடியால் க்ஷமையா (மன்னிப்புண்டா) னாலுமாகலாம், இஷ்ட லிங்காமாதகனானவன் செய்யும் பாவகருமங்களானது சிவ சன்னிதியிலேயே நிர்ப்பீத (பயமில்லாதவ) னாகச் செய்யப்பட்டதினால் அக்ஷம்யவாதங்களெ (மன்னிக்கக்கூடாதவை யெ) ன்றே சொல்லவேண்டியதாகிறது, சிவசன்னிதியிலில்லாதபோது செய்த பாவகருமங்களானவை அஞ் ஞானதோஷத்தினால் செய்யப்பட்டவையாகும். சிவசன்னிதியில் செய்யப்பட்ட பாவகருமங்களானது ஞான பூர்வகமாக செய்யப் பட்டதானதால் பிரயுக்த லிங்கதாரியானவன் ஜாக்கிர சுவர்ப்பன சுழுத்தி முதலான மூன்றவஸ்தைகளிலுங்கூட சிவசம்மந்தமான புண்ணியகாரியங்களைச் செய்யவேண்டுமேயல்லாமல் சிவ விரோ தங்களான பாவகருமங்களைச் செய்யக்கூடாது, இப்படிக்கல்லாமல் பாவகாரியங் (அக்கிரமத்தொழில்) களைக்கைக்கொண்ட லிங்காங் கியினுடைய அபராத (குற்ற) மானது அதிகமெ(மிருதியெ)ன்றே ஸ்பஷ்டமாகத் தெரியவருகின்றது.

வீரசைவ (லிங்காயுத) மதஸ்தாபகர்களான ஸ்ரீஜகத்குரு பஞ்சாசாரியர்கள் சிவலிங்கத்தை ஓரிடத்தில் வைத்து பூசிப்பதை விட அனவாதமு (எப்பொழுது) ம் சம்ஸ்காரம் செய்த சரீரத்தில் தரித்துக்கொண்டிருப்பது உத்தமமார்க்கமென லிங்கதாரணத்தின் மஹத்துவத்தை வேதாகமபிரமாணங்களுடன் ஸ்திரம் செய்திருக் கிறார்கள், ஸ்ரீபஞ்சாசார்ய சித்தாந்தாவலம்பிகளான அநேக வீர சைவ பண்டிதர் (சாஸ்திரி) களுங்கூட இத்தத்துவார்த்தத்தை நன்றாகப் பரிசோதித்து.

சுலோஹம்

லிங்கதாரீ சதாசுத்த : நிஜலிங்கம் மனோஹரம்

அர்ச்சயேத் கந்தபுஷ்பாத்தைய : கரபீடே சமாஹித :

கிஞ்சிற்றாவதம் பாவகருமங்களின் சங்கற்ப (நியமம் அல்லது விருப்ப) மில்லாமல் கண்டாதி (கழுத்த முதலான) யுக் தமா (உத்தம அ) ங்கங்களில் தரித்துக்கொண்டுள்ள (தாங்கிக் கொண்டிருக்கப் பட்ட)சிவலிங்கத்தைத் தன்னுடைய ஹஸ்த(கை) உருவமான சிம்ஹாசனத்தில் வைத்து பூசித்துக்கொண்டு சதா பரிசுத்தனாகவேண்டுமென உபதேசம் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீபஞ்சாசார்ய பிரசீதம்து.

30-10-33, பிரபா பத்திரிக்கையின் மொழி பெயர்ப்பு,

திரி வித லிங்கோபாசனை,

லயகத்யர்த்த யோர் ஹேது பூதத்வாத் சர்வதேஹினாம்
லிங்க மித்யுச்சயதே சாக்ஷாத் சிவன் சகல நிஷ்களம்,

ஸ்தாவர ஜங்கமாத் மகமான பிரபஞ்சமானது எவனால்
தோற்றப்பட்டு (உதயமாகி) எவனால் ஐக்கியமா (ஒன்றிப்பா) கின்
றதோ அப்படிப்பட்ட பரமாத்மனே லிங்கமெனச் சொல்லிக்
கொள்ளப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட லிங்கமூர்த்தி ரூபமான பர
சிவன் ஜகத் தபிவிர்த்திக்காக சகல ரூப (எல்லாவடிவமுள்ள)னாகி
யம், நிஷ்கள ரூப (உருவில்லாவடிவ) த்திலிருக்கும் காலத்தில்
பாவ (விருப்ப) லிங்கமெனவும், சகல நிஷ்கள ரூப (உருவாருவ)த்
திலிருக்கும் காலத்தில் பிராணலிங்க மெனவும், கேவல சகல ரூபத்
திலி (உருவத்துடனி) ருக்கும்போது இஷ்டலிங்கமெனவும் மூன்று
வகு (பகு) ப்பாயி ருக்கிறது. இவைகளில் பாவ (விருப்ப) லிங்க
மென்பது அதிசூட்மமானதினால் பாவத்தி (நினைவி) லிருந்து கிர
கிக்க (பற்ற) யோக்கியமானது, பிராணலிங்கமானது, சூட்மமான
தினால் மனதி (சிந்தையி) னால் கிரகிக்க யோக்கியமானது, இஷ்ட
(இச்சை) லிங்கமானது ஸ்தூலமானபடியால் நேத்திரம் (கண்)
களால் கிரகிக்க (பற்ற) யோக்கியமானது. உலகத்தில் எப்பதார்
த்தம் கண்ணால் பார்க்கக்கூடியதோ அவ்வஸ்துவினிடத்திலேயே
மனது (சிந்தையு) ம் பாவனையு (எண்ணமு) ம் பிரவர்த்திக்கும்,
எப்பதார்த்தமானது கண்ணுக்ககப்படுவ (விழிக்குக்கிடைய) ப்
தில்லையோ அது மனதுக்கு கோசரமா(கருத்துக்கு அறியதக்கத்)
வதில்லை எதுமனதுக்குகோசரமா(சிந்தைக்குவிளங்கு)வதில்லையோ
அப்பதார்த்தமானது பாவனைக் (எண்ணத்திற்) கு என்றைக்கும்
கோசர (விளக்க) மாவதில்லை, பாவரோகத்தை நாசம்(ஜனனமரணப்
பிணியை) (அழிவு) செய்யும் சிவலிங்கத்தை நாம் முதலில் நம்ம
கண்களுக்கெதிரில் ஹஸ்த (கை) பீடத்தில் வைத்து ஆராதனை
(பூசனை)ச் செய்யவேண்டுமேயல்லாமல் சூட்ம உருவத்தடவைது
அல்லது அதிசூட்ம (சூர்துமத்திற் சூக்கும) உருவத்தடவைது
பூஜிக்கமுடிவதில்லை, சித்திராக்காரன் அதிசூட்மமான சித்திரத்தை
பொழுதவண்டுமானால் முதலில் ஸ்தூலாகார (பிரதமத்தில் உருவ
அல்லது வடிவ) ங்களான அநேக சித்திரங்களை எழுதவேண்டியதா
யிருக்கிறது. இப்படியே எழுதிக்கொண்டுவந்த பிறகு அவனது
கைகள் பழகி அத்ம மு (பிராணனு) ம் சூட்மமாகி சூட்சும சித்தி
ரத்தைஎழுதும்யோக்கியகையை யடைகிறது, இப்படிக்கல்லாமல்
தன்னுடைய கைகளினாலும் திருஷ்டி (பார்வை) யினாலும் எவ்வித
அப்பியாச (எப்படிப்பட்ட பழக்க) மும் செய்யாத மனிதனுக்கு
ஆத்துமாவி (பிராண) னிடத்திலாவது, மனதி (கருத்தி) னிடத்தி
லாவது யாதொரு விசேஷமசுழும் காணப்படுவதோரில்லை, ஆன
தினால் பிறதியொருபுதார்த்தம் பாவமென்பது முதலில் நேத்திரத்
திற்குத் தெரிந்த பிறகே மனதி (சிந்தையி) னிடத்திலும் பிறகு

பாவணையி (எண்ணத்தி) னிடத்திலும் கிராஹ்யமாகு (விளங்கு) மென்பது சர்வாநுபவ சித்தமாயிருக்கின்றது, இதைப்போலவே சூட்மாத்ரி சூட்மமான சிவலிங்கஸ்வரூபமானது தனக்கு சாக்ஷாத் காரமாக வேண்டுமானால் முதலில் ஸ்தூலாகாரத்திலுள்ள இஷ்டலிங்கத்தை ஆராதிக் (வணங்)கவேண்டியதவசியமாயிருக்கின்றது, இவ்விஷ்டலிங்கத்தை யாராதியா (பூசிக்கா)மலிருப்பவன் பிராணலிங்காராதனைக்கு அருகாக மாட்டான், பிராணலிங்காராதனையைச் செய்யாதவன் பாவலிங்காராதனைக்கு அருகாக மாட்டான், இஷ்டலிங்கமானது ஸ்தூலாகாரமானதினால் நேத்திரத்திற்கு கிராஹ்யமான (கண்ணிற்கு தோற்றக்கூடிய)து. பிராணலிங்கமானது சூட்மாகாரமானதினால் கேவலம் மனதுக்கு கிராஹ்யமாக(தோற்ற)க்கூடியது. பாவலிங்கமானது அதிசூட்மாகாரமானதினால் கேவல பாவணையி (இஷ்டமான அல்லது உறுதியான தியானத்தி)ல் கிராஹ்யமாக (தோற்ற)க் கூடியது.

ஸ்தூலம் பாஹ்ய மிதிபுரோக்தம் சூட்ம மாப்பந்தரம் ஸ்மிருதம்

இஷ்டலிங்கம், பிராணலிங்கம், பாவலிங்கம், என்னுமும் மூன்று லிங்கங்களும் சூட்மமானவைகளாகும், இச்சூட்மங்களான பிராணலிங்கம் பாவலிங்கங்களே ஆப்யந்தர (உள்ளேயிருக்கும், லிங்கங்களாகும், இஷ்டலிங்கமே பாஹ்ய (வெளியிலுள்ள)லிங்கமாகும், இவைகளில் இஷ்டலிங்கத்தை வேதோக்த நியமங்களு (வேதங்களில் சொன்ன முறைமையு)டன் பூஜியாதவனுக்கு பிராணலிங்காராதனையும் மற்றும் பாவலிங்காராதனையின் சாமர்த்தியமு முண்டாவதில்லை, ஹிருதயா (மன) காசத்தில் ஸ்வஸ்வரூபத்துடன் (உருவமாகியும் உருவமில்லாமலும்) பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜோதிர் லிங்காராதனையின் சக்தியை யுண்டாக்குவதே இஷ்டலிங்காராதனையின் பலனா(லாபமா)யிருக்கிறது, இவ்விஷ்டலிங்காராதனையைச் செய்யாதவன் ஜோதிர்லிங்கசாக்ஷாத் காரத்தை யடைவே நெனச்சொன்னாலவன் விதையை (வித்தை) விதைக்காமல் விளைவை (ஆதாயத்தை) அபேக்ஷிக்கு (விரும்பு)ம் முடனைப்போலகேலிக்கபரனாவான், ஆனதினால்வீரசைவ சித்தாந்த ஸ்தாபகர்களான ஜகத்குரு பஞ்சாசார்யர்கள் சர்வ ஜனங்களும் இப்பரமாத்மனைப் பூஜித்து பவபந்த (ஜெனன மரண) துக்கத்திலிருந்து விடுதலையாகவேண்டு மென்னும் விசாலதிருஷ்டி(விரிவான பார்வையி)னால்ஸ்தூலமான இஷ்டலிங்காராதனை ரூபமாக நியமங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். வீரசைவ (லிங்காயுத) பதஸ்தனாபி ரூப்பவனுடைய சரீரத்திலிப்படிப்பட்டஇஷ்டலிங்கமிருப்பதில்லையோ அவன் தேஹ (சரீர)மானது பாழடைந்த சேஷத்திரத்தைப்போல வியர்த்தமான(பயனில்லாத)து இவ்விஷ்டலிங்கமானதுமோசேஷாபாயத்திற்கு பிரதமசோபான (முதல் படித்தர)மான படியாலிதை சித்தாந்தக்காரர்கள் விசேஷமாக ஸ்துதி (பிரதானமாக அல்லது மேன்மையாக ஸ்தோத்திரம்) செய்திருக்கிறார்கள்.

இஷ்ட வாப்திகமம் சாக்ஷா தனிஷ்ட பரிஹாரகம்
 இஷ்டி: பூஜாதயா நித்ய மிஷ்டம் பூஜித மாதராத்
 இஷ்டலிங்க மிதி புரோக்த மாசார்யைர் லிங்கபூஜகை:
 இஷ்டமர்த்தம் ஸ்வபக்தான மனுச்சதி சர்வதா
 ததிஷ்ட லிங்க மித்யாஹே தஸ்மாதா தர்வணீ சுருதி:

இவ்விஷ்டலிங்கமானது, பக்தர்களுக்கு இஷ்டார்த்த பலன்களையுண்டாக்குகின்றது, அநர்த்த பரம்பரை (பயனிலாத முறைமை) களையெல்லாம் போக்கும், இஷ்டியென்றால்பூஜை, இப்படிப்பட்ட பூஜையினால் எந்த லிங்கமானது பக்தியுடன் பூஜிக்கப்படுகின்றதோ அதுவே இஷ்டலிங்கமென லிங்க பூஜகரான மஹாசார்யர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டு (எண்ண முடையவர்களா) யிருந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவ்விஷ்டத்தைத் தன்னுடைய சரீரத்திலணிந்துகொண்டு அனவாதமு (எப்பொழுது) ம் பூஜித்துக் கொண்டிருக்கும் பக்தர்களுடைய இஷ்டார்த்தங் (இச்சைப்பட்டவை) களை உண்டாக்குவதாலிது இஷ்ட லிங்கமென்னும் பெயரையடைந்திருக்கின்றதென அதர்வணவேதவாக்கியமுதலானவைகள் இவ்விஷயத்தை ஜாக்கிரதையா (கவனிப்பா)கச் சொல்லியிருக்கின்றன. ஆனதால் இஷ்ட லிங்கத்தையணிந்து பூஜிக்கவேண்டியது அதியவசியமாயிருக்கின்றது. ஸ்தூல சரீரத்தில் இஷ்டலிங்காராதனை செய்து சித்தியடைந்தவனுக்கு சூட்மசரீரத்தில் பிராணலிங்காராதனை சலபமாகும், பிராணலிங்காராதனையில் சித்தியையடைந்தவனுக்கு காமண சரீரத்தில் பாவலிங்காராதனை சலபமாக லபிக்கும். எந்த வீரசைவனு (லிங்கதாரியு)ம் ஸ்ரீகுருவினால்னுக்கிரகிக்கப்பட்ட இஷ்டலிங்கத்தை யடைந்து கிரமமறிந்து பரிசுத்தாத்ம (தூய்மையான பிராண) னாகி அர்ச்சி (பூசி) ப்பதில்லையோ அவன் மனோகிராஹ்யமும் ஆத்மகிராஹ்யமுமான பிராணலிங்க பாவலிங்காராதனைகளுக்கு அருகாவதில்லை. கீழ்த்தாவகுப்புக்குவேண்டிய ஞானத்தையடையா (வாசிப்பைக் கற்றுக்கொள்ளா) தவன் மேல் (மேலான) வகுப்புக்குப் பிரவேசிக்க அருகதை யுண்டாவதில்லை, யென்பது சர்வாறுபவசித்தமாயிருக்கின்றது. இப்படியாக ஸ்தூல சூட்மகாமணங்களென்னும் மூன்றுசரீரங்களிலும் கிரமமாக இஷ்ட பிராண, பாவ (தியான) முதலிய மூன்று லிங்கங்களையும் தரித்து (அணிந்து)ப் பூஜிக்கும் சக்தியை யடைந்தவனே ஜீவன் முக்த (ஞானமடைந்தோ) னென்னும் பெயரையடைவான். இம்மாதிரியாக மதஸ்தாபகர்களான ஸ்ரீஜகத்குரு ரேணுகாதி பஞ்சாசார்யர்களுடைய சித்தாந்த நியமங்களை யெல்லாம் சாங்கமாக பரிபாலி (ஒழுங்காக பாதுகா) த்தவர்களிடத்தில் பரமாத்மன் சம்பூர்ண (நிறைந்த) கிருபாகடாஷம் வைத்து மோக்ஷரூபமான நித்திய பதவியை யதுக்கிரகிப்பான்

ஸ்ரீ சத்குரு ஸ்வாமியே நம:

6—11—33, பிரபா பத்திரிக்கையின் மொழி பெயர்ப்பு,

ஸ்ரீ பஞ்சாசார் யேப்யோ நம :

ஸ்ரீ பஞ்சாசார்ய பிரபாகரம்,

(1) பஞ்ச ஆகமங்கள்

சுப்ரஹ்மதாகம, சுலோஹம்

காமிகோ ரேணுகார்யஸ்ய தீப்த : ஸ்ரீ தாருகஸ்யச

ஏகோராமஸ்ய விஜயோ ரௌரவ : பண்டிதஸ்யச

விஸ்வாராத்யஸ்ய புரோத்கீதச் சைதே சூத்ராணி பார்வதி

ஏ பர்வதியே ரேணுகாராத்யருக்கு காமிகாகமமும், மருளாராத்யருக்கு தீப்தாகமமும், ஏகோராமாராத்யருக்கு விஜயாகமமும், பண்டிதாராத்யருக்கு ரௌரவாகமமும், விஸ்வாராத்யருக்கு புரோத்கீதாகமமும், சூத்திர ரூபங்களாகும்.

(2) மந்திர ரூபம்.

நகாரோ ரேவணார்யஸ்ய மகாரோ மருளஸ்யச

சிகாரச் சைகராமஸ்ய, வாகார : பண்டிதஸ்யச

யகாரோ விஸ்வகர்ணஸ்ய மந்திர ரூபாச்ச பார்வதி

ஏ பார்வதியே ரேவணாராத்யருக்கு நகாரமும், மருளாராத்யருக்கு மகாரமும், ஏகோராமாராத்யருக்கு சிகாரமும், பண்டிதாராத்யருக்கு, வகாரமும், விஸ்வாராத்யருக்கு யகாரமும் மந்திர ரூபங்களாயிருக்கும்.

பிரசாதோ ரேணுகார்யஸ்ய, மாயாது மருலஸ்யச

ஏகோராமஸ்ய வைசுட்ம : ஸ்தூல : ஸ்ரீ பண்டிதஸ்யச

விஸ்வாராத்யஸ்ய மூலஸ்து, பஞ்ச பஞ்சுஷீ சிவெ

ஏகிரிஜே ரேணுகாராத்யருக்கு பிரசாத பஞ்சாஷ்டமும் மருளாராத்யருக்கு மாயாபஞ்சாஷ்டரியும், ஏகோராமாராத்யருக்கு சூக்ஷ்ம பஞ்சாஷ்டரியும், பண்டிதாராத்யருக்கு ஸ்தூல பஞ்சாஷ்டரியும், விஸ்வாராத்யருக்கு மூல பஞ்சாஷ்டரியும் இவைகளே போதிக்கும் மந்திரங்களாகும்.

(3) தண்டங்கள்

அஸ்வத்தோ ரேணுகார்யஸ்ய பலாசோ மருலஸ்யச

வைணவச் சைகராமஸ்ய நியக்ரோத : பண்டிதஸ்யச

விஸ்வாராத்யஸ்ய பில்வஸ்து கிரமாத் தண்டா : பிரகீர்த்திதர் :

பார்வதியே, ரேவணாராத்யருக்கு அரசன் தண்டமும், மருளாராத்யருக்கு புரசன் (புரசமர) தண்டமும், ஏகோராமாராத்யருக்கு வேணு (மூங்கில்) தண்டமும், பண்டிதாராத்யருக்கு ஆலன் (ஆலமரத்தின்) தண்டமும், விஸ்வாராத்யருக்கு வில்வ (வில்வமரத்தின்) தண்டமும், கிரமமாக புக்தங்களாயிருக்கும்.

(4) கமண்டலங்கள்.

ரஜதோ ரேணுகார்யஸ்ய தாம்ரஸ்து மருலஸ்யச

ஏகோராமஸ்ய லோஹஸ்ய காம்ஸ்யஸ் ஸ்ரீ பண்டிதஸ்யச

விஸ்வாராத்யஸ்யசௌவர்ண : கிரமாத் ப்ரேக்த : கமண்டலு :

ரேணுகாராத்யருக்கு வெள்ளிகமண்டலமும், மருளா ராத்யருக்கு தாம்பிரகமண்டலமும், ஏகோராமாத்தியருக்கு இரும் புகமண்டலமும், பண்டிதாராத்யருக்கு வெண்கல கமண்டலமும், விஸ்வாராத்யருக்கு சுவர்ண(தங்க)கமண்டலமும், கிரமமாக உத் பன்னங்களாயிருக்கும். (5) வர்ண வஸ்திரங்கள்.

ஹரித்கந்தா ரேணுகஸ்ய ரக்தா ஸ்ரீ தாருகஸ்யச
ஏகோராமஸ்ய நீலாச, ஸ்வேதா ஸ்ரீபண்டிதஸ்யச
விஸ்வாராத்யஸ்ய பீதாச கிரமாத்த்கந்தா : பிரகீர்த்திதா :

ரேவணாராத்யருக்கு பச்சைவர்ண வஸ்திரமும், மரு ளாராத்யருக்கு சிகப்பு வர்ண வஸ்திரமும், ஏகோராமாராத்ய ருக்கு நீலவர்ண வஸ்திரமும், பண்டிதாராத்யருக்கு வெள்ளை வஸ்திரமும் விஸ்வாராத்யருக்கு முழுமஞ்சள் வர்ண வஸ்திரமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுப்ர போதாகம சுலோஹம்.

பூர்வதிக் கலசாதீச : சிவலாண்டன தாரக :
த்வாதசானாம் சஹஸ்ராணாம், சரலிங்காதி வோபவத்
தக்ஷிண கலசாதீச : சிவலாண்டன தாரக .
ஷட்சஹஸ்ரேதி சம்க்யாக சரலிங்காதி வோபவத்
பச்சிம கலசாதீச : சிவலாண்டன தாரக :
திரிசகஸ்ரேதி சம்க்யாக சரலிங்காதி வோபவத்
உத்திர கலசாதீச : சிவலாண்டன தாரக :
அசங்க்யாதேதி சங்க்யாக சரலிங்காதி வோபவத்
மத்திய கலசாதீச : சிவலாண்டன தாரக :
கணநாதீத பூர்வோக்த சரலிங்காதி வோபவத்

கிழக்கு கலசாதிபதிகளும், சிவலாண்டன தாரகருமான ஸ்ரீஜகத்குரு மருளாராத்யர் ஆராயிர ஜங்கமருக்கு அதிபதியாய் இருப்பார். மேற்கு கலசாதிபதிகளும், சிவலாண்டன தாரகரு மான ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஏகோராமாராத்யர் மூவாயிர ஜங்கமருக்கு அதிபதிகளாயிருப்பார். வடக்கு கலசாதிபதிகளும், சிவலாண்டன தாரகருமான ஸ்ரீ ஜகத்குரு பண்டிதாராத்யர் அசங்க்யாத (எண் ணிறந்த) ஜங்கமருக்கு அதிபதிகளாயிருப்பார். மத்திய கலசாதி பதிகளும், சிவலாண்டன தாரகருமான ஸ்ரீ ஜகத்குரு விஸ்வாராத் தியர் கணநாதீத ஜங்கமருக்கு அதிபதிகளாயிருப்பார்.

பஞ்ச பூத பஞ்சப் பிரம்ம மயம் ஜகத்.

சுப்ரபோதாகம சுலோஹம்.

சத்யோஜாதோ பவேத் பூமி : வாமதேவஸ் ததாஜலம்
அகோரஸ் சாக்னி ரித்யுக்தஸ் தத்புருஷோ வாயுருச்யதே
ஈசானோ ககநாகார : பஞ்சப்பிரஹ்ம மயம் ஜகத்

சத்தியோஜாத முகமே பூமியும், வாமதேவ முகமே, ஜல மும், அகோரமுகமே, அக்கினியும், தத்புருஷ முகமே, வாயுவும், ஈசான்ய முகமே. ஆகாசமும் ஆக இந்தஜகத்து பஞ்சப் பிரஹ்ம மயமாயிருக்கும்.

ஆராத்தியரின் நர்மங்கள்.

ஆராத்யகவசம்.

ஆராத்யோ குருராசார்யோ கணாதீசோ சிவத்விஜ:

ருத்விச்ச தேசிகாத்யசேஷா கௌரவ: ஸ்திர ஜங்கம:

ஆர்ய தீக்ஷித பிரஹ்மக்ஞா ஆராத்யாக்யா ஸ்திரயோதச

ஆராத்தியரின் நாமங்களாவன:— ஆராத்தியர், குரு, ஆசார்யர், கணாதீசர், சிவபிராஹ்மணர், ருத்விஜர், தேசிகர், அத்யக்ஷகர், கௌரவர், ஸ்திரஜங்கமர், ஆர்யர், தீக்ஷிதர், பிரம்மக்ஞர் என்னுமிப் 13, பர்யாய நாமங்களினால் ஆராத்தியன் விளங்கிக்கொண்டிருப்பான்.

ஆராத்ய கர்ப்பசம்பூதா ஆத்மதத்வ விசாரதா;

தாராபுத்ர சமாயுக்தா, அராத்யா: ஸ்திர ஜங்கமா:

ஆராத்தியர்கள், கர்ப்பசம்பூதராகியும் ஆத்மதத்துவ விசாரத்தவராகியும், தாராபுத்திரரினால் கூடினவராயிருக்கும் ஆராத்தியர்கள் ஸ்திரஜங்கமரென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

சமஸ்த வீரசைவேஷ: பாவநா ஸ்திரஜங்கமா:

தேபவேயுஸ்ச கோத்ரோத்தா வீரசைவத் விஜோத்தமா:

சமஸ்த வீரசைவரிலும், வீரசைவ பிராஹ்மண சிரேஷ்டர்களே அத்தியந்தபாவன மூர்த்திகளாகிறார்கள். வீராதி கோத்ரோத்தவரான ஆராத்யர்களே ஸ்திர ஜங்கமராவார்கள்.

பாரமேஸ்வர ராகமம்.

பிரஹ்மணா வீரசைவஸ்த்தா: சிகா யக்ஞோப வீதிந:

லிங்க ருத்ராக்ஷ பஸ்மாங்க, பிரஹ்ம கர்ம சமாஸ்திதா:

சிகாயக்ஞோபவீதம், லிங்கம், ருத்ராக்ஷம், விபூதி, இச்சின்னங்களினால் யுக்தராகி, யஜனம், யாஜனம், அத்தியயனம், அத்யாயனம், தானம், பிரதிக்காஹணங்களென்னும், ஷட்கர்மங்களையும், ஆஸ்ரயித்தவரே வீரசைவ பிராஹ்மணராவார்கள்.

அஹிம் சாயா: பரோதர்மோனா நிச்சாயா: பரம் சுகம்

அதர்வான்ன பரோவேத ஆராத்யான்ன பரோகுரு:

அஹிம்சையைவிட சிரேஷ்டமான தர்மமில்லை. நிரபேட்சையைவிட சிரேஷ்டமான சுகமில்லை. அதர்வணவேதத்தை விட சிரேஷ்டமான வேதமில்லை ஆராத்தியனையைவிட சிரேஷ்டமான குருவில்லை

குருஷ்வத்யக்ஷ ஆராத்ய: சராத்யசேஷா மஹேஸ்வர:

புராத் யக்ஷஸ்ச கைலாசோ முன்யத் யக்ஷஸ்ச நாரத:

சமஸ்த தேவதைகளுக்கும், பாரமேஸ்வர நெப்படி அத்யக்ஷகனாயிருப்பானே, சமஸ்த புரங்களுக்கும், கைலாசபுர மெப்படி அத்யக்ஷதையாயிருக்கிறதோ சமஸ்த முனிகளுக்கும், நாரத ரெப்படி அத்யக்ஷகனாயிருப்பாரோ அப்படியே சமஸ்த குருக்களுக்கும், ஆராத்யன் அத்யக்ஷகனாயிருப்பான்.

சிவயேவ சிவாராத்ய ஆராத்ய ஹிருதயம் சிவ :

சிவஸ்ய சித்த மாரத்திய ஸ்தஸ்மாத் பாவன உச்சயதே.

சிவனே ஆராத்யன், ஆராத்யனின் ஹிருதயமே சிவன்
சிவனின் ஹிருதயமே ஆராத்யன், ஆனதினால் இந்த ஆராத்யன்
பவித்திர (பரிசுத்த)மூர்த்தியென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவான்.

குரு லிங்காராத்நையினால் மோக்ஷமடைந்தவர்கள்.

சிவதர்ம சாஸ்திரம்.

விஷ்ணு பிரஹ்மாச விக்னேசோ பராத்வாஜாதி தாபசா :

இந்திராதி சர்வதிக் பாலா தானவா மனு மானவா :

லிங்கபூஜா நிமித்தார்த்தம் தீக்ஷாபி லஷிதா : சதா

குரோராதானம் க்ருத்வா சமாபு : பரமம் பதம்.

விஷ்ணு, பிரமன், கணபதி, பராத்வாஜாதி, மஹரிஷிக
ளும், இந்திரன் முதலான சமஸ்த சிக்குப் பாலகர்களும், தானவர்
மனுக்கள், மானவர், இவர்களெல்லாம் லிங்க பூஜையைச்செய்து
தன்னியராகவேண்டுமென்னும், ஹேதுவினால் எப்போதும் தீக்ஷா
பிலாசை யுள்ளவர்களாக குருவின் ஆராத்நையைச்செய்து சிரேஷ்ட
மான பதவியை யடைந்தார்கள்.

ஆராத்ய கவசம்.

நந்தி பிருங்கிரிஷி: காளி வீரபத்ரோ கஜானன :

புஷ்பதந்தோ கௌதமாத்யா விரக்தா : பிரமதாதிபா :

இந்திரமுக்யதி சாதீசா : சூர்ய சந்திராதி சத்கிரஹா :

குரோராதனம் க்ருத்வா லேபிரே சிவமந்திரம்.

நந்திஸ்வரன், பிரிங்கிரிஷி, மஹாகாளி, வீரபத்திரன்,
கஜானனன், புஷ்பதந்தன், கௌதமாதி மகரிஷி புங்கமர்கள், விரக
தர், பிரமதாதி பதிகள், இந்திராதி சமஸ்ததிக்கு தேவதைகளும்,
சூர்ய சந்திராதி கிரஹங்களுக் கதிபதிகள், இவர்களெல்லோரும்,
குருவின் ஆராத்நையைச்செய்து சிவலோகத்தை யடைந்தார்கள்.

கைவல்ய சிந்து.

கணாத: பாணினிச்சைவ கௌதம: சும்ப சம்பவ :

அத்திரி சைவ பரத்வாஜோ கௌசிக: கபிலஸ்ததா

கஸ்யபோ வியாச வால்மீகி சாநந்த: ஜனகஸ்ததா

சிவபூஜார்த்த மாராத்ய மவாபு: பரமாதராத்.

கணாதர், பாணினி, கௌதமர், அகஸ்தியர், அத்திரி,
பரத்வாஜர், கௌசிகர், கபிலர், வியாசர், வால்மீகர், சாநந்தர், ஜன
கர் முதலான உலகப்பிரசித்தர்களான மஹரிஷி புங்கவர்கள், சிவ
பூஜாதிகாரத்தை அடைவதற்காக ஆராத்ய குருவை அத்தியந்த
பிரேமையுடன் அடைந்தார்கள்.

சாம்ப புராணம், கூஷ்மாண்ட ருத்ராத்தியத்தில்.

புராமூராரி பிரஹ்மாத்யா வீரபத்ரோ குருஸ்ததா

ஹேரம்போ நந்தி பிருங்கிசௌ மஹாகாளீச பைரவ:

மாத்ருகா: பிரமதாதைத்யா தேவேந்ராதி சுராஸ்ததா
ராசுசா குஹ்யகா: சித்தா கந்தர்வா யசு கின்னரா:
சிவதீக்ஷாம் காமக்ஷயித்வா பிராப்தா ஆராத்ய பஞ்சகம்
பாதபூஜா சமாசக்தா லிங்கபூஜாபி லாஷ்யா.

பூர்வத்தில் விஷ்ணு, பிரஹ்மா முதலான தேவதைகளும்
வீரபத்திரன், ஷண்முகன், கணபதி, நந்தி, பிருங்கி, மஹாகாளி,
பைரவன், சப்த மாத்ருகையர்கள், பிரமதர்கள், அசுரர்கள், தே
வேந்திராதி தேவதைகள், ராசுசர்கள், கின்னர்கள். இவர்க
ளனைவரும் லிங்கபூஜாபிலாஷையினால் சிவ தீக்ஷையை இச்சித்து
பாதபூஜையில் அசக்தமாகி ஸ்ரீமத் பஞ்சாசார்யரை ஆஸ்ரயித்தார்
கள்.

ஆராத்ய பிராஹ்மண லக்ஷணம்.

சுயம்புவாகமம்.

ஆராத்ய மத சம்ஜாத ஆகமார்த்த விசாரத:
கர்மசோடச பாண்டித்யோ நிர்மல: சிவபூஜக:

மந்த்ர தந்த்ர சமாயுக்த ஆராத்யோ த்விஜ உச்சயதே

ஆராத்யமத சம்ஜாதனாகியும், ஆகமார்த்த விசாரத்தவனா
கியும், சோடச கருமங்களில் பாண்டித்ய முள்ளவனாகியும், நிர்மல
னாகியும், சிவபூஜகனாகியும், மந்திர தந்திரங்களின் ரஹசியத்தை
நன்றாயறிந்தவனாகியுமிருக்கும், ஆராத்யபிராஹ்மணனென்று
சொல்லிக்கொள்ளப்படுவான். இப்படிப் பவித்திரமான ஆராத்
திய வம்சத்தவரிடத்தில் சர்வரும் பக்தி யுள்ளவராயிருக்கவேண்
டியது.

சிவ ரஹஸ்ய பிரகாசிகை.

குருதோஷண மாத்ரேண துர்க்கதிம் பிராப்துயான் நர:

சிலாபூத் யார்ச்சகோ லிங்கம் பிராப்துயான் நரகம் துருவம்.

லிங்கத்தை சிலாபுத்தியுடன் பூஜிப்பவனென்படி நரகத்
தையடைவானே அப்படியே குருவை திரஸ்கரிக்கும் மனிதன் நர
கத்தையடைவான்.

நாஸ்தி தத்வம் குரோ: பரம் நகுரோ ரதிகம்.

“ஆசார்ய தேவோபவ” ஸ்ரீ ஜகத்குரு பஞ்சகாய நம:

இஃது ஸ்ரீ ஜகத்குரு பஞ்சாசார்ய பிரபாகர சுருக்கம் முற்றிற்று.

சிவபூஜா பிரபாவம்.

வீரசைவ (லிங்காயுத) ர்களுக்கு சிவ பூஜை என்பதே
சுமஸ்த சத்கதிக்குச் சாதனமானது. இது ஒன்றே சாஸ்வத
மான பலனைக்கொடுக்கத்தக்கது. இன்னும், மற்ற யாகாதிகளி
னால் லபிக்கும் பலன்களெல்லாம் நஸ்வர (அழியக்கூடியவை) க
ளானதினால் அவை பரித்தியாஜ்யங்கள், (முற்றத்துறத்தலாகும்.)

ஆனதினால் சிவதீக்ஷா சம்ஸ்கார முள்ளவன் தனக்குக் குருவினால் அறுக்கிரஹித்து கொடுக்கப்பட்ட லிங்கத்தைத் தரித்தது முதல் சிவதர்ம பிரமாணத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் மாதிரியாகவே.

சுலோஹம்.

பக்த்யைவை கமநா பூத்வா-யாவஜ்ஜீவம் பிரதிஞ்ஞயா

அர்ச்சயேத்தம் மஹாதேவ மாபன்னோபி சதாபுத :

என்கிறபடி தன் ஜீவனிருக்கும் வரைக்கும், நித்தியசங்கல்பத்தினால் சிவார்ச்சனைச் செய்யவேண்டியது. எவ்வளவோ பெரிய விபத்திலிருந்தாலும், இதை விடக்கூடாது. இந்த சிவார்ச்சனையை பிரதி தினமும், ஜாமத்திற்கொருதரமாக அஷ்ட ஜாமங்களிலும், செய்யவேண்டியது. அப்படிச்செய்ய அசக்தராயிருந்தால் திரிசந்தி (காலை, உச்சி, மாலை,) காலங்களிலாவது செய்யவேண்டியது. இதுவும் செய்யக் கூடாமையாயிருந்தால் காலை, மாலையாவது தப்பாமல் தினத்திற்கிரண்டு தடவையாவதும், கட்டாயம் செய்தே தீரவேண்டும். இதற்கு பிரமாணம்.

கிரியாசார சுலோஹம்.

ஸ்நாத்வாத் ஸிவாரம் சிவமர்ச்ச யிர்ஷ்ய

பும்ஜீத நோசீத் நரகம் பயாதி.

சிவாசார சம்பன்னநானவன் தினத்திற்கிரண்டு தடவையாவதும் ஸ்நானம்செய்து பூஜையை நிறைவேற்றினபிறகே போஜனம் செய்யவேண்டியது. இப்படிக்கல்லாமல் சாப்பிடுபவன் நரகத்தில் விழுவானென்றுச் சொல்லியிருக்கிறது. இன்னும் இதற்குப்பிரமாணம்.

பண்டித சரித்திரம்.

ஆராத்ய மஹா தேவம் பும்ஜீயான் நகதாசன

இப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களினாலும், இன்னும்.

சுலோஹம்.

பரம் பிராண பரித்யாக : சேதனம் சிரசோபிவா

நத்வ நப்யர்ச்சய பும்ஜீயாத் வீரசைவ ஸ்ரீலோசனம்.

பிராணத்யாகமாவதும் செய்யலாம். சிரச்சேதனமாவதும் செய்துக்கொள்ளலாம். வீரசைவநானவன் சிவபூஜையைச் செய்யாமல் போஜனம் என்றைக்கும் செய்யவே கூடாது.

சுலோஹம்.

த்நிஜோவாத்விஜ நாரீவாத் யக்த்வா ஸ்ரீலிங்க பூஜனம்

யதி பும்க்தே தாதாயோநிம்சண்டாலம் ப்ராப்நு யாத்ருவம்.

பிராக்ருத (அலிங்கி) பிராமணர்களிலுங் கூட புருஷர்களானாலும், ஸ்த்ரீகளானாலும், லிங்கார்ச்சனையை விட்டுப் போஜனம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச்செய்தாலவர்கள் அடுத்தஜன்மத்தில் சண்டாளயோனியில் பிறப்பதே நிஜமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பிரமாணங்களினால் லிங்கதாரிகளானவ ரொவ்வொரு

வருக்கும், இஷ்ட லிங்கார்ச்சனை அத்யவஸ்யமான கார்யமெனத் தெரியவேண்டியது. மற்றும். சுலோஹம்

ருத்ரேணத்த மஸ் நம்தி ருத்ரேண பீதம் பிபந்தி
ருத்ரேண க்ராதம் ஜிக்ரம்தி தஸ்மாத் ப்ராஹ்மண
பிரசாம்த மனசோ வித்வாம்சோ நிர்மால்யமேவ பக்ஷயம்தி
நிர்மால்ய மேவாஸ் நியான் நிர்மால்யமேவ நிஷேவேத.

என்பதாகவும் “ருத்ரஸ் வீக்ருதா சேஷமே பரிக்ராஹ்ய”

மென்று சுருதிப்பிரமாண மிருப்பதினால் இஷ்டலிங்கத் திற்குச் சமர்ப்பிதமானபதார்த்தங்களுையேதான் ஸ்வீகரிக்கவேண் மெல்லாமல் மற்றொன்றும் ஸ்வீகரிக்கக் கூடாதென்பதற்குப் பிர மாணம். சுலோஹம்.

பத்திர புஷ்ப பலம்தோய மன்னபானாதி மௌஷதம்
லிங்கார்ப்பிதம் விநாபுக்தே சத்யோ பவதி கில்பீஷி.

என்பதாக விங்கத்திற் கற்பிக்காமல், இலை, புஷ்பம், ஜலம், அன்னம் முதலானவைகளைப் புசித்தால் தக்ஷணத்திலேயே பாபியாகிறான். முக்கியமாகச் சிவார்ச்சனைக்கு பக்தியேகாரணம் பக்தி யில்லாமல் எவ்வளவு விதியுத்தமாகச் சிவார்ச்சனைச் செய் தாலும், பலனில்லை. நியாயார்ஜ்ஜிதமான திரவ்வியங் (சன்மார்க் கத்தில் சேகரித்த பொருள்) களினால் ஸ்வசக்தியாநுசாரமாக சிவ பூஜையைச் செய்யவேண்டியது. இப்படியாகவே,

மாளவீய சம்ஹிதை சுலோஹம்.

ஆட்யோவாத தரித்திரோ வாஸ்வகாம் சக்தி மவம்சர்ய
த்ரவ்யைர்ன்யா யார்ஜிதைரேவ பக்த்யாதேவம் சமர்ச்சயேத்
பக்த்யா வித்வானுசாரேண சிவமுக்திஸ்ய யத்க்ருதம்
அல்பே மஹதி வாசாம்ய பலமாட்ய தரித்ரயோ :
பக்த்யா ப்ரசோதித: சூர்யா தல்பவித் தோபி மானவ :
மஹாவிபவ சாரோபி நசூர்யாத் பக்தி வர்ஜ்ஜித :
சர்வஸ்வ மபியோ தத்யாச் சிவபக்தி விவர்ஜ்ஜித :
சதேன பலபாப் நஸ்வாத் பக்திரேவாத்ர காரணம்.

என்கிற மாதிரியாக தனிகநானாலும்சரி, தாரித்திரிய நானாலும் சரி, பக்தி விசிஷ்டனாக ஸ்வசக்தி யானுசாரமாக நியா யார்ஜ்ஜிதமான திரவ்வியங்களினால் சிவார்ச்சனைச் செய்யவேண் டியது. இப்படியாகச் சுவசக்தியானுசாரமாகப் பூஜிப்பதினால் தரித்திரனுக்கும், தனிகனுக்கும், மஹாராஜனுக்கும், சமபலனே பிராப்தமாகும். பக்தி ஹீனனாகி அநேக பெருமையாக சிவார்ச் சனைகள்செய்து அநேக தான தருமங்கள்செய்தாலும், அதனால் பலனில்லை யென்றறியவேண்டியது.

ஓம் பரப் பிரஹ்மணே நம :

வீரசைவ சிவபூஜா விதிமுறை முற்றிற்று.

புதுவருட உகாதி பண்டிகை.

பிரபஞ்ச இச்சையுள்ள நாரதரானவர், ஸ்திரீ ரூபத்தைத் தரிக்கவும் தேவர்களப் பெண்ணுருவின் வயிற்றில் 60-பேர் புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள். அப்புத்திரர்களே பிரபவாதி அறுபது வருடங்களாயின. தேவர்களின் புத்திரோற்பவ நிமித்தமாக பிறதியொரு ஆண்டி (வருடத்தி) ன் ஆரம்பத்திலும் ஆநந்தோத்சவம் ஆசரித்தார்கள் அது முதலாக ஜனங்களித்தினத்தைப் பெரிய பண்டிகை நாளாகக் கொண்டாடுகிறார்களென ஜதீகமுண்டு.

தூர்வாச மஹரிஷிகளின் சாபத்தினால். தேவேந்திரனுடைய சம்பத்துக்களெல்லாம், சமுத்திரத்தில் விழவும் மஹாவிஷ்ணுவின் ஆக்கினையின்படிக்கு தேவதானவர்களெல்லோரும், ஒன்றுகூடி கடலைக் கடைந்தார்கள். அச்சமயத்திலதி பயங்கரமான விஷம் பிறந்து உலகத்தைத் தஹிக்க ஆரபித்தது தேவர்களுச் சங்கடத்தைச் சகிக்காமல் பாசிவனைத் துதிக்கவும் பாசிவன் பிரத்தியக்ஷமாகி இவ்வுகாதி பண்டிகையின் தினத்தில் அக்காலகூட விஷத்தைப்பானம் செய்துகண்டத்தில் நிருத்தி உலகத்தை ரக்ஷித்தார். இதின் ஞாபகார்த்தமாக இத்தினத்தில் வேப்பிலை அல்லது வேப்பம்பூவை ஸ்வீகரிக்கும் சம்பிரதாயமுண்டாயிருக்கிறதெனச் சிலர் சொல்வதுண்டு ஆகையாலித்தினத்திற்கு பூர்வகாலத்திலிருந்து நம் பெரியோர்கள், சில கிரமங்களைக்காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவையாவன. பிராதக்காலையிலெழுந்து பகவத்ஸ்மரணை செய்து சௌசாசமனாகினைப் பூர்த்தி செய்து முகம், கைகால்களைக்கழுவிக்கொண்டு தைலாப்யங்கப் பூர்வமாக ஸ்நானம் செய்து வீட்டை மெழுகிச்சுத்திசெய்து கோலங்களிட்டு மாவிலைதோரணங்களா லலங்கரித்து சாங்கமாகத் தங்கள் இஷ்ட தேவதையையர்ச்சித்து ஆசனத்திலமர்ந்து ஆசமனம் பிராணயாமங்களைச் செய்து அக்ஷதைபாணியாகிதேச காலாதி (சங்கல்பங்) களைச்சொல்லிப் பிறகு.

அஸ்மத் க்ருஷே வர்ஷாந்தம் நித்யமங்களா வாப்தயே

ஆத்மந: ஆரோக்யப் பிராப்த் யார்த்தம்

குரு பூஜாம் நிம்பபத்ர பக்ஷணம்ச கரிஷ்யே

என சங்கல்பம் சொல்லி கணபதியைத் தியானித்துத் தன் குலகுருவின் பூஜையைச் செய்து நிம்பபத்திரத்தை (வேப்பிலையை) பக்ஷிக்கத்தக்கது. பிறகு தங்களிஷ்டமித்திரர்களுடன் மிருஷ்டான்ன போஜனம் செய்து ஸ்வதேசத்திய நூதன ஆடையாபரணங்களணிந்து குருமடங்களில் நடைபெரும் தர்மார்த்த உபன்யாசங்களைக்கேட்டு தேவகுருக்களின் ஆசீர்வாதமடைந்து சாயங்காலத்தில் குருக்களின் எதிரில் பஞ்சாங்ககிரவணம் செய்ய வேண்டியது. இப்படிச்செய்தால் அவ்வருடத்திய தன் காரியங்களனைத்தும் ஜயவிரதமாக முடியும்.

16—3—31, பிரபா பத்திரிக்கையின் மொழி பெயர்ப்பு,

மடாதிகாரிகள்.

மதஸ்தாபனாசாரியர்களானவர்கள், வீரசைவர்கள் வாசம் செய்யும் பிறதியொரு (ஒவ்வொரு) கிராமங்களிலும் மடங்களை நியமித்து குருக்களின் விஷயத்தில் சொல்லியிருப்பதாவது:—

ஸ்ரேயோர்த் தீயதி குர்வாக்ஞாம் மனசாபி நலம் கயேத்

சிரேயசை(கீர்த்தியை) அபேக்ஷிக்கும் மனிதர்கள் குருக்களின் ஆக்கிணையை மீறக்கூடா தெனவும்.

குருர் தேவோ யதஸ்சாக்ஷாத் தக்கிருஹம் தேவ மந்திரம்.

குரு மடங்களை சிவாலயங்களாகவும், அவ்விடத்திலுள்ள குருக்களை சாக்ஷாத் சிவபெருமானாகவும், பாவிக்கவேண்டுமென உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு மஹத்துவமான குருக்களுக்கும், குருமடங்களுக்கும் உண்டாயிற்றென்றால், குருக்களும் மற்றும் குரு மடங்களும் எவ்வளவு பரிசுத்தமான தாயிருக்கவேண்டுமென்பது இதனால் பஷ்டமாகத் தெரியவருகின்றது மற்றும் குருக்களானவர்கள். பக்தி, ஞான, வைராக்கியங்களென்னும் ரத்தினங்களை எப்பொழுதும் தங்கள், ஹிருதயஸ்தானத்தில் ஸ்தாபனம் செய்துக்கொண்டிருப்பதுமல்லாமல், சிஷ்யர்களை யபிவிர்த்தி செய்யும் தொழிலொன்றை மாத்திரம் கைக்கொண்டிருந்தார்களல்லாமல் மற்றெவ்வித லௌகிகவிருத்தி (உலகத் தொழில்) களிலும் பிரவேசித்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. சதாவேதாத்யயன கோவத்தினால் (எப்போதும் வேதபாராயண சப்தங்களாலும்) சிவயோகாப்பியாசங்களாலும், லிங்காங்க சாமரஸ்யபோதகமான சாஸ்த்ரார்த்த விசாரங்களாலும், தபஸ்சினாலும் குரு மடங்களானது எப்பொழுதும் (சதா) வந்து போகும் பக்தர்களின் மனதை ஆகர்ஷித்து (இழுத்து)க் கொண்டிருந்தன, பக்தர்கள் பகலெல்லாம் வியவசாயம் வியாபாரம் முதலான அவரவர்களுடைய தொழில்களிலீடுபட்டு விஸ்ராந்தி (ஆயாசமடைந்து) (மனவமைதி) க்காக குரு மடங்களுக்குப்போய் குரு தரிசனம் செய்து குரு போதாமிர்த (குரு உபதேசித்த அமுர்த) பானத்தினால் திருப்தர்களாகிப்போய்த் கொண்டிருப்பார்கள், பூஜிய பூஜக பாவனையை இவ்வளவு ஸ்திரம் செய்ததற்கு காரணமென்னவெனில் தவாக்கினியை சாந்தம் செய்யும் மேகங்களைப்போல மடாதிகாரிகள், சிஷ்யர்களின் பவதாபங்களைப் பரிஹரிப்பதில் ஜாக்ருதர்களாயிருந்ததே இதற்கு காரணமாயிருக்கிறது. மற்றும் சிஷ்யர்கள் எப்பொழுதும் தாம் மார்க்கத்திலிருந்து நழுவிவிடாமல் படிக்கு மனோவிர்த்தியை திருத்தம் (மனதின் வியாபாரத்தை ஒழுங்கு) செய்துக்கொண்டே பிரபஞ்சத்தை ஆஸ்திகமயமாகச் செய்வதே குருக்களின் முக்கிய கருத்தாயிருந்தது. காலபரிபாகத்தினால் (காலத்தின் மாறுபாட்டால்) விப்போது அப்படிப்பட்ட மடாதிகாரிகளான குருக்கள் தங்கள் கனதரமான வைதீகவித்

தையைக்கைவிட்டு லௌகீகர் (உலகத்தவர்) களைப்போலத் தாங்களும் விவசாயம் வியாபாரம் முதலான லௌகீக (உலக)த்தொழில்களைக்கைக்கொண்டுவந்ததினால் தான் இவர்களின் ஹிருதயங்களிலிருந்த சத்துவம் சூனியமாகி மடங்களும்கூட சம்சாரிகளின் துக்கமயமான வீடுகளாகிப் பரிணமிக்கின்றன.

வெகு காலங்களாக குருக்களின் ஹிருதய ஸ்தானத்திலாசிராயம் செய்துக் (மனத்திற்குடி) கொண்டிருந்த சமதமாதி (சமம், தமம், விடல், சகித்தல், சமாதானம், சிறத்தை என்னுமறுவகை) குணங்கள் நாசமடைந்து இதற்குப் பதிலாக காமக்குறேந்தாதி தூர்க்குணங்கள் போய் நிலைக்கொண்டதால் தான் பக்தர்களுக்கு குருக்களிடத்துள்ள பிரீதியானது குறைந்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறது, உலகத்தில் யாசகனானவன் தனிகளையாஸ்ரயிப்பதை (பிச்சைக்காரன் பணக்காரனிடம் போவதை) விட்டு தன்னைப்போலுள்ள மற்றொரு பிச்சைக்காரனிடம் போனதைப் போலவும், அந்தக் (குருட)னானவன் விழியு(கண்ணு)ள்ளவனிடம் போவதை விட்டு தன்னைப்போலுள்ள மற்றொரு நயனமி(கண்ணி)ல்லாதவனிடம் சென்றதைப்போலவும் சாஸ்திராத்யயனம் செய்யாமலும் சமதமாதிகுண சம்பத்தில்லாதவரும் தன்னைப்போலவே துன்பத்திலவஸ்தை (துக்கத்தில் மூழ்கிக்ஷ்ட) ப்படும் ஞான சூனிய (விவேகமில்லாதவ) ரான குருக்களை யாரும் அபேக்ஷிப்பதில்லை.

பிரயோஜன மறுத்திச்ய நமத்தோபி பிரவர்த்ததெ

பிரயோஜன (முகார்த்தம்) மில்லாமல் ஒருவரை மற்றொருவர் அபேக்ஷிப்பதில்லை என்னும் நியாயத்தைப்போல, குருக்களானவர்கள் பாரமார்த்திக வித்தியாசூன்யரும் ஞானசூன்யரும் ராகத்து வேஷாத்தராமானால், சிஷ்யர்கள் அப்படிப்பட்ட குருக்களை ஆஸ்ரயிக்கும் வகை யெப்படி, ஆனதால் குருக்களானவர்கள் தங்கள் மதசித்தாந்தத்தைப்படித்து அந்தக்கரண சுத்தியுள்ளவர்களாகவும் சிருஷ்டிகர்த்தனான பகவானுடைய குணவளி(குணதிசயங்)களைத் தங்களுடைய சுவாதீனம்செய்துக்கொண்டிருந்து, சிஷ்யர்களின் சக்தி பாதாதுசாரமாகத்தங்கள் முத்தஹஸ்தத்தினால் அதுக்கிரகம் செய்யும் சக்தியை யடைந்திருக்கவேண்டியது. இப்படிக்கல்லாமல் குருக்களும் சிஷ்யர்களைப்போலவே அவிவேகிகளாயிருந்தார்களானால் பிப்படிப்பட்டகுருக்களினால் பிரபஞ்சத்திற்கு எவ்வித பிரயோஜனமு முண்டாகமாட்டாது, சாதாரணமாக பசு, பக்ஷி விருக்ஷம், கொடி முதலான சேதன சேதன(உணர்ச்சி அறிவில்லாத) வஸ்துகளுங்கூட ஒவ்வொன்றும் அநேக பிரயோஜனத்திற்கு வரும்போது கிரியா (தொழிற்) சித்தியில்லாத குருக்கள் அவைகளை விடக்கேவல (அற்ப) மானவர்களென நினைக்கும் காலம் அடுத்திருக்கின்றன,

ஞான ஈனம் குறும் பிராப்ய குதோமுக்தி மவாப்துயாத்
பின்னநெள காகதஸ் சிம்தோர் யதாபாரம் நகக்சதி

குருக்களானவர்கள் ஞானநிதி (ஞானக் கழஞ்சியங்) களாயிருப்பதுமல்லாமல், பரிபக்குவ புத்தியுள்ள சிஷ்யர்களுக்கு ஞானோப தேசம் செய்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட குருக்களை யடையாமல் ஞானஞானியர்களான குருக்களிடம்போய் முக்தியை யடையவேண்டு மென்றபேக்ஷிக்கும் மனித னானவன் உடைந்து துவாரமாயுள்ள படகி (தோணியி)லுட்கார்ந் துக்கொண்டு கடலைக்கடப்பே நெனப்பிரயத்தினப்படும் மூடனுக் குச் சமானனாவான், என ஸ்ரீமஹா குருக்களான ரேணுகபகவத் பாதரே ஆக்கினை செய்திருப்பதைப்பார்த்தால், மடாதிகாரி களான குருக்கள் சாஸ்திர பாரங்கதர் (கல்வியிற்கரை கண்டவர்) களாகியும், ஞானிகளாகியும், சமதமாத்ரி குண சம்பன்னர்களாகி யும், வைராக்கியசாலிகளாகியும், லிங்காங்கசாமரஸ்யா நுபவமுள்ள வர்களாகியுமிருக்கவேண்டுமென வ்ஷபஸ்டமாகத் தெரிகின்றது. இதற்குப் பிறதியாக அநேக விடங்களில் குருக்களானவர்கள் வித்தியா (எழுத்து) வாசனையில்லாதவர்களாகியும் அஞ்ஞானிகளா யும், இந்திரிய நிச்சிரஹசக்தியில்லாதவர்களாகியும் ஆசாபாசத்தி லமுந்தினவர்களாகியுமிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய வாசத்தி(குடியிருப்பி)னால் பவித்திரமா(தூய்மையா)ன மடங்களும் கூட குணதோஷங்களுள்ளனவாக காணப்படுகின்றன-

மடச் சாஸ்திராதி நிலய :

என்னும் அமரகோசத்தின் வாக்கியத்தைப்போல மட ங்களென்றால் பாரமார்த்திக வித்தையை யப்பியசிக்கும் வித்தி யார்த்தி (கற்போர்) களின் மந்திர (வேதமோதும் ஆலய) ங்களா யிருக்கவேண்டியது, பூர்வகாலத்திலிப்படிப்பட்டஸ்திதியிலிருந்த அநேக மடங்களில் மங்களமயமான வேதசாஸ்திர படனத்து வனிக்கு (வேதசாஸ்திரம் சொல்லும் சப்தத்திற்கு)ப் பதிலாக இப்போது அமங்கல சப்தங்களே கேட்கப்பட்டு வருகின்றன.

யதாவஹ்னி சம்பர்க்கான் மலம்திய ஜதிகாம்சனம்

ததைவ குருசம்பர்க்காத் பாபம் தியஜதி மானவா :

யதாவஹ்னி சமீபஸ்தஸ் சாததும்போ விஸீயதே

ததாபாவோ விஸீயேத ஆசார்யஸ்ய சமீபத :

அக்கினியின் சம்மந்தத்தி (நெருப்பின் கூட்டுறவு) னால் தங்கத்திலுள்ள தோஷங்களானது எப்படி விலகிப்போகின்றன வோ, அப்படியே குருசம்சர்க்கமுள்ள மனிதனானவன்பாவ(குற்ற) த்திலிருந்து விடுதலை யடைகிறான், அக்கினியின் சமீபத்தில் வைத்த சுவர்ணகும்பமானது, எப்படி உருகிமாயமாக மறைகின்ற தோ அப்படியே குருக்களின் தரிசன சம்பாஷணை சம்சர்க்கத்

தினால் சிஷ்யனுடைய இருதயஸ்தானத்தில் உறைந்துள்ள (இருகியிருக்கும்) பாபராசியானது உருகி மறைந்துப்போகுமென வீரசைவ (லிங்காயுத) சித்தாந்த கிரந்தங்களில் குருக்களுக்கு வெகுவாக மஹத்துவத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குருக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட மஹத்துவம் வரவேண்டுமானால்.

சமோ தமஸ் தபஸ் செளசம் சுஷாந்தி சார்ஜஜவ மேவச

ஞானவிக்ஞான மாஸ்திக்கியம் பிரஹ்மம் கர்மஸ்வபாவஜம்

என்பதைப்போல அந்தரிந்திரிய நிக்கிரஹம் (உள்ளிந்திரியங்களையடைக்கல்) பஹிரந்திய நிக்கிரஹம் (வெளியிந்திரியங்களையடக்குதல்) தபசு (தபம்) செளசம் (சத்தம்) சுஷாந்தி, அர்ச்சவம், (அருஜஜனை) ஞானம் ஆஸ்திக்கிய முதலான தைவீக சம்பத்துகளே அவஸ்யகமாயிருக்கின்றன, இப்படிப்பட்ட சிஷ்யர்களின் கூட்டுறவான ஆத்துமார்களை சோதனை செய்யும் தைவீக சம்பத்துகளுங்கூட நஷ்டமடைந்து அவைகளின் ஸ்தானங்களில் குரோதம், தம்பம் தர்ப்பம், அஞ்ஞான முதலான அசரசம்பத்துகளுக்குயிடம் குடுத்ததினால் தான் குருக்களிடத்தில் சிஷ்யர்களுக்கிருந்த சிரத்தை (அன்பு) குறைந்துக்கொண்டேவந்திருக்கின்றன, குருக்களில்லாமல் மடங்கள் விழுந்துபோய் (ஜீர்ணமாய்)க் கொண்டிருந்தாலும் ஒருவரும் கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பதேயில்லை, ஆகையால் குருக்களைத் தெய்வமாகவும் குரு நிவாச ஸ்தலத்தை (குருயிருப்பிடத்தை) தேவமந்திரங்க (சுவாமி கோவில்க) ளாகவும் பார்க்கவேண்டுமென்னும் சித்தாந்த வசனங்கள் வியர்த்தமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் இப்போதுள்ள குருக்களே காரணர்களல்லாமல் சிஷ்யர்கள் காரணர்களெனச் சொல்லுவதற்காவதில்லை, குருக்கள் தங்கள் கர்த்தவ்வியத்திற்சமர்த்தராயிருந்தால் இப்படிப்பட்ட அநாவூதங்கள் நடக்கக்காரணமில்லை அரசன் தன்னுடைய ராஜதர்மத்தை விட்டு சுவேச்சாசாரியானால்பிரஜைகளுக்கு அப்படிப்பட்ட அரசனால் ராஜபக்தி குறைவதைப்போல குருக்கள் தங்களுடைய கர்த்தவ்வியஹீனரானால் சிஷ்யர்களுக்கு பக்தியானது குறைந்துக்கொண்டே போவது சுபாவமேயாகிறது, ஆனதினால் குருவர்க்கத்தவர்கள் எச்சரிக்கையுடன் தங்கள் புத்திரர்களுக்கு சாஸ்திராத்யயனம் செய்வித்துத் தங்கள் வம்சானுகதமான குரு தர்மத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு ஜகத் வந்திய (ஜகத் பூஜித) ர் களாகவேண்டுமெனக்கோருகிறோம்

12—12—32, பிரபா பத்திரிக்கையின் மொழி பெயர்ப்பு,

தைலாப்யங்கம்,

பஞ்ச மஹா பூதங்களிலொன்றான வாய்வா (காற்று) னது ஜகத்தில் சகல காரியங்களுக்கும், சஹாயமாயிருக்கிறது. வாயுவின் பலத்தினாலேயே சகல பிராணிகளும் ஜீவிக்கின்றன. வாயுவானது கோபமடைந்தால் நிமிஷமாதிரத்திலேயே ஜகத்து சம்பூர்ணமாக நசித்துப்போகும். வாயுவின் கிருபையினாலேயே சம்சாரத்தின் பிறதியொரு காரியங்களுக்கும் நிர்விக்கினமாக நடைபெறுகின்றது, வாயுவானது அதிகீக்கிரமாகப்போகும் சுபாவ முடையதாகியும் சீதகுண விசிஷ்டமா (மேன்மையா) யும் ஜகத் வியாபகமா (உலகத்திலெங்குமிருப்பதா) யு மிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மஹத்துவ சக்தி சம்பன்னமான வாயுவா (மேன்மையான வல்லமையுடைய குறைவில்லாத பாக்கியம் பொருந்திய காற்று) னது மனிதசரீரத்தில் உதான, பிராண, சமான, அபான வியான்களென்னும் பெயர்களை ஸ்தானபேத (இடவித்தியாச) ங் களாலடைந்து சரீரத்தின் சம்பூர்ணகாரிய சமுஹத்தையும் தன்னு தீனமாக்கி (எல்லாத்தொழிலின் கூட்டத்தையும் தன் சுவாதீனம் செய்து)க் கொண்டு சர்வ அவயங்களிலும் சஞ்சரிப்ப (எல்லாவ றுப்புகளிலும் திரிவ) தாயிருக்கிறது. வாயுவின் சஹாயமி (காற் றின் உதவியி) ல்லாமல் கண், செவி, முதலான இந்திரியங்களும மற்றும், ரசம், ரத்தம், மாமிசாதி, (எலும்பு, சுக்கிலம், மாமிசம், தோல், மூளை,) முதலான தாதுக்களும், மல மூத்திரம், வியர்வை என்னும் மலத்திரயங்களும இவைகளினுடைய எக்காரியங்களும நடைபெறமாட்டாது. மற்றும் பிறதியொரு அவயவங்களின்காரி யமாவதும் வாயுவின் சஹாயமில்லாமல் நடக்கும்படியாயில்லை, ஆனதினால் வாயுவானது சரீரத்திலுள்ள கரசரணாதி சகல அவய வங்களுக்கும் சப்ததாதுக்களுக்கும் பித்தம் ஐய (சிலேத்மம்) முத லியவைகளுக்கும் மலத்திரயத்திற்கும், அரசனாயிருக்கிறது. வாயு வின் சர்வ வியாபகத்தையும் சகல அவயவங்களின் புரபுத்தவத் தையும் சரகசம்ஹிதை சூத்திரஸ்தானத்தின், வாதகலாகலீயம்,, என்னும் 12-வது அத்தியாயத்தில்.

வாயுஸ்தம் த்ர யந்த்ரதர : பிரானோதான வியானா பானாத்மா
சர்வேந்திரியாண முத்யோஜகம் சர்வேந்திரி யார்த்தா நாமபி
போடா சர்வ சரீரதாது வ்யோஹகர : சம்தானகர : சரீரஸ்ய
பிரவர்த்திகோ வாச : பிரகிருதி : ஸ்பர்ச சப்தயோ :
ஸ்ரோத்ரஸ் யர்சன யோர் மூலம்

என அநிவிஸ்தாரமாக வருணித்திருக்கிறது. வாயு வானது சரீரத்தின் சகல சாமக்கிரியைகளுக்கும் அதிபதியாயிருக் கிறது. இதுகோபமடைந்தால் சரீரத்தின் எல்லாக்காரியங்களும நின்றிப்போகின்றன. அல்லது இதின் கோபத்தினால் சரீரத்தில் நாநாவிதங்களான உபத்திரவங்களுண்டாகு மாகையால் வாயுவா

னது சரீரத்தில் கோபமடைந்து தன் பிரதாபத்தை (வீரத்தை) அநேக விதங்களாகக் காட்டாமலிருப்பதற்கும் அவ்வாயுவின்சாந்தி (தணிவு) க்காகவும் சிரேஷ்டமான உபாயத்தைத்தேடவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. ஹாரீத முனிவர் மனிதர்களிடத்தில் வாயுவையே ரக்ஷிக்கவேண்டுமெனச் சொல்லியிருப்பதாவது.

ரக்ஷணீயம் கஜே பித்தம் சிலேஷ்மம் வாஜிஷ்டு சர்வதா
பனனோயம் மனுஷ்யேஷ்டு பிராயோ ரக்ஷேச்ச சர்வதா

யானையானது ரோகங்களிலிருந்து விடுதலையாகிச்சுகியா (வியாதியில்லாமல் சுகமா) யிருக்கவேண்டுமானால் பித்தமானது கோபங்கொள்ளாமலிருப்பதற் கதுகூலமான உபசாரங்களைச்செய்யவேண்டும். குதிரையானது வியாதியில்லாம லிருக்க வேண்டுமானால் சிலேஷ்மம் கபிதமாவதற்கதுகூலமான உபாயத்தைச் செய்ய வேண்டும். மனிதர்கள் எப்பொழுதும் வியாதியின்றி சுகமாக ஜீவிக்கவேண்டுமானால் வாயுவு கோபமுண்டாகாதிருக்கும் உபாயங்களைத்தேடி அவ்வுபாயங்களில் அத்தியந்த சிரேஷ்டமானதையே நியமபூர்வமாக அநுஷ்டித்து வாயுவின் கோபத்தைச் சாந்தம் (அத்தந்திரங்களில் மிகுதியாகச் சிறந்த முறைமையை ஆசரித்து காற்றின் சினத்தை அமைதி)செய்துக்கொள்ளவேண்டும் வாயுவின் கோபத்தைச் சாந்தம் செய்வதற்காக சரகமஹரிஷி சர்வபிரதானமான உபாயத்தைப் போதித்திருக்கிறார்.

சரக சூஸ்திரம் அத்தியாயம், 5

ஸ்பர்சனேப் யதிகோவாயு :ஸ்பர்சனம் சத்வகாஸ்ரிதம் வசஸ்ச
“பரமோப்யங்க :,, தஸ்மாத்தம் சீலயோன் நரம்

ரூபரஹித ஸ்பர்சவான் வாயு :,, என்னும் வைசேஷிக (தர்க்கசாஸ்திர) பிரமாணசாரமாக வாயுவானது கண்களுக்கு காணப்படும் சுபாவ முடைதாயிருப்பதில்லை. இதிலிருப்பிடமானது நமக்கு ஸ்பர்சனத்தினாலேயே தெரிகின்றது. ஆனதினால் ரூபரஹிதமா (உருவமில்லாதிருப்பதா) கிடும் ஸ்பர்சேந்திரியத்திற்கு கோசரமா (ஐம்பொறிகளிலொன்றாகிய தோலினு லறியக்கூடியதா) யும் இருக்குமென வாய்வுஸ்வரூப நிர்ணயம் பிரசித்தமாயிருக்கிறது. இந்த நிர்ணய (நிச்சய) த்தினால் வாய்வின் ஸ்திதியானது ஸ்பர்சனேந்திரி யத்தினாலேயே தெரியவேண்டுமென நிச்சயமாயிற்று. ஸ்பர்சேந்திரியமான சர்மத்தை (தோலை) அநுசரித்துக்கொண்டிருப்பதாயிருக்கிறது. வாயுவானது தன்னுடைய ஆஸ்ரயஸ்தான ஸ்பர்சனேந்திரிய(சர்ம)த்திலேயே விசேஷ(பிரரூப தான) மாயிருக்கிறது. வாயுவானது சரீரத்திற்கு ஆவரணஸ்வமானசர்மத்தி(காற்றானது திரேகத்தை மறைத்துள்ள உருவமான தோலினிடத்தி) லேயே அதிகமாபிிருக்கிறதெனத் தெரியலாயிற்று ஆனதினால் இந்த சர்மகத (தோலின் உக்கிர) மான வாயுவானது கோபமடையாமல் எப்பொழுதும் சடானுவஸ்தையிலிருக்கவேண்

மென்பதின் நோக்கமாகவே நித்தியமும் சிரேஷ்டமான,, தைல ஸ்நானம்,, செய்யவேண்டுமென வைத்திய சாஸ்திரங்கள் போதிக் கின்றன.

வாயுவின் கோப (மூர்க்க) த்தைச் சாந்தம் செய்வதற் காக தைல சிகிச்சையேபிரதான(முக்கிய)மாயிருக்கிறது. உலர்ந் துப்போன தடிகொம்பு முதலானவற்றை எண்ணையில் சில நாள் ஊரவைத்திருந்து அதைத்தேவையானபடி வளைக்கலாம். வாயு வின் கோபத்தினால் கைகால்கள் விறகைப்போல சலனமில்லாத தாகி வளைக்கமுடியாதபோது சில நாட்கள் வரையில் எண்ணை யைத் தேப்த்துக்கொண்டிருந்தால் கைகால்கள் தாமாகவே வளை யும் படியாகும் ஆனதினால் வாத பிரகோபத்தாலுண்டான ரோகங்(வியாதி)களில் தைலாப்யங்கம், தைலபானம், தைலபஸ்தி (எண்ணை தேய்த்தல் எண்ணைபுட்கொள்ளல், குதத்துவாரத்தில் பீச்சாங்குழல்மூலமாக எண்ணையைச் செலுத்துதல்) முதலான தைலசிகிச்சைகளே விசேஷமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. வாதஜன்னிய ரோகங்களின் சாந்திக்காக தைல சிகிச்சையைப் போல உத்தமசிகிச்சையானது மற்றொன்றில்லை யென்றால் அதிசய மாகமாட்டாது. தைலாப்யங்கத்தினாலுண்டாகும் பலனை

சுசுருத சம்ஹிதை, சு. சி. 24

ஜலசிக்தஸ்ய வர்த்தம்தே யதாமுலேம் குராஸ்தரோ:

ததா தாது விவிர்த்திர்ஹி ஸ்நேஹ சிக்தஸ்ய ஜாயதே

விருக்ஷ (மர) த்தின் மூலத்திற் (வேருக்) கு ஜலம் விட் டால் கிளைகளும், இலைகளும், புஷ்பபலங்களும், அபிவிர்த்தியாகி அவ்விருக்ஷத்தை யடைந்தவர்களுக்கு வெப்பத்தாலுண்டான சந்தாப (துன்ப) த்தைத் தன்னுடைய குளிர்ச்சியான நிழலால் நிவாரணம் செய்துத் தன்னுடைய மதுரமான பலங்களினாலும், மற்றும் சுவாசனையுள்ள புஷ்பக்களாலும் மனதை ஆநந்திக்கச் செய்வதைப்போல நித்தியமும் அனுஷ்டிக்கும் தைலாப்யங்கத் தினு (சரீர மெல்லாம் எண்ணை பூசுவதா) ல் வாயுவானது சமான மடைந்து ரத்தமாமிசாதி தாதுக்களுக்கும் சமஸ்த அவயங்கட் கும் உசிதமான பரிமாணத்து (தகுதியான அளவு)டன் விருத்தியு (வளர்த்தலு) ண்டாகி சரீரமானது காந்தி விசிஷ்டமாசி (உடலா னது அழகில் மேன்றாயாகி) கண், ரெவி, முதலான இந்நிரி யங்களின் சக்தியுமதிகரிக்கின்றது.

தலைக்குக் தைலம் தேய்ப்பதினால் நினைவின் பொக் கிஷமான மூளையின் சக்தியானது விருத்தியாகி கூந்தல் நீளமாக வும் வண்டிகளைப் போலக்கறுத்தும் திடமாகவும் பெருகுவதல் லாமல் தலைநோய். ரோமமுதிர்தல், கூந்தல் சிகப்பு, வெண்மை களாவதும் கண்வலி, நித்திராபங்கம், முதலான ரோகங்களும்,

சாந்தமடையும் கைகால்களுக்கு எண்ணைதடவி தேய்ப்பதால் உள்ளங்கை உள்ளங்காலெரிவு இவை முதலான வியாதிகளுண்டாவதில்லை. மற்றும் கண்களில் எண்ணை விட்டுக்கொண்டுவர கண் திருஷ்டி சக்தியும்திகரிக்கும், மற்ற விடங்களில் எண்ணை பூசித்தேய்ப்பதால் சர்மமா (தோலா) னது மிருதுவாகி காந்தியுண்டாகிச் சொரி, சிரங்கு, தடிப்பு, இழுப்பு, முதலான சர்ம ரோகங்களின் பயமானது சுவப்பனத்திலுங்கூட சம்பவிக்காது.

சரீரத்திற்கு எண்ணையைச் சம்மாபூசின மாத்திரத்தில் ஒரு பிரயோஜனமு முண்டாகாது, எண்ணையைப்பூசி 10, 15, நிமிஷ காலம் நன்றாகத் தேய்த்தால் அவ்வெண்ணையானது, உரோமத்துவாரங்களிலுள்ள சரீர உஷ்ணத்தில் 300-மாத்திரைக்காலம் வரைக்கு மிருந்து (ஒரெழுத்துக்கு ஒரு மாத்திரைக்காலம்) பிறகு ஒவ்வொரு நூறு மாத்திரைகளின் காலப்பிரமாணத்துடன் 900 மாத்திரைக்காலம் வரையில் கிரமமாக சர்மப், உதிரம், (தோல் ரத்தம்) மாமிசம், மேதஸ்சு, அஸ்தி மஜ்ஜைசுக்கிலம் (நரம்பு எலும்பு முளை, வீரியம்) ஆக இவைகளில் பிரவேசித்து அவைகளிலுண்டாகும், வாத, பித்த, சிலேஷம் விகாரங்களை சாந்தம் செய் (முத்தோஷங்கள் வேற்றுமைப்படுதலை அமைதியாக்கு) கின்றது. ஆனதினால் பிறதிதினமும் தைலாப்யங்கம் செய்வது அத்தியந்த ஹிதகரமானதாயிருக்கிறது. பிறதிதினமும் செய்யாவிட்டாலும் வாரத்திற்கிருமுறையாவது, கடைசி பக்ஷமாக வாரத்திற்கொரு முறையாவதும் தைலாப்யங்கம் செய்தேய்கவேண்டும். இல்லா விடில் வாயுவானது கோபமடைந்து அநேகவிதமான உபத்திரவங்களை யுண்டாக்கும் வாயுதேவனானவன் சிநேஹாபிஷேகத்தினால் (எண்ணைதேய்ப்பதினால்) திருப்தவனாதப்போல மற்றெந்த வஸ்துவினாலும் திருப்தனாவதில்லை.

அப்பியங்க நிஷேதம்.

நூதனசரம், அஜீர்ணம், அதிசாரம், வாந்தி, முதலான வைகளுண்டானபோதும், விரோசன (பேதி) டருந்துகளைச் சாப்பிட்டுள்ளபோதும் பஸ்திகிரியை (எனிமாவை) செய்து கொண்ட போதும், தைலாப்யங்கம் செய்யக்கூடாது. வியாயாம் (தேகாப்பியாச)த்தாலுண்டான உஷ்ணம் சாந்தமானபிறகேசெய்யத்தக்கது.

அப்பியங்கத்திற்கு விழக்கெண்ணை, எள்ளெண்ணை தேங்கா எண்ணை முதலியவைகள் உத்தமமானதாயிருக்கிறது. அல்லது சுவைத்தியர்களால் தயாரித்ததைலங்களையாவது உபயோகிக்கலாம். கடைகளில் விற்பனையாகும் நாடாவித சுகந்த தைலம் (ஹேர் ஆயில்) முதலானவைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது, 100-க்கு 90-வீதம் வாசனை எடுத்த சீமை எண்ணையில் கொஞ்சம் எள்ளெண்ணைச் சேர்த்து வர்ணமும் சுகந்தமுமான செண்டு (வாசனைத் தைலங்) களைச் சேர்த்து தயாரித்தவைகளாயிருக்கின்றன. முளை

யின் சக்திபெருகுவதைத்தடுக்கும், பதார்த்தங்களின் சம்சர்க்கத் தினால் ரஹிதங்ளான (விடுதலான) தைலங்களையுபயோகித்தால் அக்காலத்திலேயே சுந்தர கிருஷ்ண கேசங்கள் வெண்மையாகி, ஸ்மிருதி சக்தி (நினைவின் வல்லமை) யானது க்ஷணமாகும், பிறதி தினமும் கேச சம்ஸ்காரம். (தலைவாரிக்கொள்வது) ஸ்திரீ புருஷர் கள் ஹேர் ஆயில்களின் மனோமோஹமான கேவல சுகந்தத்திற்கு பித்தர்களாகி அவைகளையே உபயோகித்துக் கொண்டிருப்பது. எல்லாத் தேசங்களிலும் தற்கால வழக்கமாயிருக்கிறது. ஆன லும் இத்தைலம் தற்காலத்தில் மனானந்த (மனத்திற்கானந்த) முண்டாக்கினாலுங்கூட தினக்கிரமமாக நாநாவிதங்களான உபத் திரவங்களைபுண்டாக்குகின்றன. இவ்விஷயத்தைத் தெரிந்துள்ள எவ்வளவோ பேர் சுகிஷிதருங்கூட சுகந்தத்தின் மோஹபாசத் திற்கு உட்பட்டு இத்தைலத்தினாலுண்டாகும் உபத்திரவங்களு க்கு மற்றெந்தக் காரணத்தையாவதும் சொல்லி ஹேராயில்களை மாத்திரம் நிரபராதிபதிகளாகச் செய்வார்கள். இக்காரணத்தின லேயே பிறதிதினமும் நூதனமான தைலங்கள் நூதன வேடங் களைபடைந்து வந்து நம்தேயத்தின் சுகிஷிதருணர்களை மோசம் செய்கின்றன. ஆகையால் வேஷதாரிகளான ஹேர் ஆயில்களு டைய மாயாஜாலத்திற் சிக்காமல் எத்தைலத்தை யுபயோகிக்க வேண்டுமானாலும் முதலில் அவைகளின் குணதோஷங்களைப்பரி சோதித்து யோக்கியமான விதனத் தெரிந்தவைகளையே உப யோகித்தால் வெகு ஹிதகரமாயிருக்கும்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சைல மஹா க்ஷேத்திரம், உற்சவாதிகளும், செல்லும் மார்க்கமும்.

ஸ்ரீ சைலத்தில் உற்சவாதிகள் டிசம்பர் மாதத்தில் மகா சங்கராந்தி நாள் பார்வதி பரமேஸ்வரனின் கல்யாண உற்சவம் பிராரம்பமாகிறது. இக்கல்பானோற்சவம் ஒரே நாள் நடைபெரு வதாலிதற்கு யாத்ரீகர்கள் வருவதில்லை சங்கராந்திக்கும் சிவன் ராத்திரிக்கும் மத்தியில் சுமார் ஒன்றரை மாதமேயிருக்கிறது. இதற்குள்ளாக சிவன்ராத்திரிக்குவேண்டுபவைகளெல்லாம் தயார் செய்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

மாசி மாதம் சிவன்ராத்திரியிலிருந்து சித்திராபௌர்ண மிக்குப் பிறகு ஒரு வாரத்திற்குள் நடைபெரும் கும்போத்சவம் வரைக்கும் 50-நாட்களிலும் பிறதிதினமும் உற்சவாதிகளும் செவ்வாய் மற்றும் வெள்ளி முதலிய நாட்களில் பிரமரம்பா தேவிக்கு விசேஷ பூஜையும் நடைபெரும் இவ்வுற்சவங்களைப்

பார்க்க கர்நாடக பிராந்தியத்தின் ஜனங்களும் இதில் வீரசைவர்களே விசேஷமாக வருகிறார்கள்.

சோலாப்பூர், மற்றும் பிஜாப்பூர், ஜில்லாக்களிலிருந்து இரும்புக் கம்பிகள் சமேதர்களாக கணசாரிகள் வருகிறார்கள். உகாதிபண்டிகை சமீபத்தில் மைசூர் சம்ஸ்தானத்தின் பக்தர்கள் மாடுகளுடன் கால்நடையாக வந்து, ஸ்ரீபிரமராம் பா தேவி மற்றும் மல்லிகார்ஜுன சுவாமிக்கு வஸ்திராதிகள் சமர்ப்பிப்பார்கள், உகாதிபண்டிகைக்கு 15-நாள் கழித்து யுக்கேரியிலிருந்து யாத்ரீகர் மூலமாக போகதண்டம் வரும், சும்போத்சவமான பிறகு தேவஸ்தானத்தில் நித்திய பூஜை செய்யும் அர்ச்சகரும் மற்றும் சமீபத்தில் வாசம் செய்யும், சிம்சரென்னும் காட்டு மனிதர்கள் தவிர மற்ற யாரு மிருப்பதில்லை.

சிவன்ராத்திரி காலத்திலும் சிவன்ராத்திரியான பிறகு ஒன்றரை மாதம் வரையில் பரதகண்டத்தின் எல்லா விடங்களிலிருந்தும் யாத்ரீகர்கள் எராளமாக வந்து கொண்டிருப்பார்கள் ஆந்திர தேசத்திலிருந்து வரும் யாத்ரீகர்கள் கர்நூல் ஜில்லாவுக்குச் சேர்ந்த மார்க்காபுரம் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலும், கர்நாடகம், பம்பாய் பிராந்தியம், மற்றும் ஐதராபாத்து சம்ஸ்தானங்களிலிருந்து வரும் யாத்ரீகர்கள் நந்தியால் அல்லது கர்நூல் ரைல்வேஷ்டேசனிலும் இறங்குவார்கள். கர்நூல் அல்லது நந்திபால் ரைல்வேஷ்டேசனிலிருந்து ஆத்மகூருக்கு, ரொல்லபெண்ட, மற்றும், தோர் நாளங்களின் மர்க்கமாக ரஸ்தா இருக்கிறது. ரொல்லபெண்டயிருந்து பெத்த செருவு, வரைக்கும் 7-மையில் பாரஷ்டிபார்ட்மெண்ட்டி ரஸ்தாவும், ரொல்லபெண்டத்திலிருந்து ஆத்மகூர்வரைக்கும் இரண்டு மையில் தூரமுள்ள ரஸ்தாவில் மோட்டார்களும் சஞ்சரிக்கின்றன, மார்க்காபுரம் மற்றும் ஆத்மகூரிலிருந்து ரொல்லபெண்ட மார்க்கமாக பெத்தசெருவு, வரைக்கும் ஜல்லி போட்ட ரஸ்தாவாகச் செய்வதால், மார்க்காபுரம் மற்றும் ஆத்மகூரிலிருந்து ரொல்ல பெண்ட மார்க்கமாக பெத்தசெருவு வரைக்கும் மோடார் பஸ்கள் சஞ்சரிக்க அதுகூல முண்டாகும், யாத்ரீகர்கள் தேவஸ்தானத்திற்கு 10, மையில் தூரமுள்ள பெத்த செருவு, வரைக்கும் நிராயாசமாக (உஷ்டமில்லாமல்) வர அதுகூலமாயிருக்கும், பெத்த செருவிலிருந்து ஸ்ரீ சைலத்திற்கு கால்நடையாகவும் குதிரையின் மேலேயும் அல்லது டோலிகளிலுட்கார்ந்தும் போகவேண்டும், பெத்த செருவிலிருந்து ஸ்ரீசைலம் வரைக்கும் பேர்பாதி மிகக்கஷ்டமானது, இப்பாகத்தில் அதிக கடினமான மலைகளையும் குன்றுகளையும் ஏறியிறங்கவேண்டும், மற்றும் சில விடங்களில் ரஸ்தாவானது கல்லும் முள்ளும் கவும், பள்ளம் மேடா நுமிருக்கிறது, பீமனகொள்ள மென்னும் ஸ்கலத்தில் பிரயாணிகள் 600, அடிவுபரமுள்ள மிகக்கடினமான மலையை

விட்டிறங்கி இதைவிடக்கடினமான மற்றொரு கற்படிகளினால் கூடியுள்ள மற்றொரு மலையை ஏறவேண்டும், இது பிரயாணத்தில் அத்தயந்த கஷ்டமான பாகமாயிருக்கிறது. இக்கணவாயைக்கட்டி விட்டால் பிரயாணம் சுலபசாத்தியமாகவே முடிந்து விடுகிறது, பீமன் கொள்ளத்தில் ஒரு பெரிய பாதையின் சில பாகங்களில் ஜலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பொங்கி வந்துக்கொண்டிருக்கிறது இச்சலத்தை யாத்ரீகர்கள் உபயோகித்துக் கொள்கிறார்கள்.

பெத்த செருவு மற்றும் பீமன்கொள்ள இவைகளின் மத்தியில் மொடகுலமடமென்னும் ஸ்தலமிருக்கிறது. இவ்விடம் கிணறுமிருக்கிறது, கைலாசதுவார மென்னும் மற்றொரு ஸ்தலமிருக்கிறது, மற்றும் சிகரேஸ்வரத்தில்தேவாலயங்களும் மற்றும் மண்டபங்களும் ஏரியு (குளமு) மிருக்கிறது, அநேக யாத்ரீகர்கள் சிகர தர்சனத்திற்காக சிகரேஸ்வரத்திற்குப் போவார்கள், மற்றும் தேவாலயத்தின் மூன்று மைல் தூரத்தில் அடகேஸ்வரமென்னும் ஸ்தலமிருக்கிறது, இவ்விடம் சுற்றுப்பக்கங்களில் மண்டபங்களும் கிணர்களுமிருக்கிறது.

தேவஸ்தானத்தின் பிரகாரமானது சுமார் 200, கஜ அகன் முள்ளதாயிருக்கிறது, சிவன்ராத்திரிகாலங்களில் இப்பிரகாரமானது யாத்ரீகர்களால் நிறைந்து அடகேஸ்வரம் சிகரேஸ்வரத்திலுங்கூட ஏராளமான யாத்ரீகர்கள் தங்குகிறார்கள், அதிகாரிகளுங்கூட பிரகாரத்திலேயே தங்குகிறார்கள், ஆகையால் ஜனக்கூட்டம் ஏராளமாயிருக்கிறது, இப்பிரகாரத்திலேயே கிணறுமிருக்கிறது.

முன்னொரு காலத்தில் இக்கோவிலின் உட்சுவர்கள் பூராவும் தங்கத்தகடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தனவாம், பின் பொருகாலத்தில் இவ்விராஜ்யத்தை யுத்தம் செய்து ஜெயித்த ஓரன்னிய மதவரசன் அத்தங்கத்தகடுகளை யெல்லாம் கைப்பற்றிக் கொண்டுபோய் விட்டானெனமற்றொரு பிரபாபத்திரிகையில் பிரசுரமாயிருக்கிறது.

பீமனானவன் வில்லை நிலத்தில் வைத்து மேலே ஆகாசத்திற்கிழுத்துச் சொன்னதாவது ஏ பக்தவத்சலனே நீ பிரத்தியக்ஷமானால் நன்மையாயிற்று. இல்லாவிடில் இவ்வம்பினால் என் பிராணனை விடுகிறேனெனப் பிரார்த்திச்சகவும், பரமாத்மன் பிரத்தியக்ஷனாக அவனுக்கு 3-நாளிகை வரையில் தன்னுடைய ரொளத்திராவதாரத்தைக் கொடுத்தானல்லவா. எந்த விடத்தில் பீமன் வில்லை நிலத்தில் அழுத்தினானோ அவ்விடமானது பள்ளமாக இப்போதும் பீமன்கொள்ள மெனப் பிரசித்தமாயிருக்கிறது. இப்பள்ளமானது ஒருமைல் விஸ்தீர்ணமிருக்கலாமெனத் தெரிகிறது. இப்பீமன் கொள்ளத்திலிருந்து கைலாசத் துவாரத்திற்குப் போவதற்குள் கைலாசத்தையே கண்டதைப்போலாகிறது, இந்த

ஸ்ரீசைலத்தி லெவ்விடம் பார்த்தாலும் லிங்கமூர்த்திகளைத் தவிர இதர மூர்த்திகளில்லை. இவ்விடம் லிங்கதெஹுளெ என்பதொரு பாகமான பாதாள கங்கையிருக்கிறது இந்நதியிலுள்ள வெகு சின்னவைமுதல் பெரிய கல்லுகள் வரையில் காணப்படும் சீலை, (கல்லு) களெல்லாம் லிங்காகாரமாகவே காணப்படுகின்றன. ஸ்ரீசைல சிகரம் த்ருஷ்ட்வா புனர்ஜ்ஜன்ம ன்வித்யதே.

ஸ்ரீசைல சிகரத்தரிசனம் செய்தவர்களுக்கு புனர்ஜ்ஜனன மில்லையென புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் இம்மலையின் கீழ் அநேக விடங்களில் அடவியில் அநேகானேக மதில் சுவர்களும் அழிந்துப்போன கட்டங்களும் ஏராளமாக ஆங்காங்கு காணப்படுவதால் பூர்வகாலத்திலனேக பட்டணங்கள் வெகு வைபத்துடனிருந்திருக்கலாமெனத் தெரியவருகிறது.

தேவாலயத்தின் பிராகாரங்களில் சின்னபடிகளுள்ள பத்து கிணருகளிருந்து இவைகளுக்கு தேவாலயத்தின் மேற்புற முள்ள எதுகுல செருவு என்னும் ஏரியிலிருந்து ஜலம் வருகிறது யாத்ரீகர்களுக்கு சுத்தமான ஜலசப்ளைக்காக தேவாலயத்தின் பிராகாரத்தில் மல்லிக குண்டத்தின் மேற்புறத்தில் பத்தாயிர கிபாலன் ஜலம் நிற்கும் படியான தொட்டி கட்டப்படுகிறது. இதற்கு பனிரெண்டு குழாய்கள் வைத்து சிவன்ராத்ரிக் கு முன்னால் இஞ்சினால் ஜலம் நிறைத்து வைக்கலாம், பொருள் சேகரித்து அடுத்த வருடத்தில் பதினாயிரகாலன் ஜலம் பிடிக்கும்படியான இரண்டு தொட்டிகளை அதிகமாகக்கட்டினாலிவைகளினால் ஐயாரீரம் யாத்ரீகர்களுக்கு ஐந்து நாள் வரையில்போதுமான ஜலம் கிடைக்கும். தொட்டிகாலிபானவுடனே சமீபத்திலுள்ள கிணர்களிலிருந்து மோடார் பம்புகளின்மூலமாக தொட்டிகளைமறுபடியும்நிரப்பலாம்.

பஞ்சமடங்களின் சமீபமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் சாஸ்வதி வாதுநதியானது ஜலத்திற்கு மற்றொரு முக்கிய ஆதாரமாகும், இந்நதியானது தேவாலயத்தின் வாய்வுதிசையிலிருந்து இதுகண்டாமடத்தின் சமீபமுள்ள ஒரு சின்ன ஏரிக்குப்போய்ச் சேருகிறது, இக்கண்டாமடத்தின் சுற்றிலும் நல்ல ஊற்றுள்ள பனிரெண்டு கிணர்களுண்டு, இவ்விடம் இருபத்தையாயிரகாலன் ஜலம் பிடிக்கும்படியான இரண்டு தொட்டிகளைக் கட்டினாலிவ்விடமிறங்கும் யாத்ரீகர்களுக்கு சுத்தமான ஜலம் கிடைக்கும்.

கண்டாமடத்திற்குக் கிழக்கில் மற்றொரு தேவாலயத்தின் ஈசான்யதிக்கில் ஒரு பெரிய ஏரியிருக்கிறது, இதில் உத்கமமான ஊற்றுள்ள பதினாயிர கனஅடிஜலம் நிறைந்திருக்கிறது இவ்விடம் ஐந்து சீமெண்ட் தொட்டிகளைக்கட்டி கர்நூல் டிஸ்டிக் போர்ட்டார் அவர்கள் ஒருஇஞ்சினையும் ஸ்தாபனம் செய்து பம்புகளின் மூலமாக மேற்கண்ட தொட்டிகளுக்கு ஜலம் விடுகிறார்

கள். இவ்வேரியில் சுமார் ஒருலக்ஷ கியாலன் ஜலமிருப்பதால் இருபதிலாயிரம் ஜனங்களுக்கிது போதுமானது.

தேவாலயத்தின் கிழக்கு திசையில் மற்றொரு பாதாளகங்கைக்குப்போகும் ரஸ்தாவிலுள்ள மண்டபங்களின் வடக்கில் சமீபமாக இரண்டு சேந்து கிணர்களுள்ள ஒரு சின்ன கோனேரி இருக்கிறது. இதனால் சமீபத்திலுள்ள மண்டபத்தில் வாசம் செய்யும் வியாபாரிகளுக்கும் யாத்ரீகர்களுக்கும் சவுகரியமாயிருக்கிறது. இக்கோனேரியின் சமீபத்தில் பத்தாயிரகியாலன் ஜலம் பிடிக்கும் படியான ஒரு தொட்டிக்கட்டினால் வெகு சவுகரியமாயிருக்கும்.

தேவஸ்தானத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில் ஒன்றறை மைல் தூரமுள்ள பாதாளகங்கையுமற்றும் கிருஷ்ண நதிக்கும் யாத்ரீகர்கள் போய் வருகிறார்கள். உற்சவத்திற்கு இரண்டு நாள் முன்னதாக போட்டாரவர்கள், தொட்டியில் பம்புகளினால் ஜலத்தை நிறப்புவார்கள், பகலில் ஜலம் நிறப்புவதற்கும் இரவில் எலெக்ட்ரிக் லைட்டுக்காகவும் பதிமூன்று குதிரைபவுருள்ள ஒரு இஞ்சினே ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது இருபது மேண்டில்பவருள்ள இருதூரு எலெக்ட்ரிக் விளக்குகள் எரிகின்றன, இவ் எலக்ட்ரிக் லைட்டுகளுக்கு பணம் சில வழிப்பதை சிலர் ஆட்சேபம் செய்கிறார்கள். பிரதிவருடமும் சிவன்ராத்நிரியில் கியாஸ் லைட்டுக்காக ஆயிரம் ரூபாய்களுக்கதிகமாகவே சிலவாய்க்கொண்டிருக்கிறது. இக்கியாஸ் லைட்டுகளினு லெல்லாவிடங்களுக்கும் வெளிச்சம் வருவதில்லை. இவ்விஞ்சினால் சிலவு கொஞ்சம் கூடுதலானாலும் ஜலவசச்சுக்கும் அதுகூலமுண்டாகிறது. இவ்வளவு பளுவுள்ள இஜ்ஜினை இத்தேவஸ்தானத்திற்குக் கொண்டுவந்து ஜோடித்த போர்டின் செக்டெரியான யல்லூரு ஸ்ரீமான் எல்லய்ய செட்டியாருக்கும் மற்றும் எலக்ட்ரிக் விளக்குகளை சிறிதுகாலத்திற்குள் ஜோடித்துக்கொடுத்த ஆந்திர இஞ்சினீரிங் கம்பெனி புரொபுரைடரையும் நாம் மிகவும் பாராட்டுகிறோம்.

ராவ்பகதூர், ருஷி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி, டி. எஸ்பி, அநந்தபுரம் எச், இ, கோல் ப்ரூக், டி, எஸ், பி, கர்நூல்.

மற்றும் யாத்ரீகர்களின் வசதிக்காக டிஸ்டிக் (ஜில்லா) போர்டாரவர்கள், 1929-வது வருஷத்தில் இருதூரு அறைகளுள்ள கொட்டாய்களைக்கட்டினார்கள், அடுத்த 1930-ம் வருடத்தில் யாத்ரீகர்களின் அதுகூலத்திற்காக விசாலமாயிருக்கும் படியாக இரும்புக்கம்பங்களைக்கொண்டு தூரு அறைகள் கட்டப்பட்டன. இவைகளும் யாத்ரீகர்களுக்குப் போதாமையாலிவ் வருடம், 500, அறைகள் நிர்மித்துங்கூட போதாமையால் ஜனக்கூட்டமதிகரித்து தேவஸ்தானமும் நிறைந்திருந்து எதுகுல எரிக்குச் சமீபமாக தேவாலயத்தின் புறம்பிலுள்ள வெளிப்பிரதேசத்தில் கொட்டாய்

கள் கட்டவேண்டுமென வெகுகாலமாக முடியிருந்த அம்பாதேவாலயத்தின் மேற்குவாயிலைத்திறக்கலாயிற்று. இவ்வெளிப்பிரதேசமானது ஜலத்திற்கும் மற்றும் தேவாலயத்திற்கும் சமீபமாயிருப்பதால் யாத்ரீகர்களின் வசதிக்கு வெகு அனுகூலமுண்டாயிற்று, ஆனால் போலீஸ் அதிகாரிகளின் வாசஸ்தலமுமீவ்விடமே ஏற்ப்படுத்தி மற்றும் கர்நாடக போலீஸ்குப் ரெண்டெண்டிங் சர்க்கார்களுக்கும் மற்றும் ஹிந்து அதிகாரிகளுக்கும் ஏரியின் சமீபத்தில் வசதி செய்துக்கொடுத்து தேவாலயத்துள் ஒரு போலீஸ் டவுனும் நிர்மாணித்ததும் தவிர உற்சவத்திற்கு வரும் யூரோபியன் அதிகாரிகளுக்காக ஏரியின் மேற்புறத்தில் வசதி செய்ய வேண்டியதாயிற்று.

சதல்லாமல் தேவஸ்தானத்தின் பிராகாரத்திலும் மற்றும் உள்புறமும் அநேக கொட்டாய்கள் கட்டப்பட்டன, ஆனாலிவ்விடத்தில் ஜனங்கூட்ட மதிகரிக்காமலிருப்பதற்காக அதிகமான வாடகை விதிக்கவேண்டியதாயிற்று. மற்றும் தேவாலயத்தின் வெளிப்புறமுள்ள நூறு மண்டபங்களுக்கு சுண்ணாம்பு பூசி எளிய யாத்ரீகர்களுக்கு விடப்பட்டது.

போர்ட் மெம்பரான ஸ்ரீமான், டி. ஆர். ஸ்ரீனிவாசமூர்த்தி பி. எ. எல். டி. இவருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் வழக்கப்படிக்கு பிராம்ணரின் அன்ன சத்திரமும் நடைபெற்று சாதுக்களுக்கும், இதரர்களுக்கும் போஜன சாமக்கிரியைகள் விநியோகிக்கப்பட்டன, மற்றும் பெத்த செருவு என்னும் ஏரியி (குளத்தி) னருகில் ஸ்ரீமான்கள் அப்பைய்ய சாஸ்திரிகளும், மற்றும் சோமசுந்தர சாஸ்திரிகளென்னுமிருவர் இரண்டு அன்ன சத்திரங்களை சில நூற்றுக்கணக்கான பொருள் சிலவினால் நடத்திவைத்தார்கள், ஸ்ரீமான் பிரயாக சந்திர மெளலீச சர்மாயென்பவர் மற்றேரிடத்தில் அன்னசத்திரத்தை நடத்திவைத்தார்.

கட்டப்பட்ட இருபது கக்கசுகளின் சுத்திக்காக வேண்டிய ஏர்ப்பாடுகளையும் செய்தார்கள் சென்ற வருடம் ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டருடைய பார்வையின் கீழ் குப்பை கூட்டுபவர்கள் 16-பேர் நியமிக்கப்பட்டார்கள், நந்தியால் தாலுக்காபோர்டார் ஒரு சப் அசிஸ்டெண்ட் சர்ஜனை மருந்துகளுடன் அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர் யாத்ரீகர்களுக்கு ஓளவுதங்களைப் பிரீதியுடன் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

உற்சவ காலங்களில் இங்கு வரும் வியாபாரிகள் ஆகாராதிசாமான்களை அதிக விலைக்கு விற்பதாக யாத்ரீகர்கள் புகார் செய்வதால், சாமான்களின் கிரயமும் அதைக்கொண்டு வந்து சேர்க்கும் கூலியும் சொற்ப லாபமும் சேர்த்து போர்டாரவர்கள், விலைஜாபிதாவை விளம்பரப்படுத்துவதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்.

உற்சவத்திற்கு ஓர் ராவணவாஹனமும், நார்திவாஹனமும், பிருங்கிவாஹனமும், செய்யவேண்டியிருக்கிறது. தவிர ஒரு பெரிய ரதமிருந்தது, இது கிழக்கு கோபுரவாயலின் முன்னால் இருபுரமும் வரிசையாகயுள்ள மண்டபங்களின் நடுவிலுள்ள தெருவின் வழியாக ரதோச்சவம் நடைபெற்று வந்தது இவ்விரதமானது சில வருடங்களுக்கு முன் அகஸ்மாத்தாக நெருப்பு விழுந்து வெந்து போயிற்று, தற்காலமொரு சின்ன ரதம் மாத்திர மிருக்கிறது. பிரதி வருடங்களில் எல்லாக் காலங்களிலும் பிரமராம் பா தேவி மற்றும் மல்லிகார்ஜுன சுவாமி மற்றும் இதர தேவர்களின் பூஜாதிகள் சரிவர நடைபெறவேண்டி பூஜாகமிட்டி ஒன்று நேமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதியொரு மெம்பரும் வருடமொன்றிற்கு சந்தாவாக ஆறுரூபாய்க்ளையாவது அல்லது ஒரே தடவையாக 100—0—0 ரூபாய் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு தேவாலயத்தின் பிரசாதம் பிறதியொரு மாதமும் தபால் மூலமாக அனுப்பப்படும், இம்மெம்பர்களால் வசூலாகும் துகையில் அர்ச்சகர்களுக்கும், பூஜாதிரவ்யங்களின் சிலவுக்கும், வாஹன விக்கிரஹாதிகளை நிர்மாணிப்பதற்கும் உபயோகித்ததுபோக மீதமுள்ள திரவ்யத்தைக்கொண்டு தேவாலயங்களின் ஜீர்ணோத்தார காரியங்களுக்குப் பயோகிக்கப்படும். தற்காலமிருநாரு மெம்பர்களிருக்கிறார்கள்.

கோட்டையின் சுவர்களினுட்புறத்தில் சுத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இதில் ஷெட்டு (கொட்டாய்) களைக்கட்ட அது கூலம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் வெடிப்பாயிருந்த சில மண்டபங்களை ரிபேர் செய்யப்பட்டது, அம்பாதேவாலயத்தின் மேற்கு கோபுரவாயிலைத் திறந்து விழுந்திருந்த மேற்கு சுவற்றின் சில பாகங்களை புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அம்பா தேவாலயத்தின் முன்பாக உள்ள இரண்டு கோபுரங்களையும் ரிபேர் செய்யப்படுகிறது, இன்னுமில் வம்பாதேவாலத்திலுள்ள மண்டபங்களை ரிபேர் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

இவ்வருடம் சிவன்ராத்திரி உற்சவத்திற்கு வந்திருந்த யாத்ரீக்கர்களின் தொகை மிகக்குறைந்தபடியால் ஐயாயிரம் தர்சனடிக்கட்டுகள் விற்கப்பட்டன, ஆகையால் யாத்ரீக்கர்களின் சங்கை சுமார் 12-அல்லது 15-ஆயிரம் வரையிலிருக்கலாம், யாத்ரீக்கர்கள் குறைந்ததற்குக்காரணம் யாதேனில் கர்நூல் ஜில்லா எல்த் ஆபீசர் அவர்கள் கால்ராஷ்யாதியுண்டாகலாமெனப் பிரசுரித்த பிரசுரமும் மற்றும் சத்யாக்கிரக விஷயமும் காரணமாயிருக்கலாம், ஆனால் அவர் பிரசுரம் செய்த மாதிரி வியாதியுண்டாக வில்லை. தெலுங்கு தேசங்களிலும் மற்றும் மதராஸ் பிராந்திய ஜனங்களின் சங்கையே மிகக்குறைவாயிருந்தது. காசி (பனாஸ்) பம்பாய், கல்யாணி, நாகப்பூர் காதேவாட், மற்றும் கர்னாடக ஜில்லாக்களிலிருந்து அநேக யாத்ரீக்கர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

உற்சவ காரியாதிகள் சம்பிரமமாக நடைபெறச் செய்த எல்லா அதிகாரிகளையும், மற்றும் சிவன்ராத்திரி நாள் தேவாலத்துள் போய்வரும் யாத்ரீகர்களுக்கு சலபமாக சுவாமி தெரிசனம் கிடைக்குமாறு விசேஷ சகாயம் செய்த ஸ்கவுட்டுகளுக்கும், மற்றும் ஸ்கவுட்மாஸ்டருக்கும், மற்றும் தூரமான பிரயாணத்தை லக்ஷியம் செய்யாமல் குண்டூரிலிருந்திவ்விடம் வந்து யாத்ரீகர்களுக்குப் பலவிதமான சஹாயங்கள் செய்த ஸ்கவுட் ஜனங்களையும் எவ்வளவு வர்ணித்தாலும் முடியாது.

இப்படிக்கு, பி. பிராமைய்ய, பிரசிடெண்ட்டு, ஸ்ரீசைலம் மானேஜ் மெண்ட் போர்ட்டு 12-10-31,, 3-11-31,, 10-11-31,, பிரபாபத்திரிக்கையின்மொழி பெயர்ப்பு தர்ப்போது சுமார் 82-வருடங்களுக்கு முன்னித்தேசத்திற்கு பிரிட்டிஷார் வந்தபோது கர்நூல், பனகானபல்லி, வகைரா நவாபுஅரசர் இந்த கேஷத்திரத்திற்கு வந்து 10—15—லக்ஷ ரூபாய்கள் விலைமதிப்புள்ள ஜடிகர்களை யெல்லாம் தம்சுவாதீனம் செய்துக்கொண்டு அப்போதிருந்த மடத்து சுவாமிகளுக்கு வெகு கஷ்டத்தையுண்டாக்கினபடியாலப்போதிருந்த சுவாமிகள் இவர்கள் கண்களுக்கப்படாமல் எங்கோ மகசியமாக மறைந்துபோய் விட்டார், பிறகு இப்பிராந்தியமெல்லாம் பிரிட்டிஷாரால் ஆக்ரமிக் கப்பட்டு பிறகு இந்தகேஷத்திராதிகாரிகளான சுவாமிகள் எவ்விடமிருக்கிறார்களெனத் தேடியும் கிடைக்காடையினால் இச்சேஷத்திரத்தின்காரியநிர்வாஹம்செய்வதற்கு இவ்விடமிருந்து 30—40 மைல் தூரத்திலுள்ள சிருங்கேரியின் கிளைமடமான புஷ்பகிரி மடத்தின் ஆதீனத்தில் ஒப்புவித்தார்கள். இது வரையிலிவர்களை பார்த்து வந்தார்கள்.

இந்த தேவாலயமானது வீரசைவ மதந்தாபனாசார்யருடைய பீடமானதானிது வேறு மதத்தவருடைய ஆதீனத்திலிருக்கக் கூடாதென தற்போதுள்ளவர்கள் கர்நூல் ஜில்லா கோர்ட்டில் வியாஜ்யம் தாக்கல் செய்யவும், இப்போது இம்மல்லிகார்ஜ்ஜான சுவாமியின் பூஜை மாமூல்படிக்கு வீரசைவ அர்ச்சகரும், பிரமராம்பாளின் பூஜை மாத்திரம்பிராம்ண அர்ச்சகனாலும் நடைபெற வேண்டுமென தீர்மானமாகி தற்போது நடைபெற்று வருகிறது. மற்றும் 5-பேர் டிரஷ்டிகளின் மேற்பார்வையில் இக்கோவில் காரியங்கள் நடைபெறவேண்டுமென ரிசீவரையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஜில்லா கோர்ட்டில் வியாஜ்யம் நடைபெற்று வருகிறது.

4—4—32, பிரபாபத்திரிக்கையின் மொழி பெயர்ப்பு,

ரம்பாபுரி ஜகத்குரு ஸ்ரீரேணுகாசார்யர் ரதோச்சவம்,

வீரசைவர்களுக்கு முக்கிய சேஷத்திரமான ஸ்ரீமத் ரம் பாபுரி ஜகத்குரு வீரசிம்ஹாசனத்தின் சம்ஸ்தானத்தில் அநாதி காலமிருந்து வருடம் பிறதி நடைபெற்று வந்ததைப்போலவே சென்ற விபவவருடம் பங்குனி மாதம் பால்குணசுத்த 8-லிருந்து 13-வ வரைக்கும் நித்தியப்படி நடைபெறும் விருஷபோர்ச்சவம், அஸ்வாரோஹணேச்சவம், அந்தோலிகோச்சவம், புஷ்பகோத் சவம், சயனேற்சவம், சுப்ரபாதோச்சவம், குங்குமோற்சவம், வசந்தோற்சவம், அவபிருத ஸ்நாநம், பத்திராநதியில் தெப்போற் சவம், முதலான நித்திய உற்சவங்களும், 13-வது நாள் சனிக் கிழமை பிராதக்காலையில் பீடத்தின் கோத்திர புருஷனான ஸ்ரீவீரேசனுக்கு ஏகாதசருத்ரா பிஷேங்களும், சஹஸ்ர வில்வார்ச் சீனையும், நிறைவேறிய பிறகு மத்தியானம் அபிஜித் முகூர்த்தத் தில் ஸ்ரீசுவாமியை சுந்தரமான பிரஹ்மாதத்தில் ஆரோஹணம் செய்வித்த பிறகு ரதத்தின் காணிக்கை நடந்த பிறகு சகல பிருது களுடனும் வாத்திய வைபங்களுடனும் உற்சவம் வெகு சம்பிர மாக நடைபெற்றது. சமஸ்தபக்தமண்டலத்தவர்களும் ஸ்ரீசுவாமி களின் பிரசாதத்தை ஸ்வீகரித்து தன்னிய ஜீவிகளானார்கள், உற் சவசமாப்தி சூசகமான சுரகிசமாராதையுங்கூட கிரமமாக நடை பெற்றது, பக்தாதிகள் ஸ்ரீமுடிகந்த (அர்ச்சித்தசந்தன) பிரசாதங் களை ஸ்வீகரித்து சுவஸ்தானத்திற்கு புறப்பட்டார்கள்.

15-4-29, 10-3-30 பிரபா பத்திரிகையின் மொழி பெயர்ப்பு,

ஸ்ரீ ரேவண சித்த மலை. ஸ்ரீ ரேவண சித்தசுவாமி ரதோச்சவம்.

பெங்களூரிலிருந்து மைசூர் ரைல்வே லயனில் குளோஸ் பேட்டை ரைல்வே ஸ்டேசனிலிருந்து, கான்கான்ஹள்ளி ரஸ்தா வில் 7-வது மைலில் ஸ்ரீ ரேவண சித்தமலையிருக்கிறது, ஸ்ரீஜகத் குருரேணுகாசார்யர்கொல்லிபாகியிலுள்ள சோமேச லிங்கத்திலுற் பவித்து ஆங்காங்கு அநேக லீலா விநோதங்களைச்செய்து இம் மலைக்கு வந்து கிலைக்கொண்டாரென இந்த ஸ்தல புராணத்தில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பரமபவத் திரமான மலையின் மீது ஸ்ரீரேணுக லிங்ககோத்பவ மூர்த்தியின் தேவாலயமிருக்கிறது. பிரதிவருடம் வைகாசி மாத பவுரணை நாள் காலையில் மேற்படி மூர்த்திக்கு மஹா ருத்திராபிஷேகமும்

சஹஸ்ர வில்வார்ச்சனையும், மத்தியானம் ஸ்ரீ பீமேஸ்வர ஸ்வாமி சன்னிதியில் உற்சவமும், ஸ்ரீ ரேவண சித்தரின் ரதோச்சவமும் (ஜாத்திரையும்) ஏராளமான கூட்டங்களுடன் நடைபெற்று வருகிறது, மூன்றா நாள் காலையில் கிரிப்பிரதக்ஷணையும் மலை விருஷப வாஹனாடராயும் மற்றும் ராவணேஸ்வர வாஹனாடராயும், உற்சவம் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்று வருகிறது, இம்மலையடிவாரத்தில் ஸ்ரீரம்பாபுரி பீடத்திற்குச்சம்மந்தப்பட்ட ஸ்ரீராஜா புர மடமென்று வீரசைவ மடமுமிருக்கிறது. இம்மடத்திற்கு 50, ஏக்கர் பூமியுமிருக்கிறது, இவ்விடமிருக்கிறது. இரண்டுமூன்று மைல் தூரமுள்ள குள்ளூர் என்னும் கிராமத்தருகில் அர்க்காவதி யென்னும் நதியுமிருக்கிறது.

ஸ்ரீரேவணகிரி சேஷத்திரமானது ஆரண்யத்திலிருந்தாலுங்கூட பரம்பாவனமானதினால் பிறதிதினமும் தவராமல் ஸ்ரீசுவாமியின்சேவார்த்தமாகசதுர்வர்ண(நான்கு குல)த்தவர்களும் வந்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இது மஹா மஹிமை பொருந்திய சேஷத்திரமாகும், இவ்வருடம் நடைபெற்ற ஜாத்திரையில் (உற்சவத்தில்) ஒரு குழந்தையானது மேல்மலையீதிருந்து தவரி விழவும்.கீழ்மலையிலுள்ளஒருமரத்தின்கீளையின் மீது ஒரு அபாயமுமில்லாமல் அக்குழந்தை உட்கார்ந்திருந்தது, இவ்வதிகையத்தை அக்குழந்தையின் தாய்ப்பார்க்கது, ஸ்ரீரேவண சித்தருக்கு முப்பது ரூபாய் காணிக்கை கொடுத்தாள், தவிர இவ்விடம் விசேஷமான உற்சவ(ஜாத்திரை)காலங்களில் அநேக பக்தர்கள் ஏராளமாகக்கூடி ஐந்தாறு நாட்கள் வரையில் பலவிடங்களில் அன்னதானம் நடந்தாலுங்கூட அக்காலங்களிலும் மற்ற காலங்களிலும் காக்கைகளின் கூட்டங்களே இருப்பதில்லை, சாம்பல்மூடின அக்கினியின் வர்ணமுள்ள இம்மஹா சேஷத்திரத்தின் மஹிமையை யாற்றிவார்கள், இன்னுமிந்த சேஷத்திரத்திலுள்ள ரதவீதிகளும், ஸ்ரீவிக்நேஸ்வர, மற்றும், விருஷபேஸ்வர சுவாமிகளின் சந்நிதிகளில் பிறதிதினமும் பூஜை தீபாராதனைகள் சஹிதம்நடைபெற்று வருகின்றன.

17-6-29, 23-3-31, பிரபா பத்திரிகையின் மொழி பெயர்ப்பு.

சந்தா பாக்கியுடைய கனவான்கள் உடனே தயவு செய்து சந்தா துகையை அனுப்பவேணுமாய்க்கோருகிறேன்.

பத்திராதிபர்.

மூன்றாநாளம்மை தலையில் காணும் ... 4
உடம்பெல்லாம் வுமிபோலகாணும், பலமாக வாரியிட்டுமறையும் 6
ஏழாநாள் ஸ்நானம் செய்யவும், பின்பு வயிற்றுளைவு காணும். 8
சரீரத்தைக் குளிர்த்தி செய்யவும்.

(13) நீர்கோழுவன் அம்மையின் குணம்
காய்ச்சல்கண்ட மூன்றாநாள் சங்கம்பழம்போல அம்மைகாணும் 1
ஏழாம் நாளிறங்கிப்போகும் ... 2
ஒன்பதாம்நாள் ஸ்நானம்செய்யவும். தேகத்தைகுளிர்த்திசெய்யவும்

(14) தவளை அம்மையின் குணம்.
காய்ச்சல் கண்டால் நடக்க ஒட்டாது ... 1
சூலைப்போல் வலிகாணும், போஜனம் செல்லாது ... 3
மூன்றாநாளம்மை சிரசில் காணும் ... 4
ஒன்பதாம் நாள் தப்பாமல் அம்மையிறங்கும் ... 5
11-ம் நாள் ஸ்நானம் செய்யவும்.

பொதுவாக

எல்லா அம்மைகளும் ஒன்பதாநாள்தான் இறங்கும். முத்து காணும் அம்மைகளுக்கு நல்ல முத்து என்னும் ஆணிமுத்து சின்னது ஒன்றாவது இரண்டாவது வாழைப்பழத்தில் வைத்து உள் ளுக்கு கொடுத்தால் வயிற்றில் இறங்கும். அம்மைகள் வயிற்றி லிறங்கி கெடுதல் செய்யாது, அதியுஷ்ணமில்லாத பேதி மருந்து கொடுப்பது நன்று. பேதிக்கு கொடுத்தால் வைசுரி லகுவாய்க் காணும்.

(1) மறுமுள்ளு, அல்லது, மறுகூறு.

இளம் அம்மையில் நீர்விட்டால் மறுமுள்ளு முளை (புடை)க் கும், புண்ணாகும், (ரணமாகும்) பலவகையாய் சுரம்காயும், சுரம் நெருப்புபோலகாயும்.

(2) மறுமுள்ளு சுரத்திற்கு கியாழம்

சாதிக்காய், லவங்கம், சீரகம், கத்தைக்காம்பு, இவைசமனி டையாக இடித்து கஷாயம்செய்து, எலுமிச்சம்பழரசம், ஈருள்ளி (வெங்காய) ச்சார், கஷாயத்துடன் சேர்த்து சட்டி காயவைத்து முரித்துவாங்கி உள் ளுக்கு கொடுக்க தீரும். சுரம் நிற்கும்.

(3) மறுமுள்ளு ரணத்திற்கு பூசுமருந்து

வட்டத்துத்தியிலைச் சாற்றில் வுருண்டை கர்ப்பரத்தைக் கூட் டிக் குழைத்து விழக்கெண்ணை சேர்த்து ரணத்தின்மேல்பூசவும் சகல புண்ணும் ஆரும்.

2, கொட்டைமுத்து சுத்தமாய் மேலோடு நீக்கிய பருப்பும் வேப்பிலை, மஞ்சள், சேர்த்தரைத்து புண்ணிற்பூச புண்ணாகும்.

(4) வைசுரி, ஆராத புண்ணிற்கு தைலம்

வைசுரிப்புண்ணுவிட்டால் புளியன்விரையின்மேல்தோலைப்

பொடித்து முத்ததேங்காயைத்திருகி அத்தேங்காய்ப்பூவில் முன் புளியன் விரை மேற்றோல் தூளும் சேர்த்து நன்றாகப் பிசைந்து பிழிந்த தைலத்தை புண்ணிற்பூச புண்ணூரும். வீக்கத்திற்பூச வீக்கம் கரையும்.

(5) கண்ணில் அம்மை வராமலிருக்க

வெங்காயப்பூ, அல்லது வெங்காயத்தை நசுக்கித்துணியில் வைத்து இரண்டு கண்களிலும் பிழியவும்.

(6) கண்ணிற்கு ஒற்றடம்.

(1) சீரகத்தைத் துணியில் பொட்டலம் கட்டி முலைப்பாலில் துவைத்து கண்ணி லொற்றவும். கண்வலி தீரும்.

(2) சுடுசோற்றில் வெண்ணை சேர்த்துப் பிசைந்து நீராகாரத்தில் தோய்த்து கண்ணிலொற்றவும். கண்வலி தீரும்.

(7) அம்மையால் கண் பூவிற்கு

பனங்குறுத்தை நசுக்கி ரசம் பிழிந்து துணியில் வடி கட்டி கண்ணில் பிழியவும். கண் பூ மாறும்.

2, முருங்கைப்பூ, நெருஞ்சிப்பூ, நந்தியாவட்டம்பூ, சீரகம் இவைகளை நசுக்கிதுணியில் வைத்து கண்ணில் பிழியகண் பூதீரும்.

(8) வைசுரியால் கிராந்திக்கு

இளநீரை மேற்பட்டையைச் சீவிவிட்டு வெள்ளீரில் அசித்து (எரித்து)வாங்கி கண் திறந்து தேத்தான்விரை, கோரைக்கிழங்கு, கோரோசனை வகைக்கு கால் விராகநிடைபும், சீரகமும் தேனும் சேர்த்தரைத்து முன் இளநீரில் கலந்து சாப்பிடவும். கிருந்தல், வெக்கை தீரும். 3 வேளை கொடுக்கவும்.

(2) வேறு, பச்சை அல்லது வேகவைக்காத சுக்கான் (சுண்ணாம்பு) கல் கால் படி உடைத்து மான் கொம்பும், காண்டாமிருகக்கொம்பும், ஆக மூன்றும் சேர்த்து அரைத்து 3-வேளை சாப்பிட கிராந்தல் தீரும்.

(3) கியாழம், பிராயிலை புதுச்சட்டியில் போட்டு நீராகாரத்தால் பிசைந்து கால்சேர் வீதம் 3-வேளை கொள்ளவும், கிராந்தல் தீரும். அம்மை லகுவாகும். வைசுரி லகு வானபிறகும் கிராந்தல் வெக்கை இருந்தால் இந்த மூன்றிலொன்று கொடுக்கத் தீரும்

(9) வைசுரி சுரத்திற்கு கியாழம்

எலுமிச்சன் வேர்பட்டை, சீந்திகொடி, சந்தனமரப்பட்டை விலாமிச்சவேர், பர்ப்பாடகம், வெள்ளைஏலம், கோரைக்கிழங்கு, வகைக்கு ஒருவிராகநிடை வீதம் கஷாயமிட்டு 3-வேளை சாப்பிடவும், சுரம் நிற்கும்.

2, மதனகாமப்பூளன்னும் மதனகாமேஸ்வரப்பூ, வராகநிடை 5, கஷாயம்செய்து கோரோசனை கால் வராக நிடை சேர்த்து சாப்பிடவும் சுரம் நிற்கும். வைசுரி லகு வானவுடனே சுரம் வந்தால் இவை இரண்டிலொன்று கொடுக்கத் தீரும்.

(10) வைசுவி, தாகத்திற்கு, குடிநீர்

கலைமான் கொம்பை ஜலத்தில் ஒருநாள் ஊரப்போட்டு மறு நாள் கழுவியதைக் காயவைத்து அரத்தால் ராவின கொம்புப் பொடி பலம் 2, கொதிக்கக் காய்ச்சின வென்னீரில்போட்டு ஆரின் பின் தண்ணீர் இறுத்து தாகத்திற்குக்கொடுக்கவும், தாகம் நிற்கும் வைசுவி லகுவாகும். மூன்று நாளைக்கொருதரம் செய்துக்கொள்ளவும். நோய் தீரும் வரையில் செய்ய நன்று.

(11) வைசுவியால் மலக்கட்டிற் கு எண்ணை

வைசுவியால் மலங்கட்டினால் தேகம் உப்பிசம் காணும் ஈருள்ளி. கற்கண்டு, வகைக்கு வராகநிடை 5, விழக்கெண்ணை சேர் அரைக்கால் சேர்த்தரைத்து வயதுக்குத் தகுந்த அளவு கொடுக்கவும். மலஜல மிரங்கும்.

(12) வைசுவியால், தொண்டைக்கம்மலுக்கு

வைசுவியால் மென்னி (தொண்டை) கட்டினாலும் சேத்துமம் நெஞ்சில் தின்றாலும் கர்ப்பூரவள்ளி அல்லது ஓமவள்ளிச் சாற்றில் கோரோசனையை உரைத்து கொடுக்கத்தீரும்.

கோப்பளிக்கு, கியாழம், மாதுளம்பூவை கஷாயம்செய்து எலுமிச்சம் பழரசமும் தேனும் ஆக மூன்றும் சேர்த்து கொப்பளித்து உமியவும். மென்னி கட்டு உடனே தீரும். தொண்டைக் கம்மல் வாங்கும். ஆனால் உட்கொள்ள (முழுங்க) கூடாது.

(13) வைசுவியில் வாந்தியும், பேதியும், கண்டால்

வைசுவியில் வாந்திசெய்து பேதிகண்டால் நஞ்சு முரித்தான் பாலை (நய்ப் பாலை அல்லது பேய்ப்பாலை) வேர், நடுநரம்பு போக்கி வென்னீர் விட்டரைத்து புன்னைக்காயளவு வென்னீரில் கலந்து காலையில் கொடுக்கவும். வாந்தியும், பேதியாகும், மத்தியானம் கஞ்சி காச்சி கொடுக்கவும். மறுநாள் புளியிலை கோளியவரையிலை, ஈருள்ளி சேர்த்து நீராகாரத்தில் பிசைந்து கால் சேர் வீதம் 3-வேளை கொடுக்கத்தீரும். பிறகு மூக்குரட்டைவேர், தவசிமுருங்கை சமூலம் பிராயிலை, சீரகம், ஈருள்ளி, இவைகளை நீராகாரத்தில் சேர்த்துப் பிசைந்து இறுத்து கால் சேர் வீதம் 3-வேளை சாப்பிடவும் தீரும்.

(14) அம்மையில், பேதிகண்டால்

வைசுவிசரிபுமுன்னே பேதிகண்டால் சட்டியில் நீராகாரம் விட்டு இச்சிமரத்தினியிலை போட்டு காய்ச்சி ஆரவைத்து 3-நாள் கொடுக்கத்தீரும். பேதி நிற்கும்.

2. சுக்கு, வேப்பன் ஈர்க்கு, விலாமிச்சுவேர், கோரைக்கிழங்கு, இவைகளை இளவறுப்பாய் வறுத்து கியாழமிட்டு கொடுக்கத்தீரும்.

3. லவங்கம், வேப்பன் ஈர்க்கு, பொன் முசுட்டை அல்லது மலைதாங்கி என்னும் வட்டத் திருப்பி, இவைகளை கியாழமிட்டு கொடுக்கத்தீரும்.

4. சீந்திக்கொடி, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு இவைகளை மேல் தோல் நீக்கி வறுத்து இடித்து கியாழமிட்டு 3-வேளை கொடுக்க அதிகாரமுள்ள தெல்லாம் தீரும். பேதி நிற்கும்.

5. மான்கொம்பை முன் வைசுரி தாகத்திற்குச் சொன்ன மாதிரி மான்கொம்புப்பொடி ஊரவைத்த சலத்தில் ஒரு வராகநிடை சிங்கி பர்ப்பம்போட்டு கலக்கிச் சாப்பிட அதிகாரம், கடுப்புதீரும்.

6. பலசரக்கு குடிநீர், சுக்கு, ஆலம் வித்து, அத்திவித்து, அரசு, ஒதியன், இச்சி, துத்தி, கோரைக்கிழங்கு இவைகளை இடித்து கியாழமிட்டுக் கொடுக்க அதிகாரமுள்ள தெல்லாம் தீரும். விதையில்லாவிட்டால் பட்டையைக் கூட்டவும்.

(15) வைசுரி, சீத, ரத்தக்கடுப்புக்கு,

ஈருள்ளிசார், பசுநெய்யில் கலந்து சாப்பிடவும், கடுப்பு சீத ரத்தமும் நிற்கும்.

2. முத்தநாவல் (நாகமரப்) பட்டை இடித்து வெள்ளாட்டுப் பாலிலரைத்து சாப்பிடவும். கடுப்பு தீரும்.

3. ஈருள்ளி, (வெங்காயம்) சீரகம், அத்திவேர்ப் பட்டை இவைகளை வெள்ளாட்டுப் பாலிலரைத்து சாப்பிடவும். கடுப்புதீரும்.

4. ஈருள்ளியை ஆவின்நெய்யில் வேகவைத்து சாப்பிடத் தீரும்.

5. பழயமாங்கொட்டையை நறுக்கி இளவருப்பு வறுத்து அரைத்து தயிரிலாவது நீராகாரத்திலாவது கலக்கி 3, வேளை கொடுக்க சீதரெத்தக் கடுப்பு தீரும்.

(16) வைசுரியால், வாயாலும்,

நீர்த்தாரையிலும் காணும், இரத்தம் நிற்க

நன்னூரிவேர், மேல்த்தோல் நீக்கி வராகநிடை 2, மான்கொம்புச்சாந்தும் சேர்த்து முன் வைசுரி தாகத்திற்குச் சொன்ன மாதிரி மான்கொம்பு ஊறு ஜலத்தில் பிசைந்து 3-நாள் சாப்பிடவும் உதிரம் நிற்கும். சன்னி, தோஷம், கிராந்தால், இவைகள் தீரும்

(17) குரு சூலைகாணும் விதம்,

பெண்ணாசை வாடைப்பட்டால் குருசூலை காணும். வேக மாய்க் கடுப்பெடுத்து கரடுகட்டி கைகாலை முடக்கும் பாரு.

வைசுரி சூலைக்கு வேது

1 வட்டத்துத்தி சமூலத்தை, வேகவைத்து ஒற்றட மிட்டு இந்தகஷாயத்தால் கழுவவும். 13, நாளிகையில் தீரும்.

2. பழங்குரை வைக்கோலும் வேப்பிலையும் சேர்த்து அவி (வேகவை)த்து ஒற்றடமிட்டு கட்டவும். எப்படிப்பட்ட சூலையும் ஆறு தினத்தில் தீரும்.

(18) வைசுரியில் ஸ்நானம் செய்யும் நாள் சாப்பிடும் மருந்து

1. பருத்திப்பிஞ்சு, சீரகம், சாதிக்காய், இவை மூன்றும் மோரிலரைத்துச் சாப்பிடவும்

வைசுரியில், நலங்கிட்டு முழுகவும், பத்தியமும். 5

2. நலங்கிட்டு முழுக

2. கொட்டை முத்துப்பருப்பும், வேப்பிலை, மஞ்சள், அறு கன்வேர் இவைகளை மோர் விட்டறைத்து மேலாக அம்மை சிரங் கிற்கும். உச்சி முதல் பாதம் வரையிலும் பூசி தலைக்குத்தயிர் தேய் த்து உடம்பிற்கும் தயிர் தேய்த்து குளிர்ந்த ஜலம் வார்க்கவும். இப்படி ஒன்று விட்டொருநாள் 3 நாள் முழுகவும். தேகதணல் மாறும். பிறகு

3. ஆவாரன் இலையை மோர்விட்டறைத்து சிரசில்தேய்த்து ஒட்டிவைத்திருந்து, பிறகு சிரசு முதல் பாதம் வரையில், தேய் த்து ஒன்று விட்டொருநாள் குளிர்ந்த ஜலம் முழுகவும். பிறகு

4. விழக்கெண்ணை தேய்த்து அரப்பிட்டு முழுகவும். முழுகியபின் மோரும் சாதம் சாப்பிடவும். ஈருள்ளி சேர்த்துச் சாப்பிட வும் ஸ்நானம் செய்த நாள் முதல் இப்படியே சாதம் சாப்பிடவும்.

(20) அம்மைக்கு பத்தியம், சாப்பிடக்கூடியது.

சாதத்தை ஆரவைத்து மிளகுநீர்விட்டு சாப்பிடவும். அம்மை இரங்கும். அம்மை இரக்கமான பின்பு நீர்மோர்சாதம் சாப்பிடவும் எலுமிச்சங்காய் நெல்லிக்காய், வாழைக்காய், அத்திப்பிஞ்சு, பாசிப் பயறு, பழையுளி, கருவேப்பிலை, பனங்கற்கண்டு, சீகைக்கண்டு கெ ளிற்றிமின்க நுவாடு, குரவைகருவாடு, வெள்ளாட்டு வற்றல், காடை, வெள்ளெலி, உடுப்பு, ஊர்க்குருவி இவைகள் ஆகும்.

(21) அம்மைக்கு சாப்பிடக்கூடாத வஸ்துக்கள்

அதிககாரம், மாம்பழம், தேங்காய், மாங்காய், நல்லெண்ணை இலுப்பெண்ணை, சோற்று ஆவி, நெல்லாவி, கொட்டை முத்தாவி புண்ணாக்கு, காய்கரிகள் அவித்த (வேகவைத்த) வாடைகள் கூடாது. இவைகள் தேஹத்தின்மேல் ஸ்பரிசப்பட்டால் கருஞ் சூலை, கடுப்பு, கைகால் முடக்கல், சம்பளிக்கும். ஆகையாலிவை கள் கூடாது. ஆகாது. பெண்ணாசை வாடைப்பட்டால் குருசூலை காணும் ஆகையால் இதுவுங்கூடாது.

(22) வைசுரி கண்ட உடம்பின் நிதானம்.

வைசுரிகண்ட ஆறுவாத மட்டிலும் சரீரத்தில் பலமில்லை, இந்த ஆறுமாதத்திற்குள் விபாதி வந்தால் மருந்து லகுவாய்ச் செய்யவும், கடுங்கார அவுழ்தம் செய்தால் பொல்லாப்பு சேரும்.

(1) அகஸ்தியர் ஊழிகாற்று முறை

கால்ரா அல்லது வாந்தி பேதி, குறி

வாந்தி பேதி, பிளேக்கு இவ்விபாதிகள் இருக்குமிடங்களி லுள்ள வேப்ப மரத்தின் துளிர்கள் காய்ந் (உலர்ந்) திருக்கும், ஊழிகாற்றின் நிறம் இரும்புபோல கருப்பு வர்ணமாயிருக்கும் 2 மேலிருந்திறங்கும், கண்ணுக்குத் தோன்றுது 4

4. சிந்திக்கொடி, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு இவைகளை மேல் தோல் நீக்கி வறுத்து இடித்து கியாழமிட்டு 3-வேளை கொடுக்க அதிகாரமுள்ள தெல்லாம் தீரும். பேதி நிற்கும்.

5. மான்கொம்பை முன் வைசுரி தாகத்திற்குச் சொன்ன மாதிரி மான்கொம்புப்பொடி ஊவைத்த சலத்தில் ஒரு வராகநிடை சிங்கி பர்ப்பம்போட்டு கலக்கிச் சாப்பிட அதிகாரம், கடுப்பு தீரும்.

6. பலசரக்கு குடிநீர், சுக்கு, ஆலம் வித்து, அத்திவித்து, அரசு, ஒதியன், இச்சி, துத்தி, கோரைக்கிழங்கு இவைகளை இடித்து கியாழமிட்டுக் கொடுக்க அதிகாரமுள்ள தெல்லாம் தீரும். விதையில்லாவிட்டால் பட்டையைக் கூட்டவும்.

(15) வைசுரி, சீத, ரத்தக்கடுப்புக்கு,

ஈருள்ளிசார், பசுநெய்யில் கலந்து சாப்பிடவும், கடுப்பு சீத ரத்தமும் நிற்கும்.

2. முத்தநாவல் (நாகமரப்) பட்டை இடித்து வெள்ளாட்டுப் பாலிலரைத்து சாப்பிடவும். கடுப்பு தீரும்.

3. ஈருள்ளி, (வெங்காயம்) சீரகம், அத்திவேர்ப் பட்டை இவைகளை வெள்ளாட்டுப் பாலிலரைத்து சாப்பிடவும். கடுப்பு தீரும்.

4. ஈருள்ளியை ஆவின்நெய்யில் வேகவைத்து சாப்பிடத் தீரும்.

5. பழயமாங்கொட்டையை நறுக்கி இளவருப்பு வறுத்து அரைத்து தயிரிலாவது நீராகாரத்திலாவது கலக்கி 3, வேளை கொடுக்க சீதரெத்தக் கடுப்பு தீரும்.

(16) வைசுரியால், வாயாலும்,

நீர்த்தாரையிலும் காணும், இரத்தம் நிற்க

நன்னூரிவேர், மேல்த்தோல் நீக்கி வராகநிடை 2, மான்கொம்புச்சாந்தும் சேர்த்து முன் வைசுரி தாகத்திற்குச் சொன்ன மாதிரி மான்கொம்பு ஊறு ஜலத்தில் பிசைந்து 3-நாள் சாப்பிடவும் உதிரம் நிற்கும். சன்னி, தோஷம், கிராந்தால், இவைகள் தீரும்

(17) குரு சூலைகாணும் விதம்,

பெண்ணைசை வாடைப்பட்டால் குருசூலை காணும். வேக மாய்க் கடுப்பெடுத்து கரடுகட்டி கைகாலை முடக்கும் பாரு.

வைசுரி சூலைக்கு வேது

1 வட்டத்துத்தி சமூலத்தை, வேகவைத்து ஒற்றட மிட்டு இந்தக்ஷாயத்தால் கழுவவும். 13, நாளிகையில் தீரும்.

2. பழங்கூரை வைக்கோலும் வேப்பிலையும் சேர்த்து அவி (வேகவை)த்து ஒற்றடமிட்டு கட்டவும். எப்படிப்பட்ட சூலையும் ஆறு தினத்தில் தீரும்.

(18) வைசுரியில் ஸ்நானம் செய்யும் நாள் சாப்பிடும் மருந்து

1. பருத்திப்பிஞ்சு, சீரகம், சாதிக்காய், இவை மூன்றும் மோரிலரைத்துச் சாப்பிடவும்

2. நலங்கிட்டு முழுக

2. கொட்டை முத்துப்பருப்பும், வேப்பிலை, மஞ்சள், அறு கன்வேர் இவைகளை மோர் விட்டறைத்து மேலாக அம்மை சிரங் கிற்கும். உச்சி முதல் பாதம் வரையிலும் பூசி தலைக்குத்தயிர் தேய் த்து உடம்பிற்கும் தயிர் தேய்த்து குளிர்ந்த ஜலம் வார்க்கவும். இப்படி ஒன்று விட்டொருநாள் 3 நாள் முழுகவும். தேகதணல் மாறும். பிறகு

3. ஆவாரன் இலையை மோர்விட்டறைத்து சிரசில்தேய்த்து ஒட்டிவைத்திருந்து, பிறகு சிரசு முதல் பாதம் வரையில், தேய் த்து ஒன்று விட்டொருநாள் குளிர்ந்த ஜலம் முழுகவும். பிறகு

4. விழக்கெண்ணை தேய்த்து அரப்பிட்டு முழுகவும். முழ கியபின் மோரும் சாதம் சாப்பிடவும். ஈருள்ளி சேர்த்துச்சாப்பிட வும் ஸ்நானம் செய்த நாள் முதல் இப்படியே சாதம் சாப்பிடவும்.

(20) அம்மைக்கு பத்தியம், சாப்பிடக்கூடியது.

சாதத்தை ஆரவைத்துமிளகுநீர்விட்டு சாப்பிடவும். அம்மை இரங்கும். அம்மை இரக்கமான பின்பு நீர்மோர்சாதம் சாப்பிடவும் எலுமிச்சங்காய் நெல்லிக்காய். வாழைக்காய், அத்திப்பிஞ்சு, பாசிப் பயரு, பழையுளி, கருவேப்பிலை, பனங்கற்கண்டு, சீகைக்கண்டு கெ ளிற்றிமின்க நவாடு, குரவைகருவாடு, வெள்ளாட்டு வற்றல், காடை, வெள்ளெலி, உடும்பு, ஊர்க்குருவி இவைகள் ஆகும்.

(21) அம்மைக்கு சாப்பிடக்கூடாத வஸ்துக்கள்

அதிககாரம், மாம்பழம், தேங்காய், மாங்காய், நல்லெண்ணை இலுப்பெண்ணை, சோற்று ஆவி, நெல்லாவி, கொட்டை முத்தாவி புண்ணாக்கு, காய்கரிகள் அவித்த (வேகவைத்த) வாடைகள் கூடாது. இவைகள் தேவாத்தின்மேல் ஸ்பரிசப்பட்டால் கருஞ் சூலை, கடுப்பு, கைகால் முடக்கல், சம்பளிக்கும். ஆகையாலிவை கள் கூடாது. ஆகாது. பெண்ணாசை வாடைப்பட்டால் குருசூலை காணும் ஆகையால் இதுவுங்கூடாது.

(22) வைசுவரி கண்ட உடம்பின் நிதானம்.

வைசுவரிகண்ட ஆறு மாத மட்டிலும் சரீரத்தில் பலமில்லை, இந்த ஆறுமாதத்திற்குள் விபாதி வந்தால் மருந்து லகுவாய்ச் செய்யவும், கடுங்கார அவுழ்தம் செய்தால் பொல்லாப்பு சேரும்.

(1) அகஸ்தியர் ஊழிகாற்று முறை

கால்ரா அல்லது வாந்தி பேதி, குறி

வாந்தி பேதி, பிளேக்கு இவ்வியாதிகள் இருக்குமிடங்களி லுள்ள வேப்ப மரத்தின் துளிர்கள் காய்ந் (உலர்ந்) திருக்கும், ஊழிகாற்றின் நிறம் இரும்புபோல கருப்பு வர்ணமாயிருக்கும் 2 மேலிருந்திறங்கும், கண்ணுக்குத் தோன்றுது 4

ஜனங்களுடைய சிரசில்பட்டால் கண் மூடித்திரக்கு முன்னே
இரத்த மெல்லாம் முரிந்து நீராய்ப்போகும்,

5

(2) பொதுவாக வாந்திபேதியின் குணம்.

வாந்தியும் பேதியும் காணும், உடம்பு களைக்கும்

2

கக்கல் (வாந்தி) கண்ட நாளிகைக்கு, கடுப்பு காணும்

3

தேகமெல்லாம் பிசுன்போல் வேர்வை பெருகும்

4

தொண்டை வரட்சி காணும், உடம்பு களைக்கும்

6

வயிற்று வலி காணும். கசிந்துருகி தேகமெல்லாம் கடினவேதை,

8

வெகு சுருக்காய் ஜன்னி பிறக்கும்.

9

கால்ராவில் (3) வகை.

கொம்பன் கழிச்சல், படுவன் கழிச்சல், அக்கரத்தின் கழிச்சல்,

3

(1) கொம்பன் கழிச்சலின் குணங் குறி

வாந்தியும் பேதியும் காணும்.

1

ஒருதடவை பேதியான தும் மயக்கம்வந்து படுக்கையி லாழ்த்தும்

2

தேகமெல்லாம் பிசுன்போல் வேர்க்கும்

3

உடம்பு குளிர்ந்துவிடும், நீராகப்பிழிந்துப்போடும்.

5

நாக்கு வரட்சிகாணும், வயிற்று வலியும் ஜன்னியும் காணும்.

8

வெகு சுருக்காய் ஒரு பகலில் கொல்லும்

9

நிவிர்த்தி:— ஒருதரம் பேதியான உடனே கால்ரா மாத்திரை
சாராயத்திலுரைத்துக் கொடுக்கவும். மீரினால் விதிப்படியாகும்.
ஆணாலும் பெண்ணாலும், அசாத்தியம் தான். வியாதி குணமாகிற
வரையில் இம்மருந்து கொடுக்கவும். இத்துடன் மின்சாரதலைமும்
கொடுக்க நிவிர்த்தியாகும்.

(2) படுவன் கழிச்சல், குணங் குறி

குடவிரையும், தாங்காத பேதியும், வாந்தியும், காணும்

3

காதடைக்கும், மூர்ச்சையாகும்

5

வெறும்வயிற்றில் வலியுண்டாகும். உடல்குளிரும்

7

மலம்தேன்போல கழியும், நரம்பிழுக்கும். சீத ரத்தம் விழும்,

10

சுத்த ஜலமபோல அடிக்கடி பேதியாகி வயிற்றைப்புறட்டி

வாந்திசெய்து சீதத்தை யுண்டுபண்ணும்,

11

மூன்றுதினத்தில் மரணம். மூன்றுநாளுக்குமேல்மரணமாகாது

13

நிவிர்த்தி:— மஞ்சள் பொடியை வென்னீரில் கரைத்துதெளி
விருத்து கால்ராமாத்திரை வுரைத்து தினம் 3-வேளை கொடுக்கத்
தீரும். நோய் தீரும் வரையில் கொடுக்கவும், இத்துடன் மின்சார
தலைமும் கொடுத்துக்கொண்டுவர சிக்கிரம் லகுவாகும்.

மேலுக்கு:—பசுவின் சாணத்தின் சாம்பல், அல்லது விபூதியை
மேலெங்கும் பூசி படுக்கையிலும் தூவவும்.

2, மதுரைமரப் பட்டைத்தூளும், சுக்குத்தூளும் சேர்த்து
மேலெங்கும் பூசவும், அல்லது மின்சாரத் தைலத்தை கர்ப்பூர

(நீலகிரி)த் தைலத்திலாவது கிருஸ்ண (சீமைஎண்ணை)யி லாவது சேர்த்துப்பூச நன்று. கர்ப்பூரத்தைலமும் பூசலாம்.

(3) அக்கரத்தின் குணங்குறி

உடல் குளிரும், சோறாகபேதி, எடுக்கும் 2
பேதியில் பருக்கை விழும், தாகம்காணும் 4
உடம்பும், காலும், கடுக்கும். 5

அஜீரண பேதிபோலத் தோன்றி வயறு பொருமி மெல்ல மெல்ல துர்க்குணங்களை யுண்டாக்கும் 6

நிவிர்த்தி:— மிளகை, சிறுக வறுத்துப் பொடிசெய்து ஜலம் விட்டு கஷாயம் செய்து வடித்து கால்ரா மாத்திரை உரைத்து கொடுக்கத்தீரும்.

கால்ராவில், பேதியிலும், வாந்தியிலும், சோறெடுத்தால், கஷாயம்,

2 வெள்ளைத்துணியில் சுண்ணாம்பு வைத்து மடித்து நெய்யத் தட்டி கொழுஞ்சிவெர்ப்பட்டையும், வெள்ளைக்குன்றிமணிவேரும் சமனிடை சேர்த்து வறுத்து முன்துணியுடன் சாம்பல் செய்து இதைக்கஷாயம்வைத்து கஸ்தூரி கோரோசனை மாத்திரை ரெட்டிப்பளவு சேர்த்து கொடுக்கவும், வாந்தியிலும் பேதியிலும் பருக்கைவிழுந்தால் இந்தக்கஷாயம் கொடுத்த உடன் அலரியோடும், பேதி நிற்கும்,

N. B:-கொம்பனென்ற குறியிரிந்தால் இதைக்கொடுக்கக்கூடாது.

(2) கால்ராவில், தாகமெடுத்தால், கஷாயம்.

நாயுருவி வேர், சிவனார்வேம்பு வேர், கொடுவேலி என்னும்சித் திரமூல வேர், புளியன் பட்டை, மாவிலிங்கம் பட்டை, முருங்கைப் பட்டை, எருக்கன் பூ, வகைக்கு ரூபாயிடை, 2-ம், தென்னம்பூ அல்லது பிஞ்சு 14-ரூபாயிடையும், ஆக எல்லாமிடித்து வறுத்து 2-படி ஜலம்விட்டு பேர்பாதி சுண்டவைத்து கொஞ்சம் வடித்து கஸ்தூரிகோரோசனை மாத்திரை வுரைத்துச் சாப்பிடவும். வெகு சுருக்காய் தாகம் தீரும். ஊழி சவுக்கியப்படும். நோய் தீரும் வரையில் இக்கஷாயம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வடித்து கொடுத்துக்கொண்டுவரவும், ஜன்னி, ரூட்சை, தாகம், வயிற்றுப்பொருமல் இவை அணுகாது.

3. பத்தியம்:—தயிர் மோரைக் குடித்தால், ஜன்னி மூடும். ஆகையாலிவைகள் கூடாது

4. சாப்பாடு:—அரிசி பொரித்து உடைத்து கஞ்சி காய்ச்சி கருவேப்பிலை, மிளகு, உப்பு, ஆக மூன்றும், பொடித்து கஞ்சியில் கலந்துகொடுக்கவும். பேதி நிற்கும் கழிச்சல் தீரும்.

கால்ரா மாத்திரை-10

1. இதில் விலையுயர்ந்த வஸ்துக்களானேகம் சேர்ந்திருக்கின்றது. மூன்றுவகை கழிச்சலுக்கும் கைகண்டது.

2. அளவு அனுபானம்:—குழந்தைகளுக்கு அரைமாத்திரை வீதமும், சிறுவர்களுக்கு ஒரு மாத்திரை வீதமும், பெரியவர்களுக்கு 2-மாத்திரை வீதமும், முன் அந்தந்த வகைக்குச் சொன்ன அனுபானத்திலாவது, அல்லது இளவென்னிலாவது சாராயத்திலாவது, ஓமத்திராவகத்திலாவது, ஓமக் கஷாயத்திலாவது உரைத்து தின மிருவேளைக் கொடுக்கவும். வார்தியாகி விட்டால் மறுபடி உடனே கொடுக்கவும். 2, 3-வேளையில் சவுக்கியப்படும் உடனே குணம் தெரியும்.

வியாதி பூராவும் தீரும் வரையில் கொடுக்கவும். இத்துடன் மின்சார தைலமும் கொடுத்துக்கொண்டுவர அதி சீக்கிரம் சுகப்படும். வகை மூன்றுக்கும் கொடுக்கவும், குணமாகும்.

3. கால்ராவைத் தவிர மற்ற வியாதிகளுக்கு பேர் பாதி அளவு தினம் 2-அல்லது 3-வேளை மேல்சொன்ன அனுபானத்திலாவது அல்லது, இம்மாத்திரையையும், சீனியும் சேர்த்தாவது, சுக்கு, மிளகு கஷாயத்திலாவது அல்லது அந்தந்தவியாதிகளுக்கு அந்தந்த இடங்களில் சொன்ன அனுபானத்திலாவது, சீனியும் இம்மாத்திரையும் சேர்த்துச் சாப்பிடத்தீரும்.

நீடித்த வியாதிகளுக்கு 6, 9, 12-நாள், கொள்ளத் தீரும். N. B:-இம்மாத்திரை கெர்ப்பஸ்தீரீகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது.

4. மற்றும் தீரும் வியாதிகள்:— அதிசாரம், அதிசாரசுரம், அஜீர்ணம், அஜீர்ணபேதி, வயிற்றுவலி, கிறுணி, சித்பேதி, விஷபேதி, வார்தி, சுரம், சன்னிபாதசுரம், அசதிசன்னி, விஷசன்னி, ரணசன்னி, சூதகசன்னி, சூதகச் சூலை, உதாசூலை, மூர்ச்சை, பல்லசைவு, இரைப்பு, போதகூயம், மூளைநோய், மனக்கலக்கம், நித்திராபங்கம், கில்வாதம், கில் பிடிப்பு, சந்துவாதம், சுவாசகாசநோய், மாரடைப்பு, மார்துடிப்பு, மார்சளி, மஞ்சகாமாலை, மூலவாய்வு, கரப்பான், இடுப்புவலி, இருமல், இருதய பலவீனம் கைகால் குத்தல், குடைச்சல், சோர்வு, தூர்ப்பலம், ஆண்குறிவேதனை, சொட்டுமூத்திரம், சொற்பனஸ்கலிதம், நரம்புவீக்கம், நீர்க்கோவை இவைகள் தீரும்.

(5) கிராணி, கழிச்சல், அதிசாரபேதியுள்ளவர்களுக்கு.

1. சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, அதிவிடயம், மாசக்காய், சாதிக் காய், வகைக்கு பலம் 1-இடித்து கஷாய மிட்டு கஷாயத்தில் கால் ராமாத்திரை பாதியளவு வுரைத்து காலே மாலை தின மிருவேளை 3-நாள் 6-வேளை சாப்பிடவும். வயிர்ச்சம்மந்தவியாதிகள் பூராவும் தீரும். நீடித்த வியாதிகளுக்கு 9, 12-நாள் சாப்பிடவும் தீரும்.

2. ஒருவேளைக்கு வில்வப்பழச்சதை பலம் அரை, மாதுளம் பழத்தோல், மாசக்காய், வகைக்கு பலம் கால் கால்ரா மாத்திரை பாதியளவு சேர்த்து பசுவின் பாலிலரைத்துச் சாப்பிடவும். தீரும்.

நூதன சஜ்ஜை.

புதுமாதிரியான சிறந்த, அநி செளந்தர்யமான சஜ்ஜை (விங்கக்காய்) இதைச் சிறுவர் முதல் முதியோர் வரையில் ஆண் பெண்களனைவரும் எவ்வித ஜாதி வித்தியாசமுமின்றி எல்லா விங்கதாரிகளும் நிராபாரமாக அணிந்து கொள்ளத் தகுதியானது குனிந்து, நிமிர்ந்து வளைந்து ஓடி, வேலை செய்தாலும், மார்புக்கு அடிபடாமலும் அதிக கனமும், பளுவும், பருமனும்மில்லாமலும், வெகு நிறமையான வேலைப் பாடுடன் செய்யப்பட்டது. இதில் உபயோகமில்லாத விடங்களும் அழுக்கடையுமிடங்களும் பாசம் பிடிக்குமிடங்களும், கிஞ்சிற்று மிருப்பதில்லை. நூற் கயிறு சீக்கிரம் துண்டிக்காத (அறுந்து போகாத) மாதிரியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கீழ்மேல் பத்தவைப்புகளில்லாமலும் இருபக்கங்களிலும் அஷ்டதள (எட்டுப்பட்டை) கெட்டி குண்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால், இது இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளுக்கு நீடித்திருக்கும். அளவிலும் சிறிய உருவமாகையால் இதின் மீது சொக்காயணிந்தாலும் மார்புக்கு மேல் உயர்ந்து காணப்படுவதில்லை.

சுத்த வெள்ளி சஜ்ஜை 1-க்கு விலை ரூ. 5—4—0 முதல் ரூ. 6—8—0 வரையிலும் தங்கத்தில் தேவையானால் 10 சவரன்களும் இதற்கு கூலி ரூ. 10—0—0-ம் சேதாரம் அரைவரடையும் ஆகிறது. இவைகள் தேவையுள்ளவர்கள் முன் பணமனுப்ப வேண்டும். பதில் விநம்புவோர்கள் ரிப்ளை கார்ட் எழுதவும்.

வைத்தியாம்சம்!

56-பக்கமுள்ள புஸ்தகம், இதில்தாய்மார்களின் விஷயங்களுள், சிசுக் (குழந்தை) களுக்கு வரும் நோய்களும் நோய் வரும் காலங்களும், மற்றும் பலவித தோஷங்கள், மாந்தம், கண்ம் இவற்றினுட் பிரிவு 8-வகைகளின் விபரங்களும், கிரந்தி, இருவகையும், பாலகிரகதோஷங்கள் 16-பிரிவும், வைசுரியில் 14, விதமும், வாந்திபேதியில் 3-விதமும், பிளேக்னியாதியி லிருவிதமும், முடக்குமாரி, இன்புளுயன்சா சுரம் முதலான வியாதிகளின் குணங்களுக்கும் அவ்வவ்வகைக்குள்ள வாய்தா நாட்களும். பத்தியாபத்தியங்களும். அவரவர்கள் செய்துக்கொள்ளும் அலுவலதங்களும், குளிசங்களும், பூசைகளும், மந்திரங்களும், பரிகாரங்க (சிகிச்சை) களும் சில முக்கியமான மருந்துகளின் உபயோகங்களும் ஒருங்கு சேர்த்து அனைவரும் சுகமுறக்கருதி உலோகோபகாரமாகவெளிப்படுத்தியது. இப்புஸ்தகம், தேவையுள்ளவர்கள், இரண்டணுதபால் முத்தியையுடன் விலாசம் தெரிவிக்கவும்.

வை. செ. குருசாமி ஐயர்,

வைத்தியம், குகை, சேலம்.

மாத
வெளியீடு

விலை
அனா 2.

சிவமயம்.

தியான சுலோகம்.

ஜாதஸ்ய ஜாயமானஸ்ய கர்ப்பஸ்த ஸ்யாபி தேஹி ந :
மாபூன்ய மகுலே ஜன்ம யஸ்ய சம்புர்ன தைவதம்
ஹாசம்போ மஹாதேவ விஸ்வேசா மாவல்லப
சிவசங்கர சர்வாத்மன நீலகண்ட நமோஸ்துதே.

சிவ பக்தன் பவ-வருஷம் பங்குனித் திங்கள்.

பொருளடக்கம்.

1	சேலம் ஸ்தல மலையில் ஸ்ரீரேவண சித்த ஜயந்தி	
2	குரு பஜனை கீர்த்தனங்கள்	
3	ஸ்ரீபசுவேஸ்வரனின் செய்கைகள்	307
4	விதி முறைகள், பஞ்சகுதக நிவிர்த்தி	312
5	இஷ்ட விங்கத்தின் சிரேஷ்டத்வம்	318
6	திரி வித விங்கோபாசனை	322
7	ஸ்ரீபஞ்சசூர்ய பிரபாகரம்	325
8	ஆராத்நிரியரின் நாமங்கள்	327
9	சிவபூஜா பிரபாவம்	329
10	புதுவருட உகாதி பண்டிகை	332
11	மடாதிக்காரிகள்	333
12	தைலாப்யங்கம்	337
13	ஸ்ரீசைல மஹா சேஷத்திரம்...	341
14	ரம்பாபுரி ஜகத்குரு ரதோச்சவம்	349
15	ஸ்ரீரேவண சித்தமலை	„

சேலம், செவ்வாய்ப்பேட்டை, கோல்டன பிரவில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.